

დაკარგულების საქმე პოლიტიკური სპეკულაციის საგანი ხდება

სააკაშვილი აჭარაში გაუჩინარებული გომონას დაუყოვნებლივ მოკვანას ითხოვს, 2010 წელს დაკარგული ახალგაზრდების გმოგვლა კი დღემდე პრაზიციანად ვასუსს ელიან

EXCLUSIVE

ბია კოკოტაშვილი: „თუ ხელისუფლება ჩვენი ინიციატივის იგნორს გააკეთებს, მაშინ ჩვენ ვაღიარებთ, რომ არჩევანში შევცდით“

EXCLUSIVE

რა წერილი გაუგზავნა ლევან პირველს წულუკიანის უწყებამ ავსტრიაში

ლევან პირველი: „დიდ მადლობას ვუხდით თქვენ წულუკიანს, რომ სიტუაციაში გაერკვა“

EXCLUSIVE

რა ფარული შეხვედრა შედგა უსუფაშვილსა და ბაქრაძეს შორის

EXCLUSIVE

საგამოძიებო კომისიაში ჩვენების მისაცემად რამდენიმე ტელევიზიის ხელმძღვანელს ელოდებიან

EXCLUSIVE

ვის დაკითხავენ თინა ხიდაშელი?

SOS!

- პატრიარქის ნათლუგის ტაძარს ვლადიკავკაზში დაგვრევენ ემუქრება

EXCLUSIVE

ვინ აგებს პასუხს ისტორიული ძეგლების განადგურებაზე - ცენტრის თანამშრომლები კულტურის მინისტრმა უპასუხოდ დატოვა

SCANDAL აკრძალული პრეპარატები „ექსტაზის“ ეფექტით თბილისის ღამის კლუბებში უპრობლემოდ იყიდება

პანკისში ვითარება იკაბება

რა კავშირშია გიხეილ სააკაშვილთან დაღესტნელი შეიხის აფეთქება?

EXCLUSIVE

ახალიასა და მერაბიშვილის სიცოცხლე კვილაშვილის ხელშია

მერაბ ბაღათურიას სკანდალური ჩვენება გირგვლიანის საქმეზე

EXCLUSIVE

რატომ დაუმალა მერაბ ბაღათურია ვანო მერაბიშვილს „შარდენ ბარში“ თაკო სალაყიას ყოფნა?

რას მალავდა და რა გაუმხილა „პრინციპებს“ 26 მაისის საქმის მთავარმა მონაწილემ?

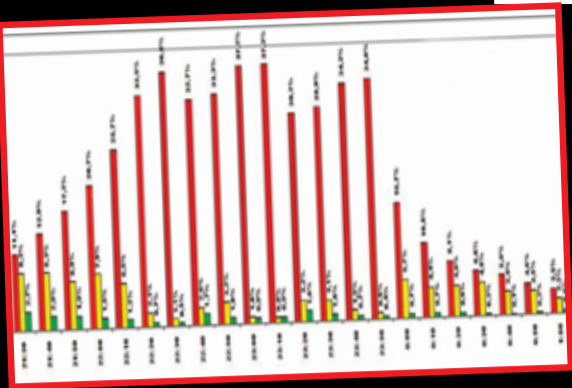
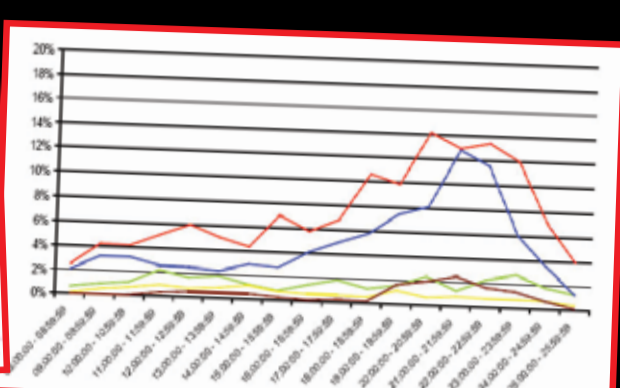
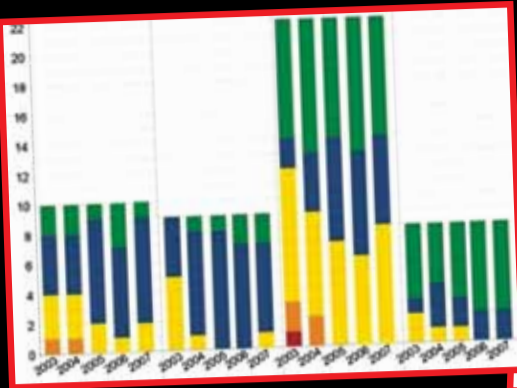
EXCLUSIVE

სად გაქრა ოლეგ შვანიას საქმე და რას მალავს პროკურატურა?

როგორ ხდება პოლიტიკური რეიტინგების გაყალბება

EXCLUSIVE

ვინ არის დამკვეთი და ვინ დებს წინასწარ გამზადებულ შედეგს

ვინ არის დამკვეთი და ვინ დებს წინასწარ გამზადებულ შედეგს

„ამომრჩეველმა უნდა იცოდეს, რომ სოციოლოგიური კვლევით მანიპულირება, სამსუხაროდ, შესაძლებელია“

რეიტინგს. რეიტინგს უშუალოდ განსაზღვრავს კითხვა – ხვალ რომ არჩევნები იყოს, ვის მისცემდით ხმას? თუმცა ამ შემთხვევაში უკვე მნიშვნელოვანია ის, თუ ამ ამომრჩევლებიდან რამდენი მივა არჩევნებზე. როცა კვლევებზე საუბარი, უნდა ვიცოდეთ, რომ არასოდეს ყურადღება არ უნდა მივაქციოთ ინტერნეტში, გაზეთში, ყურნალოში, მეტროში, ავტობუსში ჩატარებულ გამოკითხვებს. სოციოლოგიური კვლევების მთავარი ფუნდამენტალური პრინციპია არის ის, რომ მასში ყველა ამომრჩეველს თანაბრად ჰქონდეს მოხვედრის მანძი. სწორედ ამ შემთხვევაშია კვლევის შედეგები რელევანტური.

– რამდენი ადამიანი უნდა გამოიკითხოს, საშუალოდ, რომ კვლევა მისაღებად ჩაითვალოს?
 – საშუალოდ, ხდება 1500 ადამიანის გამოკითხვა. საქართველოში, დაახლოებით, სამი მილიონი ამომრჩეველია. სამი მილიონიდან 1500-კაციან კვლევაში ნებისმიერი მოქალაქის მოხვედრის მანძი აბსოლუტურად თანაბარი უნდა იყოს. შესაბამისად, როდესაც გამოკითხვა ტარდება მეტროში, იქ მოხვედრის მანძი, თუ თქვენ მეტროს მგზავრი არ ხართ, არ გაქვთ.

– თქვენ განაცხადებთ, რომ ამომრჩეველმა უნდა იცოდეს, ვინ ატარებს კვლევას, რომელი ორგანიზაცია, რადგან ეს ძალიან მნიშვნელოვანია. საქართველოს შემთხვევაში ჩვენ ვიცით, რომ ასეთი სულ რამდენიმე ორგანიზაციაა, თუმცა საზოგადოება მათზე ინფორმაციას ნაკლებად ფლობს...

– ნებისმიერი კვლევა, რომელიც ჩატარებულია სერიოზული ორგანიზაციის მიერ, დასაწყისშივე ათავსებს ინფორმაციას, ვინ ჩატარა კვლევა, რამდენი ადამიანი გამოიკითხა, რა ხანგრძლივობის ინტერვიუ იყო, რა მეთოდებით მოხდა გამოკითხვა, ცდომილების რა პროცენტი შეიძლება იყოს. თუ ამ ინფორმაციას ვერ ხედავთ, ეს უკვე იმას ნიშნავს, რომ კვლევის მიმართ ბევრი კითხვა გაგიჩნდება.

– შეგიძლიათ, გვიხარათ, რა მეთოდოლოგია გამოიყენება ჩვენთან?
 – ამას ძალიან დიდი მნიშვნელობა აქვს. სპეციალურად მომზადებული ადამიანი გადის კონკრეტულად გათვლილ წერტილში, მას ზუსტად აქვს გათვლილი ყოველ მერამდენე კორპუსში უნდა შევიდეს, ვთქვათ, ყოველ მეორეზე კორპუსში უნდა გამოიკითხოს მდებარეობითი სქესის 18 წელზე ზევით მყოფი ადამიანი. თუ ასეთი სამი დახვედრა მითითებულ მისამართზე, მაშინ უნდა გაიგოს მათი დაბადების თვეები და უნდა გამოიკითხოს ის, ვისი დაბადების დღეც ყველაზე ახლოს არის. ამ შემთხვევაში ადამიანი, ვინც ინტერვიუებს იღებს, რობოტივით არის, მან კონკრეტული მეთოდოლოგიები უნდა შესარულოს, რომელიც მას დაუწერეს.

– ჩვენთან ხდება ასეთი დეტალების დაცვა გამოკითხვის ჩატარებისას?

– ორი კომპანია, რომელიც საქართველოში მუშაობს – „გელაპი“ და „გრიზბერგი“ ამ წესებს ყოველთვის იცავს. „გელაპი“ არის ორგანიზაცია, რომელიც მთელ მსოფლიოში მუშაობს და ის ყოველთვის დაიცავს წესებს, რადგან მისი იმიჯი იმდენად დიდია მსოფლიოში, რომ მას კონკრეტული ქვეყნის გამო ამ წესების დარღვევა არანაირად არ ულირს. მაგალითად, მე როგორც ვიცი, IRI თავის კვლევებში იყენებს „გელაპს“, რომელიც, თავის მხრივ, პასუხისმგებელი იყო შედეგზე საქართველოში. რაც შეეხება NDI-ს, არ ვიცი, ვინ ატარებს იქ უშუალოდ გამოკითხვებს.

როდესაც საუბარი მეთოდოლოგიაზე, უნდა აღინიშნოს, რომ საქართველოში ძირითადად შემთხვევითი მერჩევით გამოკითხვა ტარდება. მართლაც რომ ავხსნათ, ეს დაახლოებით შემდგენილია ხდება: კონკრეტული ადამიანები გადიან ქუჩაში, კორპუსებში, ეზოებში და კითხვარს ავსებინებენ სხვადასხვა სტატუსის ადამიანებს. კვლევა რომ რელევანტურად ჩაითვალოს, მინიმუმ 1500 ადამიანი მაინც უნდა გამოიკითხოს. ეს ქართული ვარიანტია. რაც შეეხება

my View
 ხათუნა მგალობლიშვილი

სოციოლოგიურ კვლევებს თავის დროზე ერთადერთი დატვირთვა ჰქონდა – გარკვეული კონკრეტული პოლიტიკური პარტიის ან პოლიტიკური ლიდერის რეიტინგი. სოციოლოგების მოვალეობა აქ სრულდებოდა და მხოლოდ ამის შემდეგ იწყებოდა იმ კონკრეტული პარტიის საშუალო რეჟიმი. ისინი სწორედ კვლევების შედეგების მიხედვით ადგენდნენ საშუალო გეგმას. რაც მთავარია, მათთვის მინორდებული შედეგები, როგორც წესი, საიდუმლოს ხარისხად იყავდა, ანუ ისინი მხოლოდ შიდა მოხმარებისთვის გამოიყენებოდა და არა გასავრცელებლად. დღეს ეს ყველაფერი ამოტრიალებულია. სოციოლოგიური კვლევები ტარდება არა იმისთვის, რომ პოლიტიკოსებმა საზოგადოების განწყობები გაიგონ, არამედ იმისთვის, რომ ამ კვლევებით მოხდეს საზოგადოების აზრის ფორმირება. კიდევ უფრო მარტივად რომ ავხსნათ, კვლევითი ორგანიზაციები დებენ კონკრეტულ შედეგებს, რომელიც რეალიზაციას შეიძლება ძალიან შორსაც კი იყოს და ამით საზოგადოებას უკვე გამზადებულ საარჩევნო შედეგებს სთავაზობენ. როგორც გამოცდილი სპეციალისტები აცხადებენ, ეს ამომრჩეველსა და, ზოგადად, საზოგადოებაზე სერიოზულ ზემოქმედებას ახდენს. ანუ კონკრეტული პოლიტიკური ძალები საკუთარ მიზანს სწორედ კვლევების გავრცელებით აღწევენ.

ამ მხრივ, გამოხატული არც საქართველოში. აქ სულ რამდენიმე ცნობილი სოციოლოგიური კვლევითი ორგანიზაციაა, რომლებიც პოლიტიკური პარტიების უმრავლესობას პარალელურ რეჟიმში ემსახურებიან. მართალია, პარტიები მაქსიმუმს აკეთებენ, რომ კონკრეტული მიერ დაქირავებული ორგანიზაციის კლიენტები არ გახდნენ, მაგრამ, მიზანი, როგორც წესი, მიუღწეველი რჩება ხოლმე. მიზეზი კვლევითი ორგანიზაციების სიმცირეა. ბაზარზე სულ რამდენიმე კვლევითი ორგანიზაცია მუშაობს... ყველაზე პარადოქსული კი აქ ერთი დეტალია. ხშირად ერთი და იგივე ორგანიზაციის მიერ ჩატარებული კვლევებში სხვადასხვა ლიდერები ერთდროულად პირველობენ. პოლიტიკოსები, მაგალითად, ნინო ბურჯანაძე, რომელიც არასოდეს ასახელებს, ვის დაუკვეთა კვლევები, აცხადებს, რომ მხოლოდ მისი კვლევაა სწორი და შესაბამისად, თავადვე არის ნომერ პირველი. იგივე განცხადებას აკეთებენ ყოველთვის მალე ნათელაშვილი, გიორგი თარგამაძე და კიდევ ბევრი სხვა. ამის ასახსნელად ერთი კონკრეტული მაგალითის მოყვანა საკმარისი იქნება. საზოგადოებრივი კომუნიკაციების მართვის სპეციალისტის, არჩილ გამზარდიას განცხადებით, კონკრეტულმა ბიზნესორგანიზაციამ ასევე კონკრეტულ კვლევით ორგანიზაციასთან ხელშეკრულება მხოლოდ იმიტომ განწყვიტა, რომ მიღებულმა შედეგებმა არ დააკმაყოფილა. ანუ კვლევებში მას პირველი ადგილი არ ეკავა. გამზარდიას თქმით, იგივე ორგანიზაცია, ოდნავ მოგვიანებით, იძულებული გახდა, სხვადასხვა ბიზნესორგანიზაციებისთვის გაყალბებული შედეგები გადაეგზავნა.

ამით მან დამკვეთი შეინარჩუნა და კმაყოფილიც დატოვა. ეს კლასიკური მაგალითია რეალობის ასახსნელად, სამაგიეროდ აბსოლუტურად ანგრევს კვლევების შესახებ მითს.

დიმიტრი შაშკინი, „რეფორმატორთა კლუბის ხელმძღვანელი“:
 – სოციოლოგიური კვლევების მთავარი ამოცანა საარჩევნო კამპანიაში არ არის მხოლოდ ხალხის ინფორმირება. ის კონკრეტულ პარტიებსა და პოლიტიკურ ლიდერებს საკუთარი საარჩევნო კამპანიის დაგეგმვაში ეხმარება. ცუდი ის არის, რომ ხშირად კვლევები საჯაროდდება. არის რამდენიმე მნიშვნელოვანი დეტალი, რომელიც ამომრჩეველს აუცილებლად უნდა ესმოდეს. პირველი და უმთავრესი – ამომრჩეველმა უნდა იცოდეს, რომ სოციოლოგიური კვლევით მანიპულირება, სამსუხაროდ, შესაძლებელია. ანუ ამომრჩეველმა ყურადღება უნდა მიაქციოს დეტალებს, თუ ვინ ატარებს კვლევას. არსებობს მსოფლიოში ისეთი კვლევითი ორგანიზაციები, როგორც არის „გელაპი“, „გრიზბერგი“. მათი წლიური ბრუნვა მილიარდებია და ამიტომ ისინი არასოდეს გააყალბებენ შედეგებს, რადგან არ არსებობს ფულადი ჯილდო, რომელიც მათ შეიძლება უღირდეთ იმიჯის შელახვის სანაცვლოდ. ასე რომ, ძალიან მნიშვნელოვანია, რამდენად მალე რეპუტაციის მქონე ორგანიზაციის მიერ არის ჩატარებული კვლევა. ძალიან მნიშვნელოვანი დეტალია, რომლის ცოდნაც ასევე აუცილებელია, ის, რომ სოციოლოგს ყოველთვის აქვს შესაძლებლობა, კითხვა დასვას ისე, რომ შედეგად სასურველი პასუხი მიიღოს. ამიტომ როდესაც ადამიანი კითხულობს

სოციოლოგიურ კვლევას, ყოველთვის უნდა მიაქციოს ყურადღება, რა სახითაა ხოლმე კითხვები დასმული. თერთმეტი წლის განმავლობაში ვმუშაობდი ამერიკულ ორგანიზაციაში და ჩემი ერთ-ერთი სფერო სწორედ სოციოლოგიური კვლევების კონტროლი იყო. ვაკონტროლებდი, რომ სოციოლოგს, შემთხვევით, ან შეგნებულად, მეცდომა არ დაეძვო კითხვის დასმის და მათი შედეგის დროს. მსგავსი რამ ხშირად ხდება. მესამე მნიშვნელოვანი დეტალია კონკრეტული კითხვა – მოგწონთ თუ არა კონკრეტული პოლიტიკოსი. ეს კითხვა არ არის საარჩევნო რეიტინგის მაჩვენებელი. ეს არის სიმბათია-ანტიპათიის განწყობა. მაგალითად, თუ გამოკითხულთა 60% იტყვის კონკრეტულ კანდიდატზე, რომ მოსწონს, ეს არ ნიშნავს იმას, რომ ის კანდიდატი აუცილებლად მიიღებს 60%-იან

იკურსი რეიტინგის გაყალბება

დიმიტრი შაშკინი:
„IRI თავის კვლევებში იყენებდა „ბელას“, როგორც, თავის მხრივ, პასუხისმგებელი იყო შედეგზე საქართველოში. რაც შეეხება NDI-ს, არ ვიცი, ვინ ატარებს იმ უზუსტოდ გამოკითხვებს“

EXCLUSIVE

შერჩევითი გამოკითხვით ჩატარებულ კვლევების რეალურ ვერსიას, როგორც პროფესიონალები ხსნიან, ერთ-ერთი ყველაზე რთული მეთოდია, რადგან თუნდაც ასაკიანი ჯგუფში კონკრეტულად უნდა იყოს გათვლილი, რამდენი პედაგოგი, რა ასაკისა და როგორი სოციალური მდგომარეობის წარმომადგენელი მოხვდება. აქ ძალიან დიდი მნიშვნელობა აქვს თავად კითხვარის შედგენასაც. მსოფლიოში ცნობილ სოციოლოგიურ კვლევით ორგანიზაციებს კვლევის კონტროლის კონკრეტული მექანიზმები აქვთ. შაშკინის განცხადებით, ასეთ დროს კონკრეტულ თანამშრომელს, ან თანამშრომელთა ჯგუფს რომც უნდაოდ შედეგებში ცვლილებების შეტანა, ეს მაინც გამოუძლიერდება. თუმცა მსგავსი კონტროლი საქართველოში არ ხდება. მეტიც, როგორც ამბობენ, ჩვენთან პოლიტიკური კვლევები რეალურად არც ტარდება. ისინი მიახლოებითი გამოთვლებით იდება და რამდენიმე მიზანი აქვს: პოლიტიკურმა ძალამ შეინარჩუნოს საკუთარი წევრები, კონკურენტს დაანახოს ცარიელი ციფრები და არჩევნების შემდეგ ამაყად განაცხადოს, არჩევნები გაყალბდა, თორემ ჩემი რეიტინგის მიხედვით, უნდა გამემარჯვებოდა...

არჩილ გამზარდია, საზოგადოებრივი კომუნიკაციების მართვის სპეციალისტი:
— კვლევები თანამედროვეობაში არ არის გამოყენებული ამომრჩევლის აზრის გასარკვევად, პირიქით, მსგავსი კვლევების ჩატარება და მათი გასაჯაროება გათვლილია სწორედ საზოგადოების აზრის ფორმირებაზე. არსებობს მიდგომა, რომ პირველობის ეფექტი ძალიან მნიშვნელოვანია. მაგალითად, ზოგიერთ ქვეყნებში ეგზიტპოლების გამოქვეყნება საარჩევნო დღეს აკრძალულია. იმიტომ რომ მან შეიძლება სერიოზული გავლენა მოახდინოს საბოლოო შედეგებზე.
— **თქვენ ამბობთ, რომ შეიძლება შედეგები სათაბოში შეიცვალოს?**
— რა თქმა უნდა, ერთი მხრივ, შეიძლება კონკრეტული კანდიდატის სასარგებლოდ იმოქმედოს. ისე მოხდეს, რომ კანდიდატი, რომელიც აგებს ცოტა ხნით, საბოლოოდ გამარჯვებული აღმოჩნდეს, რადგან საზოგადოების ცნობიერებაა, რომ გამარჯვებულის მხარდამჭერი გახდება. მეორე მხრივ, იმ პარტიამ, რომელიც ეგზიტპოლებში გამარჯვებულად გამოვლინდება, არ განახორციელოს არაადეკვატური ქმედებები. ასევე, ძალიან დიდი მნიშვნელობა აქვს, როგორ წარადგენ პარტიას ან კანდიდატს ნინასაარჩევნოდ. „ნაციონალურმა მოძრაობამ“

თავის დროზე მსგავსი ნაბიჯით ძალიან ბევრჯერ მოიგო. მე მაგალითად, პარადოქსულად მეჩვენება ნინო ბურჯანაძის პირველობა.
— **მიგანიათ, რომ ეს ნინასწარვეა გათვლილი?**
— ცალსახად ასეა.
— **იმოქმედებს ეს ხალხზე?**
— იმოქმედებს იმდენად, რამდენადაც ბოლო საპარლამენტო არჩევნების წინ იმდენად დამაჯერებლად იყო წარმოდგენილი „ქართული ოცნება“, რომ ისინი დარწმუნებულნი იყვნენ გამარჯვებაში, ნინასწარვე იქცეოდნენ, როგორც გამარჯვებულები. ისინი რომ პირველი ოქტომბრის არჩევნებში დამარცხებულიყვნენ, რისი თეორიული შანსიც არსებობდა, საზოგადოება ამას მაინც ალარ ჩაუღებდა. რეალურად ეს გათვლილია საზოგადოების ტემპერატურის, ან საკუთარი იმიჯის ასახვად. როდესაც პარტიები კვლევებს ატარებენ, გგონიათ თავად აინტერესებთ შედეგები? ძირითადად, ეს გათვლილია საკუთარი პარტიის წევრებზე ზემოქმედებისთვის და შემდეგ უკვე საზოგადოებაზე გავლენის მოსახდენად, რადგან ჩვენთან პოლიტიკური კულტურა ძალიან დაბალია და ნაგებული პარტიიდან გამარჯვებულ პარტიებში გადადიან. ამიტომ ლიდერები ცდილობენ, რეიტინგების ეფექტების

შექმნით დაიჭირონ წევრები.
— **გამოდის, თავად კვლევითი ორგანიზაციები აწვდიან არასწორ შედეგებს?**
— ერთ-ერთმა ნამყვანმა სოციოლოგმა გააკეთა სერიოზული პრეზენტაცია, ითქვა, რომ შემთხვევითი შერჩევითი გამოკითხვა იყო წარმოდგენილი საქართველოში იერით. მეგნებულად არ დავასახელებ სოციოლოგის სახელსა და გვარს. ამ ლოგიკით თუ ვიმსჯელებთ, მეც მყავს დაახლოებით ათასობის სტატუსი ყოველ სემესტრში. მე რომ ყველა მათგანი გამოვკითხო, როგორც სტატუსების სეგმენტი, შემიძლია, განვაცხადო, რომ ეს არის მიკრომოდელი საქართველოს მთელი სტატუსების.
— **რეალურად არ იქნება ასე?**
— არა, რა თქმა უნდა. შემთხვევითი გამოკითხვის მეთოდი არის საკმაოდ რთული დასახულებული. ასეთ დროს ძალიან მნიშვნელოვანია აუდიტორული მახასიათებლები. როდესაც ირჩევა შემთხვევითი გამოკითხვის მეთოდოლოგია, ვთქვათ, ას ადამიანზე. კონკრეტულად უნდა იყოს გათვლილი ამ ას ადამიანში რამდენი პედაგოგი მოხვდება, რა ასაკის, რამდენი

სტუდენტი, რამდენად სოციალურად დაუცველი ან დაცული... თუკი ასეთი კვლევა მალევე დონეზე ტარდება, მაშინ შეიძლება აილო ასაკიანი ჯგუფი, თუმცა კონტინგენტი უნდა იყოს მკაცრად გათვლილი.
— **ხდება ამ დეტალების დაცვა?**
— არა, საქართველოში კვლევების ჩატარებისას მსგავსი წესების დაცვა არ ხდება. ეს საკმაოდ რთული გასაკეთებელია. ჩვენთან აუდიტორული მახასიათებლები იმდენად მრავალფეროვანია, რომ ლატარიის მსგავსად შეიძლება გარტყა და შედეგები უფრო ახლოს იყოს რეალობასთან. როგორც წესი, მსგავსი გამოკითხვები ძალიან ძვირი ღდება ხოლმე. მეტსაც გეტყვით, კითხვარის შედგენისას ერთი და იგივე შინაარსის კითხვები ისმება, ოღონდ განსხვავებული სახით. ასეთ დროს, როდესაც გამოკითხვები ცრუობენ, ერთი და იგივე შინაარსის კითხვების მუალედური ახალიზით სწორი პასუხის დადგენა შესაძლებელია.
— **კეთდება ეს მუალედური ახალიზი?**
— უნდა კეთდებოდეს, თუმცა ჩვენთან ამის გაკეთებაც ძალიან რთულია.
— **რაც შეეხება კვლევების შედეგების ანონსირებას...**
— პოლიტიკური კვლევებისგან განსხვავებით, როდესაც ბიზნესორგანიზაციები ატარებენ სერიოზულ კვლევებს, ეს ყოველთვის ანონსირება ხოლმე. თუმცა მე მასსოვს ფაქტი, როდესაც ერთ-ერთმა ორგანიზაციამ განაცხადი ხელშეკრულება ერთ-ერთ კვლევით ორგანიზაციასთან, იმ მიზეზით, რომ კვლევების შედეგები არ მოეწონა ორგანიზაციის დირექტორს, ანუ მისი ორგანიზაცია არ იყო პირველ ადგილას. ჩვენთან ორგანიზაციები თავისთავად ითხოვენ პირველობის რეჟიმს. ასევე, იყო ფაქტი, როდესაც ერთი კვლევითი ორგანიზაცია, რომელიც ერთდროულად ემსახურებოდა რამდენიმე საკონკურენტო კომპანიას, ყველას აბსოლუტურად ერთი და იგივე შედეგის შემცველ მონაცემებს უგზავნიდა. ანუ გაირკვა, რომ მათი კვლევების შედეგად ყველა კონკურენტულ ორგანიზაციას პირველი ადგილი ჰქონდა. ყველა გამარჯვებული იყო. ამას აკეთებდა იმიტომ, რომ კლიენტი არ დაეკარგა და ეუბნებოდა იმას, რასაც მისგან ითხოვდნენ.
— **პოლიტიკაშიც ასე ხდება?**
— პოლიტიკაში გაყალბება ბევრად უფრო მძიმე ფორმებით ხდება. პოლიტიკაში ხშირ შემთხვევაში კვლევები რეალურად არც ტარდება.
— **შეიძლება ითქვას, რომ იმ მონაცემებს, რეიტინგებს, რომლებზეც ამდენს მსჯელობენ, რეალობასთან კავშირი არ ჰქონდა?**
— სავსებით შესაძლებელია. საერთო ჯამში, კვლევების შედეგებს ალაგებენ და რომელიც რეალობასთან უფრო ახლოსაა, იმას ირჩევენ. მაგალითად, NDI-ს კვლევები ყოველთვის პოლიტიკური აქცენტებით გაკეთებული კვლევებია. ის ხომ ყველაზე ობიექტურადაა წარმოდგენილი, სინამდვილეში NDI-ს ყოველთვის აქვს ხოლმე უკან დასახვევი გზა. მის მონაცემებს ვერასდროს ვერაფერ შეუძლება, რადგან, როდესაც პროცენტები შედგება ერთი კანდიდატის, მეორე კანდიდატის სასარგებლოდ და პასუხის — „არ გასცას“ გრაფიკში წერია 25%, ამის გამოქვეყნება საერთოდ არ შეიძლება, არაფერში გამოსაღვარი არ არის. NDI-ს კვლევები ზუსტი იქნებოდა, თუკი მათი მნიშვნელობა არ იქნებოდა პოლიტიკური მხარდაჭერის კუთხიდან წარმოდგენილი. პირადი ურთიერთობები მთელ მსოფლიოში ძალიან დიდ გავლენას ახდენს.
— **ამ შემთხვევაში NDI-ს მოტივაცია რა არის?**
— NDI-ს მოტივაცია შეიძლება სულაც არ იყოს ტენდენციურობა, უბრალოდ, არ უღირდეს თავის იმიჯად, თუმცა რადგან ასეთი სერიოზული ლაფსუსები უკვე გაპარულია და უკვე მეოთხე ხელისუფლების პირობებში მუშაობენ, ეს ნიშნავს იმას, რომ მათ აქვთ კონკრეტული ხედვა. მე არ ვაფასებ, ეს ხედვა როგორია, კარგია თუ ცუდი. თუმცა ფაქტია, რომ არსებობს მათ მიერ ნინასწარი განსაზღვრული ხედვა. შიდა წყაროების დახედვით, რომ პირადი ურთიერთობები იქაც ძალიან ბევრ რამეს წვევს. ამიტომ ასეთი რეიტინგომანიის პროცესში რეალური კვლევების ჩატარება შეიძლება არც არავის სჭირდებოდეს. სამსუხაროდ, ჩვენი საზოგადოება ნაკლები განათლებით, ნაკლები გონიერებით, მეტი იმპულსებით გამოირჩევა, შესაბამისად, ამ ყველაფრის მართვა ძალიან კარგად ხდება და სწორედ ამით აღწევს პოლიტიკური პარტიები წარმატებას.

არჩილ გამზარდია: „პოლიტიკაში გაყალბება ბევრად უფრო მძიმე ფორმებით ხდება. პოლიტიკაში ხშირ შემთხვევაში კვლევები რეალურად არც კი ტარდება“

მირიან ბოქლოშვილი

წელს ჩრდილოეთ ოსეთში მდებარე ერთადერთ ქართულ საგანმანათლებლო დაწესებულებას 125 წელი უსრულდება. სკოლა, რომელიც ვლადიკავკაზში ჯერ კიდევ 1888 წელს თერგდალეულებმა დააარსეს, უდიდესი კულტურული, საგანმანათლებლო და ისტორიული მნიშვნელობისაა. ამ სკოლამ იქით მცხოვრები არაერთი ქართველი გამოზარდა, მათ შორის ცნობილი მოღვაწეები. 125 წლის იუბილეს ვლადიკავკაზის აკაკი წერეთლის სახელობის საგანმანათლებლო დაწესებულება არცთუ ისე სახარბიელო მდგომარეობით ხვდება. მოსწავლეთა კონტინგენტის სწრაფმა კლებამ შესაძლოა, სკოლა დახურვის პირას მიიყვანოს, იქვე მდებარე ტაძარს კი, სადაც სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი, ილია მე-2 მოინათლა, დანგრევა ემუქრება. კულტურულ-საგანმანათლებლო ცენტრის ხელმძღვანელობა დახმარებას ითხოვს, თუმცა უშედეგოდ. სკოლის დირექტორმა, ეთერ ფიცხელაურმა თანადგომისთვის პირადად მიმართა საქართველოს კულტურისა და ძეგლთა დაცვის მინისტრს, თუმცა, სამწუხაროდ, ეს თემა გურამ ოდიშარიას დაინტერესების საგანი არ აღმოჩნდა.

ეთერ ფიცხელაური:
ჩვენი გულისტკივილი არ არის ვინმეს მიმართ საყვედური, ან რაიმე სახის მოთხოვნა. უბრალოდ, სურვილი გვაქვს, ინფორმაცია საზოგადოებისთვის გახდეს ცნობილი. სკოლას ნოემბერში 125 წელი უსრულდება, ეს საგანმანათლებლო დაწესებულება 1888 წელს დაარსდა წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების მიერ. პირველი სასწავლო პროგრამა თვით ილია წაგვავადის მიერ არის შედგენილი და შემდეგ შეთანხმებულია თერგის ოლქის ხელმძღვანელობასთან. იქ იყო გარკვეული რაოდენობა ქართველებისა, რომლებსაც სურდათ, შეიღებებინათ განათლება ქართულ სკოლაში მიეღოთ. სკოლა მდებარეობს ქალაქ ვლადიკავკაზში, ცენტრალურ ქუჩაზე, რომელიც დღესაც წერეთლის სახელს ატარებს. სულ რაღაც, 5 წუთის სავალია მთავრობის სახლიდან. თავიდანვე სამი შენობა აშენდა ერთი სასურავის ქვეშ – ეს იყო სკოლა, თეატრი და ეკლესია, სადაც მოგვიანებით სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი ილია მე-2 მოინათლა. სკოლის თავდაპირველი სახელწოდება იყო „საქართველოს წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების სასწავლო დაწესებულება“.

საქართველოდან ხდებოდა ამ სკოლის მართვა, აქედან იგზავნებოდა სახელმძღვანელოები. ზოგადად, ძალიან ლამაზი ტრადიციების სკოლაა. ეს სკოლა აქვს დამთავრებული ძალიან ბევრ გამოჩენილ ქართველ მოღვაწეს, მათ შორის ლევან გოთუას, აკაკი გენაძეს, ვარლამ შაღურს, ლულუშაურს.

– რუსეთ-საქართველოს შორის კონფლიქტმა რა გავლენა მოახდინა ამ საგანმანათლებლო ცენტრის ფუნქციონირებაზე?

– ამ კონფლიქტმა, რომელიც ჯერ კიდევ წლების წინათ დაიწყო, ბუნებრივად იქონია გავლენა. სამწუხაროდ, საქართველოს დღეს არა აქვს რაიმე ურთიერთობა რუსეთთან, შესაბამისად, ოსეთთან. ამიტომ კავშირი ჩვენს სკოლასა და საქართველოს შორის გარკვეულწილად შეწყდა. ჩვენ ხელფასს იქ ვიღებთ, ჩვეულებრივ საჯარო სკოლად ვითვლებით და ადგილობრივი მთავრობა გვაფინანსებს. ამის მიუხედავად, არის პრობლემები. მაგალითად, ეკლესია, სადაც 1937 წლის შემდეგ ღვთისმსახურება შეწყდა, გადაეცა სკოლას. 2006 წელს თითქოს რეკონსტრუქცია უნდა ჩატარებულიყო და პირვანდელი სახით აღდგენილიყო, მაგრამ ფინანსური პრობლემების გამო, ეს პროექტი ვერ განხორციელდა. დარჩა კედლები სასურავის გარეშე. ჩვენ, იქაურმა ქართველობამ, შევქმენით, რომ ტაძრისთვის სასურავი გაგვეკეთებინა, მაგრამ შემდგომი სამუშაოებისთვის არანაირი სახსრები არ გავგაჩნია. კიდევ ვაბობ, ეს არის უდიდესი მნიშვნელობისა და მადლის მქონე ეკლესია, რამეთუ სწორედ იქ მოინათლა მისი უწმიდესობა. 1997 წელს ვლადიკავკაზში სტუმრობისას პატრიარქმა პირადად მოინახულა ეკლესია და სკოლა. დღეს ეკლესიის ფასადი არის სავალალო მდგომარეობაში, საჭიროებს აუცილებელ დახმარებას. იქიდან გამომდინარე, რომ სწორედ ეკლესია მდებარეობს ქალაქის ცენტრალურ მხარეს და სკოლის შენობა მის გაგრძელებაზეა, რჩება შთაბეჭდილება, რომ იქ არანაირი საგანმანათლებლო დაწესებულება არ არსებობს. ბუნებრივია, ამ პრობლემები მოსწავლეთა კონტინგენტი საგრძობლად არის შემცირებული და არ არის გამორიცხული, ეს უძველესი საგანმანათლებლო ცენტრი, რომელიც ამაღვდროულად ისტორიულ და კულტურულ მნიშვნელობას ატარებს, საერთოდ დაიხუროს. მინდა სწორად გამოვიყო – ჩვენ არ ვითხოვთ რაიმე განსაკუთრებულ სტატუსს და პრივილეგიებს, მაგრამ განათლება არ არის ის მდიდარი სისტემა, რომელსაც ყველაფერი შეუძლია. ჩვენი დიდი სურვილია, რომ სკოლის 125 წლის იუბილე ღირსეულად აღნიშნულიყო, მაგრამ არსებული პოლიტიკური სიტუაციიდან გამომდინარე, ხდება ისე, რომ ეს სკოლა რჩება საქართვე-

1888 წელს თერგდალეულების მიერ დაფუძნებული ქართული სკოლა დახურვის პირასაა, ტაძარს კი, სადაც პატრიარქი მონათლეს, დანგრევა ემუქრება

ლოსგან მოწყვეტილი, არა მხოლოდ გეოგრაფიულად, არამედ სულიერების მხრივაც.
– რამდენად დიდია მოსწავლეთა კონტინგენტის შემცირების ტენდენცია?
– ეს ტენდენცია არსებობს და საკმაოდ პრობლემური საკითხია. მიუხედავად იმისა, რომ სასწავლო პროცესი მთლიანად ქართულ ენაზეა, ერთიან ეროვნულ გა-

მოცდებს ჩვენი ბავშვები აბარებენ რუსულენოვან აბიტურიენტებთან ერთად და შემოდის, სიამაყით გითხრათ, რომ ჯერ არ ყოფილა შემთხვევა, როდესაც ჩვენს მოსწავლეს მინიმალური ზღვარი არ გადაეღებოდა. ამის მიუხედავად, შემცირების ტენდენცია გამოიწვია ერებს შორის დაძაბულობა ურთიერთობაში. დაფინანსება ხდ-

ება მოსწავლეთა რაოდენობის მიხედვით და უკვე დავდევით იმ პრობლემის წინაშე, რომ აღმზრდელითი ნაწილი, იქნება ეს ქართული ცეკვა, სიმღერა თუ სხვა, პრაქტიკულად შეჩერებულია და ამის საშუალება აღარ გვაქვს.
– იგივე ეკლესიის სარეკონსტრუქციო სამუშაოებისთვის თუ მიმართეთ

იული ქებელი სავალალო მდგომარეობაშია

„ასეთი კერის არსებობა და გადარჩენა აუცილებელია დღეს, როდესაც საუბარია ურთიერთობების აღდგენასა და კულტურული დიალოგის მნიშვნელობაზე“

გარდა ერთისა, და ეს ერთი ჩვენი სკოლაა. ჩვენი საგანმანათლებლო ცენტრი წარმოადგენდა ერთგვარ ხიდს ქართულ და ოსურ საზოგადოებებს შორის. 90-იან წლებში ძალიან ბევრი ინერებოდა ჩვენს შესახებ. გაზეთებში იბეჭდებოდა სტატიები სათაურებით: „სიკეთის კუნძული“, „ქართული კულტურის პატარა კერა ვლადიკავკაზში“ და უამრავი სხვა წერილი. ამას აქვს დიდი მნიშვნელობა, რათა ჩვენ კიდევ ერთხელ დავამტკიცოთ, რომ ვართ მოძმე ერები. მით უმეტეს, ასეთი კერის არსებობა და გადარჩენა აუცილებელია დღეს, როდესაც საუბარია ურთიერთობების აღდგენასა და კულტურული დიალოგის მნიშვნელობაზე. თავისუფლად შემიძლია გითხრა, რომ ბოლო 22 საშინელი წელიწადი, ვლადიკავკაზის ქართულმა სკოლამ ღირსეულად გამოიარა. ჩვენ ერთი ნუთითაც კი არ დაგვიკარგავს ჩვენი ფესვები და გენი. ჩვენთვის დიდი სტიმულია, რომ იმ ეკლესიაში მოინათლა მისი უწმინდესობა.

– რა შეუძლიათ საქართველოს განათლების ან კულტურის სამინისტროებს, თქვენს დასახმარებლად გააკეთონ?

– ძალიან არ მინდა მოხონების როლში ყოფნა. ჩვენი მთავარი დახმარება იქნება ის, რომ საქართველოში ვახსოვდეთ და ვგრძნობდეთ თანადგომას. თანადგომას პირველ რიგში უნდა გრძნობდნენ ჩვენი ბავშვები. შეიძლება დღეს, როდესაც საქართველოდან მილიონზე მეტი ადამიანი გასული, ერთი პატარა სკოლის ბედი არც კი იყოს აქტუალური, მაგრამ ჩვენ ხომ არ ვართ ეკონომიკური მიგრანტები?! ჩვენ იქ დავიბადეთ, ჩვენი მშობლები იქ ცხოვრობდნენ, ბავშვები იქ იზრდებიან... ამ ყველაფრის მიუხედავად, ვცდილობთ, არ დავკარგოთ ჩვენს სამშობლოსთან კავშირი და ამისთვის აუცილებელია, აქედანაც ვგრძნობდეთ თანადგომას. ჩვენი უდიდესი სურვილია, რომ აღდგეს ეკლესია და იქ აღვევლინოს წირვა-ლოცვა, ეკლესია, რომელიც ამხელა მადლის მატარებელია. როგორც გითხარით, ჩვენ ამ გაზაფხულზე შეგვვდით ბატონ ოდიშარის, დაუტოვეთ პროექტი, მაგრამ ამან გამოხმაურება არ ჰპოვა. გარდა ეკლესიისა, აქ ხომ საუბარია სკოლაზე, რომელიც ნამდვილად ისტორიული მნიშვნელობის მატარებელია. თავის დროზე იაკობ გოგებაშვილს აქვს ნათქვამი, რომ ვლადიკავკაზელმა ქართველებმა ყველაზე დიდი საქმე გააკეთეს, რომ გახსნეს ქართული სკოლა, რადგან სწორედ სკოლა არის ის დაწესებულება, სადაც უნდა ჩამოყალიბდეს პიროვნება. შემდეგ, ლევან გოთუა თავის ერთ-ერთ დეკლამაციას ნერდა: არ არსებობს საქართველოს ფარგლებს გარეთ რაიმე ისეთი კულტურის ცენტრი, როგორც

„შეხვედრით ბატონ ოდიშარის, დავუტოვეთ პროექტი, მაგრამ ამან გამოხმაურება არ ჰპოვა“

ეთიარ ფიცხელაური

ადგილობრივ ხელისუფლებას, ან ქართულ მხარეს?

– რა თქმა უნდა, მიემართეთ, თავის დროზე, 2006 წელს ვლადიკავკაზის მთავრობა მოგვეხმარა, მაგრამ შემდეგ ფინანსების უკმარისობის მიზეზით სამუშაოები შეაჩერეს. რაც შეეხება ქართულ მხარეს, ჩვენ გვქონდა შეხვედრა საპატრიარქოში, შემდეგ გაგვიშვეს კულტურის მინისტრთან. ბატონ გურამ ოდიშარის გადაცეცით დოკუმენტები და ავუსხენით სიტუაცია, მაგრამ, სამწუხაროდ, ამას გაგრძელება არ მოჰყოლია. მანამდე ოფიციალური შეკითხვით მიემართეთ ვლადიკავკაზის მერის – ხომ არ იქნებოდა მათი მხრიდან რაიმე დაბრკოლება, რომ ქართული მხარე აღდგენით სამუშაოებში ჩართულიყო, საიდანაც მივიღეთ პასუხი, რომ არანაირი პრობლემა არ შეიქმნებოდა, თუკი საქართველოს შესაბამისი მზაობა ექნებოდა.

– ანუ იმ შემთხვევაში, თუ ეს პრობლემა არ გადაიჭრა, შეიძლება ერთადერთი ქართული საგანმანათლებლო დაწესებულება ვლადიკავკაზში საერთოდ დაიხუროს?

– რომ არა ადგილობრივი ხელისუფლების კეთილი ნება, ეს სკოლა, ფაქტობრივად, უკვე დახურულიც იქნებოდა და რომელიმე დიდი სკოლის სტრუქტურული ერთეულიც. ჯერჯერობით სტატუსს გვინარჩუნებენ, ვხედავთ კეთილგანწყობას. ამიტომ ვერ კიდევ შეიძლება სკოლის გადარჩენა, რამაც დახმარება გვჭირდება. ჩვენმა ხალხმა, ვინც იქ ცხოვრობს, უნდა დაინახოს, რომ საქართველო მათ გვერდში დგას. სკოლა არ გახლავთ ავარიულ მდგომარეობაში, მისი მთავარი პრობლემა კონტინგენტის შემცირებაა. რაც შეეხება ეკლესიას, მისი შენობა ნამდვილად

სავალალო მდგომარეობაშია და დაუყოვნებლივ საჭიროებს რეკონსტრუქციას.

– გარდა საგანმანათლებლო და სულიერი დანიშნულებისა, გამოდის, რომ ეს ცენტრი ისტორიული მემკვიდრეობის ძეგლიცაა...

– რა თქმა უნდა, ასეა. სამწუხაროდ, საქართველოში ბევრი საარქივო მასალა განადგურდა, თუმცა ვლადიკავკაზში შემორჩენილია საკმაოდ საინტერესო მასალები და ფოტოსურათები. ქალაქ ვლადიკავკაზში მანამდე სულ ერთი სკოლა იყო, რომელიც 1880 წელს გაიხსნა. მეორე სკოლა, თავისი სიძველით, სწორედ ჩვენი სკოლა იყო. დღეს უკვე 50-მდე სკოლაა და მათ შორის ყველა რუსული,

არის ვლადიკავკაზის ქართული სკოლა. ჩემი აზრი არ გახლავთ, რომ სახელმწიფოს ღირსება მდგომარეობს იმაშიც, როგორ უდგას მხარში ის მის ფარგლებს გარეთ მყოფ თანამემამულეებს. აქ მხოლოდ ხალხზე არ არის საუბარი, საუბარია ისეთ ცოცხალ ორგანიზმზე, როგორცაა სკოლა და ეკლესია. რა თქმა უნდა, ჩვენი დიდი სურვილი იქნებოდა, რომ ეს სიბო საქართველოდან გვეგრძნო.

– ზოგადად, ვლადიკავკაზში რამდენი ქართველი ცხოვრობს?

– არ არის პატარა დისპორა. თვითონ ქალაქში და მის მიმდებარე სოფლებში 10 ათასზე მეტი ქართველი ცხოვრობს.

კანკირში ვით

მარიამ ნადირაძე

არათუ ავგისტოს ბოლოს, არამედ სექტემბრის მესამე კვირასაც დღეს პროკურატურა არადა საზოგადოება ლაფანყურის საქმის გამოძიებას კბილაშვილის უწყებისგან სპეცოპერაციის წლისთავზე მინც ელოდა.

უკვე თვეები გავიდა მას შემდეგ, რაც მიუხედავად მძიმე ემოციური ფონისა, ოჯახები დასთანხმდნენ საკუთარი შვილების ექსპრეზიას. ექსპრეზიის შედეგები უკვე არსებობს, მაგრამ ამის შესახებ გამოძიება დღემდე ბუნებრივია, ეს დღეობის სხვადასხვა ვერსიებს არსებობის საშუალებას აძლევს. ვერსიები კი საკმაოდ მძიმეა, თუ გავითვალისწინებთ თემის მგრძობილობასა და დაზარალებულთა ეთნიკურ წარმომავლობას, მით უმეტეს, რომ ხშირად სწორედ ეს დეტალი ხდება სპეცსამსახურებისთვის საუკეთესო იარაღი პროცესების სასურველი გზით წარმართვისთვის. ნებისმიერმა ასეთმა ვერსიამ შესაძლოა, რბილად რომ ვთქვათ, არასასურველ შედეგამდე მიგვიყვანოს. შესაბამისად, ყველა ასეთი შესაძლო პროცესის პროკურატორი თავისი სიჩუმითა და უმოქმედობით, სწორედ კბილაშვილის უწყება იქნება.

პროცესების განვითარების მოლოდინი სხვადასხვაგვარია. „პრაიმტი-აიმი“ შეეცდება, ყველა მოსალოდნელი საფრთხე ცნობილ ექსპრეზიას, ხალხს კასრელიძეებთან ერთად გააანალიზოს. ეს, ალბათ, ერთგვარი პრევენცია იქნება. თუმცა, სანამ მასთან საუბარს დაიწყებთ, ბუნებრივია, მკითხველის, ინფორმირებულობისთვის, მოკლედ მოუთხრობთ არსებული საფრთხეების შესახებ...

როგორც ამბობენ, თუ ერთი წლის წინათ რეგიონში კონფლიქტის წამოწყების საფრთხეს მაშინდელი ხელი-სუფლები თავისი ჩარევითა და აქტიურობით ქოქავდა, ახლა საფრთხე ისევ რჩება და ამას მართალია, სახე-შეცვლილი, მაგრამ მინც ხელისუფლების უმოქმედობა უწყობს ხელს...

საფრთხეშია პანკისის სპეცოპერაციის საქმეში ექსპრეზიის ყოფილი მალაჩინოსების სიცოცხლეც და ამის შესახებ უფრო დახვეწილად მივიყვანოთ შეთქმულება...

მთავარი საფრთხე კი ასეთი სახით იკვეთება: თუ გამოძიება ყველა მონაწილეს არ გამოავლენს და მხოლოდ შემსრულებლებით შემოიფარგლება, თუნდაც ისინი მინისტრის რანგისანი იყვნენ, დანაშაულის მასშტაბებს კი მხოლოდ რეგიონში შემოავლებს საზღვრებს, ამ შემთხვევაში არ გამოიცილებენ, რომ დაიხდეს კონკრეტული ადამიანების მისამართით ანგარიშსწორება, ეს კი სერიოზულ და შეუქცევად კონფლიქტამდე მიიყვანს ქვეყანას.

ასეა თუ ისე, „პრაიმტი-აიმი“ შეეცადა, ჯერ თავად რომელიმე დაზარალებულ ოჯახთან გაერკვია მოლოდინები. ვინაიდან ლაფანყურის ხეობაში გარდაცვლილი ასლან მარგოშვილის მამა, მერაბ მარგოშვილი მძიმედ არის ავად, ჩვენ ასლანის მამადს, ქალბატონ თამარ მარგოშვილს ვესაუბრეთ:

ქალბატონო თამარ, ოჯახს მინც თუ აცნობა გამოძიებამ, რა სიახლეებია ლაფანყურის საქმეში?

– გამოძიებული ჩამოდიოდა ხოლმე, ვალერი ზუმბაძე. სანამ ჩემს ძმას შეეძლო, ხვდებოდა და სიახლეებს უყვებოდა. ამბობდა, რომ იკვეთებოდა კვალი ადგილობრივი ვაჭარების კავშირის შესახებ მინცა და საქმეში მამინდელი სამინისტროს ხელმძღვანელობასთან. ახლა ჩემი ძმა მძიმედ არის და მგონი, ხმასაც ვერ იღებს სალაპარაკოდ. გვრჩებოდა შთაბეჭდილება, რომ მართლა მოხდინებოდა, გამოიძიოს ეს საქმე. თუმცა, ბოლო დროს პრესაში ვკითხულობთ, რომ ვინც ეს სპეცოპერაცია დაგვება, მათ შორის ერთ-ერთი სწორედ ვალერი ზუმბაძე იყო და ახლა თავად ითებს ამ საქმეს. დაბნეულები ვართ და ორ ცეცხლს შუა. რას დავუჯეროთ, არ ვიცი. ორი კვირის წინ უნა ნანუაშვილი იყო ჩამოსული. საგამოძიებო კომისიის შექმნა უნდა. ხეობის ორი უსუცესიცი მეთყვანა ამ კომისიაში. როგორც ჩანს, ნახუაშვილი არ ენდობა და არ ეყრდნობა გამოძიებას.

„ვინც ეს სპეცოპერაცია დაგვება, მათ შორის ერთ-ერთი სწორედ ვალერი ზუმბაძე იყო და ახლა თავად ითებს ამ საქმეს“

თამარ მარგოშვილი

– თქვენ თვითონ თუ ენდობით?
– ვნახოთ. ფაქტია, რომ ჯერჯერობით არაფერი არ ჩანს გაკეთებულში. იმედოვნებ, საარჩევნოდ მინც დადებენ გამოძიების შედეგს. თუ არაფერს გააკეთებენ, ჩავთვლით, რომ არ უნდათ ამ საქმის გამოძიება.
– ამ შემთხვევაში რას გეგმათ?
– ჩამოვყალიბდებით, არ გაჩერდებით. შევეცდებით, რომ ეს ასე არ დავტოვოთ.
– თუ გამოძიება დამნაშავეების გამოვლენისას მხოლოდ მერაბიშვილსა და ახალაიაზე შეჩერდება, ვარაუდობენ, რომ მათზე ანგარიშსწორება მოხდება და მერე ეს ქისტების შურისძიებას დაჰბრუნდება.
– ვერაფერი გეცხვით. ერთი კი ვიცი, ჩემთვის არ გაჩერდებიან. ჯერ ვნახოთ, რას გამოიძიებენ.
– როგორც უკვე მოგახსენეთ, გამოძიების პასუხისმგებელი გამო სულ სხვა მასშტაბის საფრთხეებს ხედავენ ექსპრეზიები. ზაალ კასრელიძე, კავკასიელი ხალხთა კონფედერაცია.
– უკვე დროა, გამოიძიებთ დასკვნა და დოს. ჩვენი ორგანიზაციის მიერ ჩატარებული გამოძიების შედეგები უკვე გაგახმარებთ, დაზარალებულების მხრიდანაც დაიძლი დასკვნა. არა მგონია, ამის მიღმა რამე განსაკუთრებული ხდებოდეს გამოძიებაში, თუ არა რაღაც სპეციფიკური დეტალები გარიგებებისა და მორიგეებების შესახებ. ჩვენ უკვე ვუთხარით საქართველოს, რომ ეს ყველაფერი იმიტომ მოხდა, რომ ქართველებსა და ჩრდილოკავკასიელებს შორის მზადდებოდა დაპირისპირება. ამ განცხადებამ ავგაცილა პროკურატურული დაპირისპირება და ეს ჩვენი ორგანიზაციის დამსახურებაა.
– გარიგებებსა და მორიგებებში რას გულისხმობთ?
– მონებები საქართველოში არ არიან. სულ ორი თუ სამი მოხმეა, რომლებიც თურქეთსა და სირიაში არიან. მათ დასაკითხად უნდა მისწვდეთ მათ, უნდა ჩახვიდეთ, რადგან ისინი აქ აღარ ჩამოვლენ. მით უმეტეს ის, ვინც თურქეთშია, ციხეში ზის.
– პაპასკირს გულისხმობთ?
– რა თქმა უნდა. ასე რომ, ეს მარტივი პროცესი არ არის. თუმცა, როგორც ვიცი, ერთი მონებისგან გამოიძიებას უკვე მოაგებული აქვს ჩვენება. მე ვერ ვერკვევი გამოძიების სპეციფიკაში, ამდენად, ვერც შევძლებ მას და ვერც საყვედურს ვიტყვი. თუმცა, ვფიქრობ, რომ უკვე დროა, გამოიძიებთ თქვენ თავისი სათქმელი. ლაფანყური არ არის ერთადერთი საქმე, არსებობს სხვა საქმეებიც, რომლის შესახებაც პროკურატურას უკვე უნდა ეთქვა თავისი საბოლოო სიტყვა.
– თქვენ მიერ ჩატარებული გამოძიების დასკვნა მხოლოდ კავკასიის მასშტაბს მოიცავდა. თუმცა, არსებობს საფუძვლიანი ეჭვი იმის შესახებ, რომ

ლაფანყურის სპეცოპერაციის შემსრულებლებს დამკვეთები მოიცვალა?

რა კავშირშია მიხეილ სააკაშვილთან დაღესტნელი შიხის აფეთქება?

ლაფანყურში სპეცოპერაციის ასეთი სახით ჩატარებაზე დანტერესება უფრო ფართო მასშტაბებზე გადის, ვიდრე ეს კავკასიაში... პროკურატურას კი სწორედ იმის გამო აკრიტიკებენ, რომ მას გამოძიების შედეგებით უნდა, ხელი სწორედ იმ გავლენიან პერსონებს დააფაროს, ვის დაკვეთებსაც ასრულებდნენ ბაჩანა ახალაია, ვანო მერაბიშვილი და დავით ლორთქიფანიძე...
– თუ ჩვენ გვიხდა, რომ სახელმწიფომ, როგორც მუდმივმოქმედმა მექანიზმმა შეუფერხებლად იმუშაოს, ჩვენ კონკრეტული პიროვნებების ვინაობის დამალვა და დაფარვა არ უნდა დაეუშვათ. შესაძლოა, ეს პერსონები საჯარო განხილვის საგნად არ იქცნენ. არის თემები, რომლებიც სპეცსამსახურების განხილვის კატეგორიაა, მაგრამ ძიების პროცესში ყველას სახელი და გვარი უნდა გამოჩნდეს, ვინც მონაწილეობდა მიიღო ამ პროცესში და ვინც მომავალშიც აპირებს, თავისი პოლიტიკური ინტერესები გაატაროს რეგიონში. ვინაიდან მათ უნდა იცოდნენ, რომ ეს არის ქვეყანა, სადაც ყველას მოეთხოვება პასუხი დანაშაულისთვის და არა ე.წ. „პრაიმტი-აიმი“.
– თქვენ რა ტენდენციას ხედავთ ჩვენი საგამოძიებო ორგანიზების მუშაობაში?
– ვფიქრობ, ყველაფერი მინც მონებების ჩვენებებზე დამოკიდებული. თუკი ისინი დაასახელებენ პატრონებს, რა თქ-

მა უნდა, გამოძიების შედეგები დიდ მასშტაბებს მოიცავს. როგორ უნდა ამოიღოთ გამოძიებამ ამ მონებებისგან ეს ინფორმაცია, უკვე ჩვენი სპეცსამსახურების მოხერხებულმა დამოკიდებულმა.
– ჩანს, თქვენ არ განეკუთვნებით იმ ექსპრეზიას კატეგორიას, რომელიც სპეციკურად არის განწყობილი მიმდინარე გამოძიების მიმართ...
– არ განეკუთვნებით, რადგან ამ საქმეში არაფერია ისეთი, რომლის გამოძიებაც ვერ მოხერხდება. იმედი მაქვს, გამოძიების შედეგები მალე გასაჯაროვდება და თუ ეს ასე არ მოხდება, გარნაშენებით, რომ კავკასიელების ძალიან დიდი ნაწილი ამის შესახებ ხმამაღლა ალაპარაკდება, რადგან მათ ყველაფერი უკვე დაზუსტებული აქვთ და გადამწყვეტილება – მიღებული. ახლა ისინი ელოდებიან ჩვენი სახელმწიფოს ოფიციალურ განცხადებას.
– მათი გადაწყვეტილება რაში მდგომარეობს?
– მათ კონკრეტული სახელები იციან, ვინც ამ პროცესში იყო ჩართული – ჩვენებისაც, დაღესტნელებისაც. ისინი მათ ამ სისხლისღვრის ავტორებად თვლიან. თუ ოფიციალური საქართველო ლაფანყურის რეალურ ავტორებს ხელს დააფარებს, პირდაპირ გეტყვით, რომ კავკასიელებსა და ქართველებს შორის ინტერესთა კონფლიქტი მაშინვე გაჩნდება. ინტერესთა კონფლიქტს კი მერე მოსდევს ყველაფერი. კავკასიელები გვეუბნ-

პრემიის იმსახურებს

ახალაიასა და მერაბიშვილის სიცოცხლე კვილაშვილის ხელშია

რა საფრთხე ემუქრებათ ყოფილ ქალოვნებს სპეც-სამსახურების მხრიდან

ქისტები საპროტესტოდ ემზადებიან?

ეხან, ჩვენი ინტერესია, დავადგინოთ სიმართლე, რათა აღვკვეთო მუდმივობა დაზარალებულთა მხრიდან. ჩვენ რას ვეუბნებით? რომ ჩვენი ინტერესია, ხელი დავაფაროთ იმ ადამიანებს, რომლებმაც შეკვეთა მისცეს მერაბიშვილსა და ახალაიას სისხლისღვრაზე? ბუნებრივია, მაშინვე იწყება კონფლიქტი. ჩვენი ორგანიზაცია ამ შემთხვევაში ვერაფერს გაუწევს შუამდგომლობას და არც ხელს დააფარებს.

– მუდმივობა ახსენეთ. გულისხმობთ მუდმივობას მერაბიშვილზე, ახალაიასზე, ლორთქიფანიძესა და ამირიძეზე?

– რა თქმა უნდა...

– სწორედ მათთან დაკავშირებით განიდა საშიშროება, რომ, თუ გამოძიება ყველა დამკვეთს არ გამოავლენს, შესაძლოა, მოხდეს ამ პირების – მერაბიშვილის, ახალაიას, ლორთქიფანიძისა და ამირიძის ლიკვიდაცია და შემდეგ ეს დაპირადება დაზარალებულს...

– ეს სცენარი ნამდვილად არ არის გამორიცხებული. ეს ალბათობა ჩვენს პირველივე განცხადებაში არ გამოავლენს, რომ ამ საქმის გამოუძიებლობას მოჰყვება ცუდი შედეგი და ყველაფერი მერე დაპირადება კონკრეტული ეთნიკური ჯგუფის წარმომადგენელს და ამას მოჰყვება სერიოზული მასშტაბის დაპირისპირება.

– დაპირადება ქისტებს?

– არამარტო ქისტებს. ეს დაპირადება ჯგუფს, რომლებშიც შედიან ქისტებიც, დაღესტნელებიც, ჩეჩნებიც და სხვა ჩრდილოკავკასიელებიც.

– რეალურად ვინ იქნება ამ ანგარიშსწორების ავტორი?

– არ არის გამორიცხებული, რომ მერაბიშვილზე, ახალაიასა და დანარჩენებზე ანგარიშსწორება განახორციელონ ისევე იმ ადამიანებმა, რომლებმაც მათ ეს ყველაფერი დაუკვეთეს და ვისთანაც ისინი წლების განმავლობაში კონტაქტობდნენ. მათი მიზანი კი მარტო ამ კონკრეტული ადამიანების მოშორება არ იქნება. ეს მიზნები უფრო შორს მიდის, ფართომასშტაბიანი კონფლიქტისკენ.

– გამოდის, რომ ახალაიასა და მერაბიშვილის ბედი ახლა კვილაშვილის უწყების ხელშია, ვინაიდან, თუ გამოძიება დაპირადებას გამოავლენს, ამით, პრაქტიკულად მათ სიცოცხლეს უზრუნველყოფს...

– რა თქმა უნდა. ლაფანყურის სპეცოპერაციის სამართლიანი გამოძიება იქნება მთავარი გარანტია ამ საქმეში ბრალდებული ქართველების ფიზიკური გა-

დარჩენის.

– შესაბამისად, თუ გამოძიება არ დადებს რეალურ სურათს, პრაქტიკულად ამით მერაბიშვილსა და ახალაიას განიარაღებს?

– ადამიანურად არ მგონია, ეს ხელი-სუფლების მიზანი იყოს. რას მოიგებს ამით? ხვალ და ზეგ იგივე რამ შესაძლოა, ამ ხელისუფლებასაც აუგორონ სხვა სახელებისა და გვარების დახმარებით. მერე თვითონ გახდებიან მსხვერპლი? თუ ავადმყოფობის გამოშვები მიზეზები არ იცი, რეალურად ვერ უმკურნალებ მას. დღეს კავკასიური თანამშრომლობის პოლიტიკის ორგანიზაცია ავად და ამას უნდა მკურნალობა და არამხოლოდ ლაფანყურის საქმის გამო.

– როდესაც თქვენ ერთი წლის წინათ გააკეთეთ განცხადება ამ საფრთხის შესახებ, მაშინ რამე კონკრეტული ინფორმაციები გქონდათ?

– ამ განცხადების გაკეთება დაფიქრებით მოგვთხოვა ჩვენი ორგანიზაციის გამგეობამ, რათა სისხლისღვრა აგვეცილებინათ თავიდან კავკ-

ასიაში. მერე ჩვენთან მოვიდნენ ძალიან ავტორიტეტული აზერბაიჯანელები. გე-იტორეს, ახლა არევა სიტუაცია, ჩვენ არ გვინდა არეული კავკასია, ამიტომ ჩვენი ძალებით, კავშირებით და ინფორმაციებით გვერდში გიდგავართო. ყველაფერს ორივე სიტყვით აგისხნით, თუ თქვენი გაზეთის ფორმატი ამის საშუალებას იძლევა: საქართველოში უკვე მოხდა ორი ეთნიკური კონფლიქტი, რის ნიადაგზეც დავკარგეთ ტერიტორიები. ეს ჩვენ, ფაქტობრივად, დავკარგეთ, თუ ორიდელად გაფორმდა, ამაზე ახლა არ გვაქვს საუბარი. მინიმუმ ოცი წელია მესამე ეთნიკური კონფლიქტის აგორება უხდათ პანკისში, მაგრამ ჩვენი ძეგები, ქისტები ამდენივე წელია ღირსეულად იქცევიან და ამის საშუალება არ მისცეს დაიხტურებულ ძალებს. ამიტომ ეს თემა დაკონსერვებული არის.

– დაინტერესებულ ძალაში ვის გულისხმობთ?

– ყველა დიდი ქვეყნის სპეცსამსახურს, რომელსაც უნდა საქართველოში გავლენები მოიპოვოს, გააფართოვოს, ან დაიბრუნოს. ასეთი ქვეყანა კი მინიმუმ სამია, რომელიც დაიხტურებულ ცდილობს ქართველ მუსლიმანთა თემის წამოწევის და რელიგიური უმცირესობის შევიწროების თემის გამწვავებას.

– დავისგანდასვლით ეს ქვეყნები, თუმცა, რა თქმა უნდა, მათი მიზნებში არცთუ ძნელია...

– ვერ დაგისახელებთ ახლა, ვინაიდან ჩვენ აუცილებლად ვაპირებთ ახლო მომავალში ყველაფრის გამოფხვრას. თავს ვიკავებთ არჩევნებამდე, რომ ვინმემ ეს თემა შემდეგ პროცესების უკუ-ულმა წარმართვისთვის არ გამოიყენოს. თუმცა, როდესაც ეს კარიკატურო-მანია დამთავრდება საქართველოში, რასაც არჩევნები ჰქვია, ჩვენ ყველაფერს გაავამხელთ.

– საქართველოში ხელისუფლების შეცვლის მიუხედავად, ფიქრობთ, რომ პანკისში ეთნიკონფლიქტის გამწვავების საფრთხე ისევ არსებობს?

– ეს ასეა. სამწუხაროდ, ჩრდილოკავკასიაში იმ ადამიანთა რიცხვი მცირდება, რომლებიც საკუთარი სიცოცხლის რისკის ფასად ჩვენ გვეხმარებოდნენ ამ საფრთხეების თავიდან აცილებაში...

– ვინ არიან ისინი და სად ქრებიან?

– ისინი ეთნიკურად და მენტალობით კავკასიელები არიან, რომლებიც თვლიან, რომ საქართველოს სიძლიერე არის კავკასიაში მშვიდობისა და სტაბილურობის გარანტი, რომ ყველა კავკასიელის სწორება უნდა იყოს დამოუკიდებელ ქართულ სახელმწიფოზე, რადგან, თუ აქ სიტუაცია არევა, ეს მდგომარეობა გადაეღება მთელ კავკასიას. ამ ადამიანების ნაწილი ომში კვდება, ზოგი გაურკვეველი მიმართულებით მიჰყავთ და აღარ აბრუნებენ, ზოგს ასაკი სჭირს...

– ისინი გავლენიან პოზიციებზე არიან?

– თითქმის ყველა მორალური ავტორიტეტია. ერთ-ერთი მათგანი იყო შეიხი, რომელიც დაღესტანში ლაფანყურის ოპერაციამდე ერთი დღით ადრე აფეთქეს. მისი მკვლელობა პირდაპირ არის მიზნული ლაფანყურის სპეცოპერაციაზე. ეს იყო ადამიანი, რომელსაც ძალიან დიდი გავლენა ჰქონდა და არამარტო დაღესტანში. სწორედ მან ატყუა პირველმა განგამმა, რომ 2012 წლის აგვისტოში საქართველო-დაღესტნის საზღვარზე რაღაც საეჭვო ხდებოდა. ვერტმფრენები დაფრინავდნენ, სროლები ისმოდა. მანვე ატყუა განგამმა სააკაშვილის ცნობილ განცხადებაზე, რომ თურმე საქართველოში ლეკიანობა დაიწყო და თვლიდა, რომ ეს იყო პროვოკაციული განცხადება დაღესტნელებისა და ქართველების გადასამტერებლად.

– მას შეეძლო გავლენა მოეხდინა პროცესებზე?

– მას ეს შეეძლო, ვინაიდან ჰქონდა საკმაოდ დიდი ავტორიტეტი.

– შეიხი, რომლის შესახებაც თქვენ საუბრობთ, აფეთქა ვაჰაბისტმა ქალბატონმა, რომელიც, როგორც მოგვიანებით გაირკვა, ეთნიკურად რუსი იყო. თუკი თქვენ კავშირს ხედავთ სააკაშვილის განცხადებას ლეკიანობასთან დაკავშირებით, ლაფანყურის სპეცოპერაციასა და ამ შეიხის აფეთქებას შორის, ბუნებრივია, იკვეთება კავშირი სააკაშვილის განცხადებასა და რუსულ სპეცსამსახურებს შორისაც და ლაფანყურში მებრძოლების ჩახოცვაც რუსული დაკვეთა იყო...

– არამარტო რუსული... თუმცა, რაც საქართველოში ლაფანყურის სპეცოპერაციამდე 6-7 თვის განმავლობაში ხდებოდა, ამის შესახებ რუსეთის სპეცსამსახურები დეტალურად იყვნენ ინფორმირებული. მაგრამ ამ სპეცოპერაციის შედეგები ჩანაფიქრში უფრო მძიმე უნდა ყოფილიყო და გადაგორებოდა ჩრდილოკავკასიაში, რომ არა ჩვენი და ჩვენწარების დროული ჩარევა და ატყუებული განგამი.

– ლაფანყურში გარდაცვლილი მებრძოლების ოჯახები ხელისუფლებისგან ელიან, რომ გამოძიება შედეგებს საბრუნოდ არჩევნებამდე დადებს. თქვენი მოლოდინი ემთხვევა მათ მოლოდინს?

– გულწრფელად დეტყვი, რომ ამას აქამდეც ველოდი. არჩევნებამდეც რომ არ დაიღობ შედეგი?

– საინტერესო კითხვაა და თქვენგანაც ველით პასუხს. დაზარალებული ოჯახები ამ შემთხვევაში აქტიურ ქმედებებზე გადასვლას გეგმავენ.

– რა თქმა უნდა, ისინი აბსოლუტურად გულწრფელები არიან თავის გადამწყვეტილებაში. ლაფანყურში გარდაცვლილთა ოჯახის წევრები დაიწყებენ საპროტესტო გამოსვლებს, რასაც ნელ-ნელა მოჰყვება უკმაყოფილების ზრდა და ამის ხმაალა დაფიქსირება მთელ კავკასიაში. როცა ჩნდება უკმაყოფილება, მერე მას დაინტერესებული ძალები, რა მასშტაბშიც უნდა იმ მასშტაბში გადაზრდებიან. რა მიმართულებასაც უნდათ, იმას მისცემენ.

იუსტიციის სამინისტროს მიერ დაქირავებული ადვოკატის თხოვნას პროკურატურა არაფრად აგდებს

მარტო სასამართლოს წარმოება, წინასწარი გამოძიების მასალები აქ არ არის. მითხრეს, შეიძლება პროკურატურას ჰქონდეს. ბოლოს პროკურატურაში დავეწერე განცხადება. ოფიციალურად არავის უპასუხია. დამირეკა ერთმა პროკურორმა, რა გინდა, რას იძიებო. ვუთხარი, საქმის მასალების გაცნობა მინდა-მეთქი. უარი მითხრა.

– ეს უარი რით დაგისაბუთათ?

– რალაც აბსურდით. გაცნობის უფლება არ გაქვით. განიკვირდა, თქვენთან საქმე რატომ არის-მეთქი? ერთი სიტყვით, რალაცას მიეღო, მოედო, ხელმძღვანელობასთან უნდა შეთანხმდესო. ხან მეუბნებოდა, უფლება არ გაქვს, ეს მოითხოვო... საბოლოოდ უარი მითხრა და მომთხოვა, ადვოკატს დამალაპარაკო. ამის შესახებ ვუთხარი კახა კვაშილავას. გადაირია, როგორ შეიძლება ამის გაკეთება, კანონის დარღვევააო. მასაც გაუკვირდა, როგორ შეიძლება საქმეს არ გაძღვედნენ, როდესაც საერთოდ არ ხარ გაცნობილი. გაცნობილიც რომ ვიყო, თურმე, ვთქვით, დამეკარდა, ხელახლა შემიძლია მოვითხოვო.

– ვინ არის პროკურორი, რომელიც საქმეს გიმალავთ?

– ტყუილი არ მინდა გითხროთ. მისი გვარი კი ვიცი, მაგრამ ამჯერად თავს შევიკავებ მისი დასახელებისგან. ერთი სიტყვით, საქმე არსებობს თუ არა, ისიც არ ვიცი. ადვოკატები იმასაც ხუმრობდნენ, გლდანის ციხეს რომ მივწეროთ, შეიძლება აღმოჩნდეს, რომ იქაც არ იჯექით. ისე, რელურად, არც ეს არის გამოიცხადებული: გამასამართლეს და ფაქტია, რომ საქმე არსად არის.

– როგორ ფიქრობთ, რატომ იქცევა

ასე პროკურატურა? რატომ არ გაძღვევენ საქმეს? ბოლოს და ბოლოს, ასეთი მნიშვნელოვანი საქმის მოწმე ხართ...

– ყველაზე საინტერესო ის არის, რომ ისიც არ დაუდასტურებიათ, საქმე რელურად მათთან არსებობს თუ არა. მაგრამ მე არაფრის დათმობას არ ვაპირებ. გარდა იმისა, რომ სრული რეაბილიტაცია უნდა მივიღო და დამნაშავეები დაისაჯონ, გადახდილი თანხა, ის 7000 ლარი უნდა დავიბრუნო. რაც შეეხება მორალური ზიანის ანაზღაურებას, ამ ნაწილში ფულს არ მოვიკიდებ, რომელიმე საქველმოქმედო ფონდში გადავირიცხავ.

– რამდენს მოითხოვთ მორალური ზიანის ანაზღაურებად?

– ამაზე ჯერ არ ვარ ჩამოყალიბებული, ბუნებრივია, ბატონ ოლეგს იმ პროკურორის ვინაობა რომ გაეზიარა, რომელიც მას საკუთარი საქმის გაცნობის საშუალებას არ აძლევს, „პრაიმტიმი“ მკითხველს მის პოზიციას უსათუოდ შესთავაზებდა. ამიტომ, ისლად დავგრძენია ამ თემის სამართლებრივ ნაწილზე ოლეგ ყვანის ადვოკატს, კონსტიტუციურ უფლებათა დაცვის ცენტრის წარმომადგენელს, კახა კვაშილავას ვესაუბროთ:

– პირველ რიგში, მინდა გკითხოთ, ბატონ ოლეგ ყვანის მომსახურებას იუსტიციის სამინისტრო გინაზღაურებთ?

– არა, რა თქმა უნდა. ვერალოდ, ზოგჯერ ასეთ ადამიანებს, ვისაც ადვოკატის აყვანის საშუალება არ აქვს, იუსტიციის სამინისტრო გვიგზავნის ჩვენ და ჩვენს მსგავს ორგანიზაციებს, რომლებიც ადამიანის უფლებების დაცვაზე მუშაობენ. ჩვენ მათ უსასყიდლოდ ვემსახურებით.

– როგორ ფიქრობთ, სად უნდა იყოს

ოლეგ ყვანის მიმართ წარმოებული გამოძიების საქმის მასალები?

– საქმეზე უკვე განაცხადებულია მიღებული, პატიმრობიდან განთავისუფლებულიც არის. წესით, საქმის მასალები ან სასამართლოში უნდა იყოს, ან არქივში. როგორც თავად ბატონი ოლეგი აცხადებს, თითქოს ერთ-ერთ პროკურორთან უნდა ინახებოდეს. რატომ უნდა ინახებოდეს იქ უკვე დასრულებული საქმე, ჩემთვის აბსოლუტურად გაუგებარია.

– შეიძლება ასე უგზო-უკვლოდ დაიკარგოს?

– დაუშვებელია. და თუ მაინც ასე მოხდა, პასუხს აგებს უწყება, ვინც მის შენახვაზე პასუხისმგებელი. მაგრამ ჩვენ მაინც ვცდილობთ, ოფიციალურად გამოვითხოვოთ ის და შემდეგ უკვე გვექნება საშუალება, კონკრეტულად დავასკვნათ, რასთან გვაქვს საქმე.

– ოფიციალური პასუხი არ მოგსვლიათ პროკურატურიდან?

– ოფიციალური წერილი არსაიდან არ მოსულა.

– ადმინისტრაციული ვადა გასულია?

– დაახ.

– როგორ ფიქრობთ, ასეთი მნიშვნელოვანი საქმის მოწმეს შეიძლება ასე მოექცეს სამართალდამცველი სტრუქტურა? რასთან გვაქვს საქმე?

– სამართალდამცველებს არავისთან არ აქვთ უკანონო ურთიერთობის უფლება, თუმცა ვხვდებით, რასაც გულისხმობთ ამ კითხვაში, რომ ოლეგ ყვანია არის მართლაც მნიშვნელოვანი საქმის მოწმე და მის მიმართ ასეთი ქმედება, ჩემი აზრით, მიზანმიმართულია.

– და ეს მიზანი რა არის?

– ამ ეტაპზე შეფასებებისგან თავს შევიკავებ.

– რას მალავდა მთავარი მოწმე?

ალბათ, მკითხველს ახსოვს ოლეგ ყვანის განცხადებები იმის შესახებ, რომ დადგებოდა დრო და საიდუმლოს გაამხელდა, რომელსაც ჯერ კიდევ მალავდა.

„პრაიმტიმი“ შეეცადა, გაერკვია, რაში მდგომარეობდა მისი საიდუმლო?

– რას გულისხმობდით, როდესაც ასეთი განცხადებას აკეთებდით?

– მე ნაციონალური ხელისუფლება დიდი ხნის განმავლობაში მითვალთვალებდა, მიღებდა, მისმენდა...

– ამას, ალბათ, იმიტომ აკეთებდა, რომ თქვენ მთავარი მოწმე იყავით იმ ხელისუფლებას განხეილი...

– არა, ეს არ იყო მიზეზი. ეს ხდებოდა მანამ, სანამ 2011 წლის 26 მაისს ხალხს დაარბევდნენ. ალბათ, ჩემზე გადაღებული ფირებიც იქნება იმ ათასობით ფირში, რომლის განადგურებასაც ახლა აპირებენ. პირდაპირ გეტყვით, რომ მე არ ვეთანხმები ასეთი ჩანაწერების განადგურებას, რადგან მე არაფერი სასირცხვილო არ გამოკეთებია და ეს ჩანაწერები ისევე მათ ავტორებს უნდა მიუბრუნდეთ სისხლის სამართლის საქმეებად.

– და მაინც, რა იყო ასეთი დევნის მიზეზი?

– ჩემი დევნის მიზეზი იყო ჩემი კერძო საკუთრება, რომლის გადაცემა-

საც მითხვდნენ. ალბათ, ფიქრობდნენ, რომ ისინი უკეთ მოუვლიდნენ მას.

– თქვენს მალაზიას გულისხმობთ?

– არა, სხვა რამეს. ამას მაშინ ვიტყვი, როდესაც ჩემს საქმეზე გამოძიება დაიწყება.

– ვინ გაძლავდათ საკუთრებას?

– ძალიან მალალი თანამდებობის პირი იყო დაინტერესებული.

– მსგავს შემთხვევებში ჩვენი რეპორტაჟის უმეტესწილად დავით კეხერაშვილს ასახელებენ ხოლმე...

– არა. ჩემი საკუთრებით უფრო მალალი რანგის პირი იყო დაინტერესებული, ვიდრე დავით კეხერაშვილი გახლდათ.

– გქონდათ ამ მხრივ რამე ზენონა?

– ამ ხნის კაცი ვარ, მე რით უნდა შემამჩინონ, ყველაზე ახლობელი ადამიანები დაეკარგე და დასაკარგი აღარაფერი მაქვს. ასე რომ, ისინი ძალით ვერაფერს წამართმევდნენ. მე, პრაქტიკულად, ისედაც გამზადებული ვყავდი იმ ხელისუფლებას დასაჭერად, სწორედ ამ ისტორიის გამო. მერე კი ეს ამბავიც დაემთხვა 26 მაისთან დაკავშირებით.

– გამოდის, რომ თქვენი დაპატიმრება და ფიზიკური შეურაცხყოფები სულ სხვა ისტორიას უკავშირდება?

– ალბათ, ორივეს ერთად. იმედია, ბატონი ოლეგი სხვა დეტალსაც უახლოეს ხანში გაგვიმზღებს, მანამდე კი შევეცადეთ, ჩვენი მკითხველის ცნობისმოყვარეობა შეძლებისდაგვარად დაგვეკმაყოფილებინა.

ჩვენება გირგვლიანის საქმეზე

EXCLUSIVE

და ოქროყანის სასაფლაოზე სცემეს. მისმა მეგობარმა გაქცევა შეძლო, ხოლო თვითონ მას ბოროტმოქმედება ტანსაცმელი გახადეს და სასაფლაოზე დატოვეს. თამაზ ვასაძეს მივეცი შესაბამისი მითითება ჩაეტარებინათ სრულყოფილი გამოძიება და გაერკვიათ საქმის ყველა გარემოება. შემდეგ, სადაც შუადღისთვის, ჩემთვის ცნობილი გახდა, რომ ოქროყანის სასაფლაოზე ნანახი იქნა უცნობი მამაკაცის გვამი მრავლობითი დაზიანებით და ის უნდა უკავშირდებოდეს ლევან ბუხაიძის განაცხადს გატაცებისა და ცემის ფაქტის შესახებ. ვინაიდან, როგორც მითხრეს, გვამს ნაშენი ნიშნები ეტყობოდა, მაშინვე გადავხვენი ჩემი მოადგილე დავით კუპატაძე მთანმიმდევრნისის სამმართველოში. ამავდროულად დავეუკავირე ქალაქის რაიონის სამმართველოს უფროსებს და ყველას დავავალე, დახმარება გაენიათ დანაშაულის განხილვისა და დამნაშავეთა გამოვლენაში. ამასთანავე, მათვე მივეცი დავალება, საქმეში ჩაერთოთ ოპერატიული თანამშრომლებიც და დემონსტრირებთ ყველა შესაძლო ვერსია. ნანახი გვამის შესახებ მოვახსენე შს მინისტრს და ვუთხარი, რომ დაახლოებით 25 წლის კაცი საშინლად იყო ნანახი და მთელი ქალაქი გადართული ვიყავით დანაშაულის განხილვაზე, რაზედაც მიასუსხა: „კი ბატონო, იმუშავებთ“. დროის რალაც მონაკვეთის შემდეგ ვივხე, რომ ლევან ბუხაიძე გარკვეულწილად თავს იკავებდა, მომხდარი გარემოების შესახებ ჩვენების მიცემაზე და როგორც მასსოვს, პირადადაც კი შევხვდი მას. რა დროსაც რატომღაც შემეჩნა შთაბეჭდილება, რომ ლევან ბუხაიძე ან რელიურად მალავდა რალაცას, ან უფირდა რელურად მომხდარი ამბის მოყოლა. 29 იანვარს მოხდა მისი ექვმიტანილი სახით დაკავება სანდრო გირგვლიანის განზრახ მკვლელობის დაფარვისთვის, თუმცა, თუ არ ვცდები, მეორე დღესვე გაუშვიტ, როცა ვიხვდი, რომ ლევან ბუხაიძისგან ბევრს ვერაფერს გავიგებდით. კვლავ დავალება მივეცი ჩემს მოადგილეს, გაეძლიერებინათ ოპერატიული საქმიანობა. სწორედ ამ მუხაბის შემდეგად, თუ არ ვცდები, 29 თუ 30 იანვარს, ცნობილი გახდა, რომ დანაშაულში მონაწილეობა უნდა ჰქონოდათ მიღებული კონსტიტუციური უსაფრთხოების დეპარტამენტის თანამშრომლებს. კერძოდ, ვიკალანის, რის შემდეგაც ამოღებულ იქნა ვიკალანის კუთვნილი სატელეფონო ნომრის დეტალური ამონაწერი და შედარდა ანძების მონაცემებს, რის შემდეგაც დაარსებით შეიძლება იქნა, რომ ვიკალანის ოქროყანის სასაფლაოზე ყოფნის ფაქტი ადასტურებოდა. რადგანაც მისი მობილური ტელეფონი ანძის მიხედვით დანაშაულის ჩადენის საკარაულო დროისთვის სწორედ ოქროყანის სასაფლაოს სიახლოვეს მუშაობდა. ამავდროულად, მომხსენეს, რომ, ასევე, მიღებული იყო ოპერატიული ინფორმაცია იმის თაობაზე, რომ სანდრო გირგვლიანს „მარდენ ბარში“ ყო-

ფნის დროს რალაც კონფლიქტი მოუხდა სუფრის ერთ-ერთ ნევრთან. ამ მაგიდასთან კი ყოფილან შს-ს გენერალური ინსპექციის უფროსი ვასილ სანოძე, შს-ს პრესცენტრის უფროსი გურამ დონაძე, კონსტიტუციური უსაფრთხოების დეპარტამენტის უფროსი დათა ახალაია, მისი თანამშრომელი ოლეგ მელნიკოვი და კიდევ ერთი ქალი. აღნიშნული ინფორმაციის მიღების შემდეგ გადავწყვიტე, ყოველივე მინისტრისთვის მომეხსენებინა და როცა ვანო მერაბიშვილს შევხვდი, თავის კაბინეტში დეტალურად ვაცნობე ჩემს ხელთ არსებული მონაცემები. კერძოდ, მე ვანო მერაბიშვილს შევხვდი გვამის აღმოჩენიდან დაახლოებით 2-3 დღეში და ვუთხარი, რომ „მარდენ ბარში“ იმ ლამეს მყოფ სანდრო გირგვლიანს დათა ახალაიათან, გურამ დონაძესთან, ვასილ სანოძესთან, ოლეგ მელნიკოვთან მყოფი მისი მეგობარი ქალი გადაუხვია თავის სუფრასთან და დამბული საუბრის დროს უთქვამს მისთვის: „რა გინდა ამ შედერასტებთან“, რასაც მოჰყოლია შეკამათება ზედახედველ პირებსა და სანდრო გირგვლიანს შორის. აღნიშნულის შემდეგ გარეთ გამოსული სანდრო გირგვლიანი და მასთან მყოფი მეგობარი ML-ის ჯიბით გაუთხარებია კუდ-ის თანამშრომლებს. ჩემს ცნობაზე ვანო მერაბიშვილმა მითხრა, რომ ყველაფერს გააკვეყნა. სამართველოში დაბრუნებულმა, ვიხე ჩემი მოადგილე ემზარ ლარიბაშვილი, რომელიც საგამოძიებო სამსახურს კურორბდა, და ვუთხარი, საგამოძიებო მოქმედებებით გამეგრებინა მიღებული ინფორმაციები. ჩემი მითითების შესაბამისად, საგამოძიებო მოქმედებები მიმდინარეობდა ინტენსიურად, ხდებოდა დაკითხვები და შესაბამისი დოკუმენტების მოპოვება. თუმცა ამ ფაქტთან დაკავშირებით მოსახლეობაში საკმაოდ დაიძაბა სიტუაცია, ადგილი ჰქონდა მოქალაქეთა შეკრებსა, გამოვლენის და ვანო მერაბიშვილთან შეხვედრისას გადაწყვიტე, შევხვედროდი სანდრო გირგვლიანის ოჯახის ნევრებს. საუბრიდან 2-3 დღეში, ზუსტად არ მასსოვს, ჩემთან შეხვედრაზე მოვიდა სანდრო გირგვლიანის დედა, ირინა ენუქიძე და მისი ნათესავი ქალბატონი. ისინი უკმაყოფილებას გამოთქვამდნენ გავრცელებული ვერსიების შესახებ, განსაკუთრებით, თითქოს სანდრო გირგვლიანი სვანური დაჯგუფების მიერ იყო მოკლული. მოუხედავად იმისა, რომ აღნიშნული ვერსია ჩემ მიერ არ ყოფილა გავრცელებული, მე მათ ავუხსენი, რომ „გამოძიება ამ შესაძლოა, სხვადასხვა ვერსიაზე იმუშაოს, მაგრამ მე გაძლევთ პირობას, მოკლე დროში დანაშაული მთლიანად იქნება გახსნილი და დამნაშავეები დაკავებული იქნები“. ამ სიტყვების შემდეგ, ირინა ენუქიძემ ჟურნალისტებს განუცხადა, რომ ყველაზე მეტად ჩემი იმედი ჰქონდა. აღნიშნული ინტერვიუს შემდეგ თბილისის პოლიციასა და შს სამინისტროს უწყებებს, კერძოდ კი კუდ-ს, სოდ-სა და გენერალურ ინსპექციას შორის ურთიერთობები დაიძაბა. ვატყობდი, რომ შს სამინისტროს ხელმძღვანელების მხრიდან ჩემ მიმართ უნდობლობა გაიზარდა. როდესაც ირინა ენუქიძესთან შეხვედრის დეტალები მინისტრს მოვახსენე, მე

მას ვთხოვე, მოეცა საშუალება, დამნაშავეები დამეკავებინა, რაზედაც მან მიასუსხა, რომ ყველაფერს გააკვეყნა და მეტყობდა. ამის შემდეგ, მინისტრი ჩემს ზარებს არ პასუხობდა, რაც უჩვეულო შემთხვევა იყო, რადგან მანამდე, რა დროც არ უნდა ყოფილიყო, ვანო მერაბიშვილი ჩემს ზარს ყოველთვის პასუხობდა. ზუსტად არ მასსოვს, მაგრამ ტელევიზიით გასული ალანისა და სხვების დაკავების დღეს მინისტრის მიერ ბრიფინგის ჩატარებამდე ერთი საათით ადრე ტელეფონით დამიკავშირდა გურამ დონაძე და გადმომაცა, მინისტრი ბრიფინგს ჩატარებას აპირებს და შენც უნდა დაესწრო. ვინაიდან მან ვერ მითხრა, რა თემაზე ტარდებოდა ბრიფინგი, გურამ დონაძეს ვუთხარი, გაერკვია და თუ სასწრაფო იყო, მინისტრი თვითონ დამიკავშირდებოდა. ამდენად, მე მას უარი ვუთხარი. სალამოს „კურიერში“ გასული მინისტრის ბრიფინგიდან შევიტყვე, რომ სანდრო გირგვლიანის საქმესთან დაკავშირებით თბილისის პოლიციის მიერ გატარებული ღონისძიებების შედეგად და კუდ-ის დახმარებით დაკავებული იყვნენ კუდ-ის თანამშრომლები. აღნიშნული ბრიფინგისა და განხორციელებული დაკავებების გამო გაკვირებული დავჩინე, რადგან ვანო მერაბიშვილის განაცხადების

მოუხედავად, დაკავებულნი ქ. თბილისის პოლიციის არც ერთ თანამშრომელს არ მოელოდა მონაწილეობა და მეტიც, აღმოჩნდა, რომ დაკავებამდე ერთი დღით ადრე სისხლის სამართლის საქმე გათხოვილ იქნა ქ. თბილისის პროკურატურის მიერ. აღნიშნულის შემდეგ კიდევ ერთხელ დავრწმუნდი, რომ შს სამინისტროს ხელმძღვანელობა აღარ მენდობოდა. შემდგომში დაინყო პირადად ჩემი და ქ. სამართველოს თანამშრომლების შევიწროება, დაკავებები და სამსახურიდან გაშვებები. შემდგომში ეს სიტუაციები იმდენად დაიძაბა, რომ მე და ქალაქ თბილისის პოლიციის ხელმძღვანელობის უმეტესობას სამსახურის დატოვება მოგვიწია.

დასმულ კითხვაზე გიჩვენებთ, რომ, მიღებული ოპერატიული ინფორმაციის თანახმად, სანდრო გირგვლიანის გარდაცვალების ადგილზე, გარდა კუდ-ის დაკავებული თანამშრომლებისა, უნდა ყოფილიყვნენ ოლეგ მელნიკოვი და დათა ახალაია. მე გარკვეული გეგმაც მქონდა მოფიქრებული, როგორ უნდა განმეხორციელებინა მათი დაკავება და პასუხისმგებში მიმეცა ყველა შემორჩამოთვლილი პირი, თუ ამის საშუალება მომეცემოდა, მაგრამ საქმის პროკურატურაში ნალების შემდეგ, ფაქტობრივად,

ჩამოვცილდი აღნიშნულ საქმეს. ჩემი აზრით, ვანო მერაბიშვილი კარგად ხედებოდა, ვისზეც შეიძლებოდა გასვლა საქმის მასალებით, ამიტომაც მოხდა საქმის პროკურატურაში სასწრაფოდ წაღება. კონკრეტულად დათა ახალაია, ოლეგ მელნიკოვი და სხვები მე ვანო მერაბიშვილისთვის დამნაშავეებად არ დამისახლებია ჩემი შეხვედრის დროს, მაგრამ, როცა ვუბნებოდი, რომ, თუ საშუალება მომეცემოდა, ბოლომდე გავხსნიდი ამ საქმეს და პასუხისმგებში მივცემდი ყველას, ვფიქრობ, ის კარგად ხედებოდა, რასაც ვგულისხმობდი. დაუხსტებულ ინფორმაციებს მოგანვდიან უშუალოდ ის პირები, რომლებიც ჩემი დავალებით მოიპოვედნენ ოპერატიულ მასალებს და ახდენდნენ მათ დამუშავებას. სხვა რაიმე დასამატებელი ჩემს ჩვენებაზე ამჟამად არ გამაჩნია“.

ერთი სიტყვით, ჩვენება სახეზეა, წინ კი ერთ-ერთი ყველაზე სკანდალური პროცესი გველის, რომელზეც მერაბ ბაღატიანი, როგორც უკვე მოვახსენეთ, ბრალდების მხარის მონიშნულ ნარდგება.

რატომ დაუშალა მერაბ ბაღატიანი ვანო მერაბიშვილს „მარდენ ბარში“ თაკო სალაყაიას ყოფნა?

მერაბ ბაღატიანი

დაკარგულების საქმე პოლიტიკუ

მირიან ბოქლოშივილი

7 აგვისტოს აჭარაში 17 წლის დარეჯან დიასამიძე გაუჩინარდა. გოგონას კვალს ვერაფერობით ვერავინ მიაკვლია. ცოტა ხნის წინ დიასამიძეების ოჯახს პრეზიდენტი ეწვია და თანადგომაც გამოუცხადა. ტელეკამერების წინ მიხეილ სააკაშვილმა სამართალდამცველებს კატეგორიული ტონით მოუწოდა სამძებრო სამუშაოების გააქტიურებისკენ.

„საქართველოში შექმნილია ისეთი სისტემა – იმდენი ტექნიკური საშუალებაა და პროფესიონალი გამოძიებელი და სამართალდამცველი მუშაობს, რომ შეუძლებელია, ბავშვი ასე უკვალოდ დაიკარგოს“, – განაცხადა დიასამიძეების ოჯახში სტუმრობისას მიხეილ სააკაშვილმა.

ცხადია, მისასალმებელია, როცა მსგავსი თემებით უშუალოდ ქვეყნის პირველი პირები ინტერესდებიან და სააკაშვილის გულწრფელობაშიც ეჭვს არავინ შეიტანდა, რომ არა ერთი დეტალი... „ნაციონალური მოძრაობის“ ხელისუფლებაში ყოფნის დროს გაურკვეველ ვითარებაში გაუჩინარდა არაერთი პირი, მათ შორის არასრულწლოვნები, თუმცა არც ერთი მსგავსი შემთხვევა მაშინ პრეზიდენტის დაინტერესების საგანი არ გამხდარა.

ნიკლაურების ოჯახი ერთ-ერთია, რომელიც გაუჩინარებულ შვილს დღემდე უშედეგოდ ეძებს. 14 წლის ვასილ ნიკლაური 2010 წლის 26 სექტემბერს დაიკარგა. ნიკლაურები დედოფლისწყაროს რაიონის სოფელ ახლოსკალოში ცხოვრობენ. იმ დღეს ვასილ ნიკლაური მეგობართან ერთად გავიდა სახლიდან და უკან აღარ დაბრუნებულა. მას შემდეგ ოჯახმა არაერთ უწყებას მიმართა დახმარებისთვის, მათ შორის პრეზიდენტ სააკაშვილს, რომელსაც დედოფლისწყაროში სტუმრობისას დაკარგულის მამამ პირადად გადასცა წერილი და საკუთარი ოჯახის ტრაგედია შეატყობინა. სამწუხაროდ, პრეზიდენტი მაშინ გაუჩინარებული არასრულწლოვნის ბედით არ დაინტერესებულა. ყოველ შემთხვევაში არც ნიკლაურების ოჯახში უნახავს ვინმეს სტუმრად და არც მისი კატეგორიული ტონი გაჟღერებულა სამართალდამცველების მიმართ. „პრაიმტიმთან“ საუბრისას დაკარგული არასრულწლოვნის მამა, თამაზ ნიკლაური იმ დღეს იხსენებს, როდესაც პრეზიდენტი დედოფლისწყაროს სტუმრობდა.

„ახლა, 7 ნოემბერს 18 წლის გახდებოდა ჩემი შვილი. როცა დაიკარგა, 14-ის იყო. პოლიციის განყოფილება ახალი გახსნილი იყო, დავწერეთ განცხადება იმავე დღეს, მაგრამ ვერაფერს გახდენენ. ახლა მეუბნებიან, ცხელ კვალზე უნდა გახსნილიყო საქმეო და პრინციპში, მართალიც არის. ვილას არ მივმართე, მაგრამ ყურს არავინ გვიგდებს. სააკაშვილი აქ იყო ჩამოსული. პირადად გადავეცი წერილი. ხალხთან ჰქონდა შეხვედრა, ძლივს ვაი-ვაგალობით მივალწიე პრეზიდენტამდე და წერილი ხელში გადავეცი, მაგრამ არავინ გამოგვხმაურებია“, – გვიყვება თამაზ ნიკლაური, რომელიც ეჭვობს, რომ მისი ვაჟი ქვეყნიდან გაიყვანეს და რეალურად ტრეფიკინგის მსხვერპლია.

ტრეფიკინგზე აქვს ეჭვი 19 წლის ნათია გიორგიძის ოჯახსაც. გოგონა, რომლის გაუჩინარების ამბავი დღესაც ბურუსითაა მოცული, ქუთაისიდან 2010 წლის 11 ოქტომბერს და-

17 წლის ვასილ ნიკლაური სტუმრად მიხეილ სააკაშვილს დაელოდა. ნიკლაურების ოჯახში სტუმრობისას დედოფლისწყაროში სტუმრობისას

2011 წელი	სულ ვასილ ნიკლაურები	დაინტერესდნენ	შეწყვიტეს მძებნა	დაღწეული ვაჟები	დაინტერესდნენ
მასკვი	134	12	59	14	48
ქალი	64	21	31	4	8

2012 წელი	სულ ვასილ ნიკლაურები	დაინტერესდნენ	შეწყვიტეს მძებნა	დაღწეული ვაჟები	დაინტერესდნენ
მასკვი	104	6	51	16	31
ქალი	52	5	31	7	9

2013 წლის აგვისტოს შემთხვევები	სულ ვასილ ნიკლაურები	დაინტერესდნენ	შეწყვიტეს მძებნა	დაღწეული ვაჟები	დაინტერესდნენ
მასკვი	61	1	29	4	27
ქალი	22	0	14	2	6

დაკარგულის დედა: „პრეზიდენტს მუხლებზე დაჩოქილმა ვითხოვე დახმარება, მაგრამ პასუხი დღემდე არ მიმიღია“

მიხეილ სააკაშვილი რამდენიმე დღის წინ აჭარაში გაუჩინარებული გოგონას დაუყოვნებლივ მოძიებას ითხოვს, 2010 წელს დაკარგული ახალგაზრდების მშობლები კი დღემდე პრეზიდენტის პასუხს ელიან

იკარგა. ოჯახმა იმთავითვე განაცხადა პოლიციაში... გამოძიება დაიწყო, თუმცა უშედეგოდ... ნათიას კვალს დღემდე ვერავინ მიაგნო. დაკარგული გოგონას დედამაც პირადად ჩააყენა საქმის კურსში მიხეილ სააკაშვილი, რომელიც იმ დროს ქუთაისის სტუმრობდა, თუმცა, ვასილ ნიკლაურის მსგავსად, ეს საქმეც პრეზიდენტის დაინტერესების მიღმა აღმოჩნდა.

რუსუდან გიორგიძე, დაკარგულის დედა:

– ვისთან აღარ მქონდა შეხვედრა, შეიძლება ითქვას, ცა და მიწა შევარყიე... პრეზიდენტს ორჯერ შევხვედი და წერილიც გადავეცი, მაგრამ ამას არაფერი მოჰყოლია. თავის დროზე გამოძიება არასწორი მიმართულებით წავიდა, ერთადერთ ვერსიად განიხილავდნენ, რომ თითქოს მდინარე რიონში დაიხრჩო, რაც აბსურდია. ამის არანაირი მტკიცებულება არ არ-

სებობს. პრეზიდენტს ვთხოვე დახმარება, ქუთაისში, პუშკინის ქუჩაზე იყო ჩამოსული რალაც კონცერტზე, ზუსტად იმ ადგილას, საიდანაც ჩემი შვილი გაუჩინარდა, წერილიც გადავეცი და სიტყვიერადაც ავუხსენი... შედეგი არის ის, რომ არავინ არ ინტერესდება ამ საქმით. ქაჯივით არ მივსულვარ, ადამიანურად მივედი და მუხლებზე დაჩოქილმა ვთხოვე დახმარება, მაგრამ პასუხი დღემდე არ მიმიღია.

– გავიგეთ, რომ არსებობს ვერსია, თითქოს თქვენი ქალიშვილი სხვა ქვეყანაშია გადაყვანილი...

– რა თქმა უნდა, ეს ასეა. მისი მოკვლაც არავის არაფერში აწყობდა. მისგან რალაც გამორჩენას ელოდნენ და უნდა გაეყვანათ ქვეყნიდან. 19 წლის გოგო ვინმეს რომ მოეკლა, ამის მიზეზიც არ ჩანს. თუ არც თვითმკვლელობის მიზეზი არსებობდა, ერთადერთი რჩება ეჭვი ტრეფიკინგზე. თავი რომ დაეხრჩო, იმ ქუჩაზე

რამდენი ადამიანი გაუჩინარდა საქართველოში? – სტატისტიკა არჩევნებაზე და არჩევნების შემდეგ **EXCLUSIVE**

ამბები 17 წლის
დარეჯან დიხაშვიძე

555 234-711
551 09-37-21

დაკარგულის მამა: „მივალნია პრეზიდენტამდე და წერილი ხელში გადავიცი, მაგრამ არავინ გამოგვხმაურებია“

ხალხი ცხოვრობს და დღის სამ საათზე ვინმე მაინც ან ხმას გაიგებდა და ან თვალს მოჰკრავდა. ამიტომ წარმოუდგენელია, თუ ეს ასე იყო, ვინმეს მის საშველად რამე არ გაეკეთებინა.

– მდინარესთან მოსახლეობა ახლოს ცხოვრობს?

– კი, ორივე ნაპირზეა მოსახლეობა. იმ ადგილას, სადაც ჩემი შვილი დაიკარგა, უამრავი ადამიანი მოძრაობს. ნათია იქ აშკარად შეხვედრავი წავიდა. ახლა ვცდილობ, როგორღაც სიმართლე გავიგო. შვილი მკვდარიც დაკარგო და ცოცხალიც, ასე ხომ არ შეიძლება?

– გამოდის, რომ ეჭვი მაინც ტრეფიკინგზე გაქვთ?

– დიახ.

– ამ ეჭვის საფუძველს რა გაძლევთ?

– ბაღდათის რაიონის სოფელ დიმი ცხოვრობს მინდელის ოჯახი. ამ კაცის მეუღლე საბერძნეთში მიდიოდა არალეგალურად. ეს ამბავი მოხდა შარშან ივნისში. თავის ქმარს დაურეკა ღამის სამ საათზე თურქეთის ერთ-ერთი სასტუმროდან, – აქ ქუთაისელი გოგო მოიყვანეს და იქნებ დავეხმაროთ ამ გოგოსო. სახელიც უთხრა და გვარიც. 20-21 წლის იქნებო.

– თქვენი შვილის სახელი და გვარი უხსენა?

– დიახ. ისე ხომ ვერ დაეხმარებოდა, თუ სახელსა და გვარს არ ეტყობა? ქუთაისში მილიონი კაცი ცხოვრობს. ამ საუბრის დროს, ამ კაცის მონათხრობით, მის მეუღლეს წაართვეს ტელეფონი და მას შემდეგ მე მას აღარ დავლაპარაკებია. მალევე ეს ქალი გაურკვეველ ვითარებაში გარდაიცვალა. ერთი სიტყვით,

ამ ქალს ჩემი შვილი დაკარგვიდან 2 წლის შემდეგ თურქეთის ერთ-ერთ სასტუმროში ნანახი ჰყავს. გიორგიძეები ბევრნი ცხოვრობენ დიმიში და ეტყობა, ვინმე თავისიანი ეგონა და იმიტომ უთხრა, დავეხმაროთ.

– შემდეგ ამ კაცმა მოგქვინათ თქვენ?

– ეს ამბავი მე თვითონ შემთხვევით გავიგე. ტრანსპორტით ვმგზავრობდი, ბაღდათში მივდიოდი და მგზავრები საუბრობდნენ, მინდელის ცოლს თურქეთის ერთ-ერთ სასტუმროში ქუთაისელი გოგო უნახავსო. დავინტერესდი. ვკითხე, სად ცხოვრობდა ეს მინდელი. მივედი მასთან სახლში. ეს კაცი არ უარყოფს ამბავს. შეამინეს და უბრალოდ, ჩემი შვილის სახელსა და გვარს არ ამბობს, თორემ დანარჩენს ყველაფერს ყვება, არაფერს მალავს.

სამწუხაროდ, ზემოხსენებული ფაქტები არ გახლავთ გამონაკლისი. სხვადასხვა დროს ბურუსით მოცული გაუჩინარების ისტორიები პრესაშიც ხშირად იწერება. მედიას არ გამოჰპარვია არც 2010 წლის 17 სექტემბერს გურჯაანის რაიონიდან დაკარგული 17 წლის გიგა ელიზბარაშვილის საქმე და არც მარნეულიდან გაუჩინარებული 56 წლის ქალბატონის, სადრაინ ფალაგოვის ისტორია. არც ერთ ამ შემთხვევას მაშინ ხელი-სუფლების პირველი პირების დაინტერესება არ გამოუწვევია. „სჯობს გვიან, ვიდრე არასდროს“ – ამ

პრინციპით თუ მივუდგებით, მხოლოდ მისასალმებელია, როდესაც პრეზიდენტი აჭარაში დაკარგული 17 წლის სალომე დიასამიძის ბედით დაინტერესდა, თუმცა, მისი ოპონენტები პოლიტიკურ სპეკულაციაზე მიანიშნებენ და ამბობენ, რომ სააკაშვილი დაკარგულების საქმით მხოლოდ ხელისუფლების შეცვლის შემდეგ დაინტერესდა.

„პრაიმტიმმა“ შინაგან საქმეთა სამინისტროდან გამოითხოვა ოფიციალური სტატისტიკა უგზო-უკვლოდ დაკარგული პირების შესახებ. შსს-დან მიღებული ინფორმაციით, წინა წლებთან შედარებით დაკარგვის შემთხვევები შემცირდა, რასაც ლაიბაშვილის უწყება ოფიციალური ციფრებით ამყარებს. 2011 წელს საქართველოში სულ 198 ადამიანი დაიკარგა, მათგან 134 მამაკაცი და 64 ქალი. სამართალდამცველებმა 33 პირის მოძებნა მოახერხეს, 18 პირი გარდაცვლილი აღმოჩნდა, დანარჩენის ადგილსამყოფელი კი დღემდე უცნობია. 2012 წელს 104 მამაკაცი და 52 ქალი გაუჩინარდა, მათგან 11-ის მოძებნა მოხერხდა, 23 შემთხვევაში კი გარდაცვალება დადგინდა. 2013 წლის აგვისტოს მდგომარეობით საქართველოში 61 მამაკაცი და 22 ქალი დაიკარგა, ერთი პირის ადგილსამყოფელი დადგინდა, 6 შემთხვევაში ცხედარი აღმოაჩინეს, 33 პირი კი კვლავ დაკარგულად ითვლება.

იტხავს სიდაუელი?

ირაკლი ჩიქოვანმა ძველანა ღატოვა, თუმცა მზადაა, დეპუტატების კითხვებს სკაიპით უპასუხოს

საგამოძიებო კომისიაში ჩვენებების მისაცემად რამდენიმე ტელევიზიის ხელმძღვანელს ელოდებიან

– რა კითხვები გექნებათ ტელეკომპანიების მესვეურებთან?

– ძალიან რთულია ამ ეტაპზე იმის თქმა, რა სახის კითხვები გვექნება, მაგრამ თქვენ იცით, რომ წლების განმავლობაში ხდებოდა გარკვეული ტელეკომპანიების სასაბურთულო პირობებში ყოფნა და დანარჩენების – პირიქით. არსებობს გარკვეული დოკუმენტები, რომელიც საჭიროებს დაზუსტებას. ეს არის დოკუმენტები, რომელიც ჯერჯერობით გასაჯაროებული არ არის. მთელი სამი თვის განმავლობაში დაკავებული ვიყავით ყველა საჭირო დოკუმენტის მოძიებით.

– ანუ საქმე გვაქვს სკანდალურ დოკუმენტებთან?

– კი, და საზოგადოება ამას თავად

ნახავს, როგორც კი გასაჯაროვდება. საუბარია, როგორ ხდებოდა საკუთარი ბიზნესების ლობირება, პოლიტიკური ნიშნით ადამიანების უპირატეს მდგომარეობაში ჩაყენება... მაგალითად, ძალიან საინტერესოა, ერთ დღეში, როგორ ჩამოართვეს კონკრეტულ პიროვნებას ლიცენზია და შემდეგ როგორ მოუგვარეს სხვა პრობლემები. მაშინ, როდესაც „მაესტრომ“ მოითხოვა საერთო მაუწყებლობის ლიცენზია, კომუნიკაციის მარეგულირებელმა კომისიამ საერთოდ შეწყვიტა ლიცენზიების გაცემა. ჩვენ არ გვაქვს პრეტენზიები რომელიმე კერძო ტელეკომპანიასთან, ჩვენ ვიკვლევთ მარეგულირებელი კომისიის საქმიანობას.

– თუმცა თქვენი ოპონენტები გამოთქვამენ ეჭვს, რომ შესაძლოა, ეს კომისია გამოყენებულ იქნას, როგორც მედიაზე ზეწოლის ინსტრუმენტი?

– როგორ უნდა მოხდეს ეს, ჩემთვის ცოტა გაუგებარია. კიდევ ერთხელ ვამბობ, ჩვენ ვიკვლევთ მარეგულირებელი კომისიის საქმიანობას. ზეწოლის მექანიზმად ამ კომისიის გამოყენება თეორიულადაც შესაძლებელია. ეს იქნება ღია სხდომები, სწორედ იმიტომ, რომ ასეთი ეჭვები არ გაჩნდეს.

– ნუგზარ ნიკოლაური, საპარლამენტო უმცირესობის წარმომადგენელი:

– ცალსახაა, რომ ეს არის მორიგი პოლიტიკური ანგარიშსწორების მიზნით შექმნილი კომისია. თუ ხელისუფლებას სურს რაიმე კანონდარდღევის გამოკვლევა, ამისთვის ჰყავს შესაბამისი ორგანოები. როდესაც ამ კომისიაში პირველივე ჯერზე ხდება ერთ-ერთი მსხვილი ნაციონალური მაუწყებლის ხელმძღვანელის გამოძახება, რა თქმა უნდა, ეს აჩენს გარკვეულ ეჭვებს. შესაძლოა, ვილატას ამ სახით სურს „რუსთავი 2“-ის მაუწყებლობის შეჩერება ან მისი კორექტირება. თვითონ ის ფაქტი, რომელიც ნიკა გვარამიამ გაახმაურა, რომ თითქოს ერთ-ერთ ჟურნალისტს პირადად თინა ხიდაშელმა აუკრძალა „რუსთავი 2“-ზე გადაცემის გაკეთება, ვფიქრობ, უკვე საგანგაშოა.

მოკლედ, უახლოეს ხანში თინა ხიდაშელის საგამოძიებო კომისია ოფიციალურად დაიწყებს დაკითხვებს, დეპუტატებს კითხვები აქვთ, როგორც მარეგულირებელი კომისიის მოქმედ თანამდგომარეობასთან, კარლო კვიციანიშვილთან, ასევე მის წინამორბედს, ირაკლი ჩიქოვანთან. საუბარია შესაძლო უფლებამოსილების გადამეტებასა და ინტერესთა კონფლიქტზე, რითაც შესაძლოა საგამოძიებო კომისიის შემდეგ უკვე პროკურატურა დაინტერესდეს. ირაკლი ჩიქოვანი საქართველოში არ იმყოფება. უკავშირდება თუ არა მისი ქვეყნიდან გასვლა საგამოძიებო კომისიის მუშაობას, უცნობია. თუმცა, როგორც დეპუტატი ან მთავრობა ამბობს, ჩიქოვანი მინიმუმ სკაიპის მეშვეობით მზადაა, დეპუტატების კითხვებს უპასუხოს.

ხათუნა მგალობლიშვილი

ნანა კაკაბაძე თავისი პოლიტიკატიმრებით წარსულს ჩაბარდა. აღარც მისი გეგმები აინტერესებს ვინმეს და მით უფრო, არც მისი კატეგორიული მოთხოვნები. პრინციპში, მათი ხმა აღარც ისმის. ხელისუფლება ახალი რეალობის წინაშე დადგა და ამ რეალობას „სამოქალაქო სოლიდარობა მოქალაქეთა ღირსებისა და უფლებებისთვის“ ჰქვია. მამუკა არეშიძე, გია კორკოტაშვილი, ბესო ხარძიანი და კიდევ ბევრი სხვა, ვინც თვლის, რომ სამართლიანობა არ აღმდგარა, წარმეული ქონება არ დაბრუნებულია, დასასჯელი არ დასჯილა, შეღავათი ღირსება არ აღმდგარა და კიდევ ბევრი გასაკვეთებული ჯერ არ გაკეთებულა სწორედ ამ ორგანიზაციაში გაერთიანდნენ და ხელისუფლებას პირველ ეტაპზე დიალოგს სთავაზობენ, დიალოგის პარალელურად კი - პრესინგს. არეშიძის განცხადებით, მთავრობის პრესინგით კონტროლი ევროპული მეთოდია და საკმაოდ გამართლებულიც, რაც მთავარია, შედეგია. სწორედ ამიტომ კონკრეტულ ჩინოვნიკებს ისინი, პირველ რიგში, დიალოგს შესთავაზებენ და მხოლოდ მისი იგნორის შემთხვევაში გადავლენ მეორე, მესამე, მეოთხე და ყველაზე დამინტრიგებელ მეხუთე მეთოდზე.

მამუკა არეშიძე, ექსპერტი, მოძრაობის დამფუძნებელი:
 - თქვენ ხალხის წინაშე იღებთ პასუხისმგებლობას, რომ პრობლემებს მოუგვარებთ, თავად ვისგან იღებთ გარანტიას, რომ ამას მართლაც შეძლებთ? მაგალითად, გუბაზ სანიკიძე პარლამენტის წინ მოშიშვლილ ადამიანებს თავს არიდებს და კონკრეტულ პრობლემებზე არ ესაუბრება...
 - მოდით, ასე ვთქვათ, გუბაზ სა-

ნიკიძე თავს არიდებს პარლამენტის წინ შეკრებილ ხალხს, მაგრამ ის ხომ ვერ გაბედავს, რომ ჩვენ არ შეგვხვდეს?

- დარწმუნებული ხართ, რომ თავს არ აგარიდებენ?

- დარწმუნებული ვარ. მეტსაც გეტყვით, ამ მთავრობის ყველა წევრს გადასარევედ ვიცნობ და ვიცი, რას წარმოადგენს თითოეული მათგანი. იმათაც იციან, რომ მე ეს ყველაფერი ვიცი. აქედან გამომდინარე, მათ გაუჭირდებათ თავის არიდება. შეიძლება ოთახში შემეპაროს, მაგრამ საბოლოოდ თავს ვერ ამარიდებენ. მიუხედავად იმისა, რომ ხელისუფლების წევრი არ ვარ, ხშირად ყოფილა ისე, რომ ჩვეულებრივი ადამიანის ბედი და პრობლემა გადაამწყვეტია, რადგან მაქვს საზოგადოებრივი მდგომარეობა.

- რამდენად წამოვლენ სერიოზულ პრობლემებზე სასაუბროდ?..

- მაგალითად, ავითოთ იპოთეკარების საკითხი. რა თქმა უნდა, არსებობს ზოგიერთი საკითხი, რომელიც, სახელმწიფო ინტერესებიდან გამომდინარე, შეიძლება გაიჭიმოს, ან არ გადაწყდეს. თუ აგვისსინან კანონიერად, რატომ არ გამოდის, ან რატომ ინელეგა მისი მოგვარება, რასაკვირველია, გავიგებთ. ჩვენ გიჟები კი არ ვართ.

- მასე უკვე ახსნილი აქვთ, რომ არ გამოდის გრძელვადიანი, დაბალპროცენტული სესხების გაცემა, რადგან ეს ბიუჯეტს მთლიანად დაანგრევს...

- არ არის ასე. იპოთეკარების შემთხვევაში ჩვენ ვხედავთ, რომ ხელისუფლების უზენაეს პირებს უკავიათ ბანკის მხარე. აქ საკითხი უნდა გადაწყვიტო იმის მიხედვით, როგორ უფრო უკეთესია ეს ქვეყნისთვის. სახელმწიფოსთვის რომელი გადაწყვეტილება სჯობს - თუნდაც 50 ადამიანი დარჩეს ქუჩაში თუ ბანკები შევიწროვდნენ ოდნავ?

გადაწყვეტილების მიღება სწორედ ამ მეთოდით

უნდა მოხდეს. შევხვით მეორე პრობლემას - ნარკომანიას. თუ ჩვენ გვექნება კონკრეტული ფაქტი, რომელსაც ხელისუფლებას მივანვდი და ვეტყვით, მაგალითად, გორში კონკრეტული პიროვნება ავრცელებს ნარკოტიკებს და ასეთ შემთხვევაში შესაბამისი უწყებები არ იმოქმედებენ საჭიროებისამებრ, მაშინ ის მოექცევა საზოგადოებრივი მონიტორინგის ძლიერი პრესინგის ქვეშ. თუ კიდევ არ იქნება მოქმედება მათი მხრიდან, ამის შემდეგ მე უკვე ვიტყვი, რომ ესა და ეს კონკრეტული უწყება ნაბიჯს არ დგამს პრობლემის აღმოსაფხვრელად.

- ანუ ვადებთ დაუნეხებლად ხელისუფლებას?

- რა თქმა უნდა. ეს იქნება ცივილიზებული დიალოგი, ეს იქნება ზნეობის კულტურული ფორმა. ევროპაში საკმაოდ მიღებული ფორმაა საზოგადოების მხრიდან მუდმივი პრესინგი მთავრობაზე. რის მიღწევასაც ახლა, ვთქვათ, დამოუკიდებლად ცდილობენ იპოთეკარები, ეს კონტრპროდუქტიულია, რადგან მათ ან აიგნორებენ, ან აშინებენ, ან შლიან. ჩვენი დახლეჩა ამ შემთხვევაში შეუძლებელი იქნება. მე არ ვამბობ, რომ ყველა პრობლემას მოგვავარებ, მაგრამ პრობლემების კომპლექსურად მოგვარების დაწყება უფრო შედეგის მომტანია. რაც მთავარია, როცა ხელისუფლება გრძნობს საზოგადოების პრესინგს, ბევრად უფრო კონცენტრირებული ხდება. დღეს ხელისუფლებაში პასუხისმგებლობა არავის არ აქვს, ეს პასუხისმგებლობა თუ არ არსებობს, მაშინ მიზანმიმართულად უნდა აპკიდო.

- არ ფიქრობთ, რომ ამის გამო პრობლემები არ შეგვექმნება?

- რა თქმა უნდა, შეგვექმნება. ჩვენ შეგნებულად მივდივართ ამ გზაზე. მე რომ არ ვიცოდე, რომ ქვეყანა თავზე გვექცევა, ჩემს საქმეს მივხედავდი. მე, როგორც უსაფრთხოების სპეციალისტი, ვხედავ, რომ ბევრი საკითხი გადაუდებელ რეაგირებას მოითხოვს.

- თქვენ ქმნით დაახლოებით ისეთ ორგანიზაციას, როგორსაც თავად პრემიერი აპირებს, სადა თვეში ჩაუდგეს...
 - პრემიერი ამბობს, რომ სათავეში ჩაუდგება საზოგადოებას და გააკონტროლებს მთავრობას. კი ბატონო, გააკონტროლოს. ჩვენი ამოცანა, მთავრობის გაკონტროლების გარდა, არის კიდევ პრესინგი მათზე, რომ გაიძულოთ და დაპირებები შევასრულებინოთ.

- პრესინგი რაში გამოიხატება?
 - პრესინგი გამოიხატება, პირველ რიგში, პირადი ურთიერთობის თვალსაზრისით პრობლემის შესხენებაში. ჩვენ, მაგალითად, დეპუტატებს შევასხენებთ საკუთარ მოვალეობებს. თუ ისინი მაინც არიდებენ თავს, შემდეგ უკვე დავიწყებთ მათ დისკრედიტაციას. დისკრედიტაციის ფორმა არის ძალიან მარტივი. მაგალითისთვის ზენად ძიძიგურს მოვიყვან. მან თავისი

„ეს იქნება ზენოლის კულტურული ფორმა. ევროპაში საკმაოდ მიღებული ფორმაა საზოგადოების მხრიდან მუდმივი პრესინგი მთავრობაზე“

პარტია შეავსო იმ ბანდიტებით, რომლებმაც არჩევნები გააყალბეს გარდაბანში, ანამებდნენ ხალხს წლების განმავლობაში. მე ამას აქამდე პირადად ვუბნებოდი, ახლა კი ლიად ვასაუბრობ ამაზე. სწორედ ეს არის გამოამკარავების ფორმა და ასეთ მეთოდებს მივმართავთ შემდგომშიც. უფრო მეტს ვიტყვი, კიდევ უფრო გასაგებია რომ იყოს, ზვიად ძიძიგურმა საოლქოში თავისი პარტიის წარმომადგენლად დანიშნა გიორგი სინჯიკაშვილი, რომელიც წლების განმავლობაში მთავარი ზონდერი იყო „ქართული ოცნების“ წინააღმდეგ.

- ანუ ერთ-ერთი ფორმა, ძიძიგურის მსგავსად, პოლიტიკოსის დისკრედიტაციაა, ეს გასაგებია. სხვა რა მეთოდებს მიმართავთ?

- მეორე ფორმა იქნება სამართლებრივი, მესამე - კანონით განსაზღვრული მიტინგებისა და მანიფესტაციების შესახებ უფლებები. ყველაზე საინტერესო მეხუთე მეთოდია რომელიც ამჯერად არ ვიტყვი. მეხუთე ყველაზე მნიშვნელოვანია, ეს ჩვენი ნოუჰაუ იქნება. არსებობს კულუარული ტიპის მოქმედებები, რომლითაც ადამიანის გონზე მოყვანა თავისუფლად შეიძლება, არავითარი ფიზიკური ზემოქმედება. ეს განსაკუთრებით კარგად მოქმედებს ისეთ ადამიანებზე, როგორებიც არიან შენ მიერ ხელისუფლებაში მოყვანილი მანდატიანი დეპუტატები თუ მთავრობის წევრები.

ორგანიზატორებისთვის არ აქვს მნიშვნელობა, რა რაოდენობის წევრები შეგროვდებიან „სამოქალაქო სოლიდარობაში“. მთავარი მათი სამოქმედო გეგმაა, რომელიც უკვე შემუშავებულია. პრინციპში, ხელისუფლებას ასარჩევად აქვს: დიალოგზე თუ უარს იტყვიან, მათი დისკრედიტაცია დაიწყება. თუ არც ამაზე ექნებათ რეაგირება, შემდეგი ნაბიჯი მიტინგები იქნება, თუ ამასაც დაიგნორებენ, ყველაზე საინტერესო სწორედ მაშინ გახდება. გეგმასთან ერთად არეშიძე-კორკოტაშვილი მთავრობას კონკრეტული პრობლემების გადაწყვეტის კონკრეტულ მეთოდებს შესთავაზებს. მათთან ერთად არის კუს ტბის ყოფილი მუპატრონე, ბესო ხარძიანი, რომელიც სულ ცოტა ხნის წინ გამოვიდა საპრობლიდან. ის წარმეული ქონების პრობლემურ ჯგუფში გაერთიანდება და სწორედ ამ მიმართულებას დააკვირდება, როგორც ერთ-ერთი დაზარალებული.

ბესო ხარძიანი, კუს ტბის ყოფილი მუპატრონე:

- მე ციხეში ვიჯექი და ჩემს ოჯახს 10 მილიონის ქონება 100 ათასად გადაფორმებინეს. ბუნებრივია, საქმე ალფარი და ყველაფერი კარგად მიდიოდა ნულუკიანის უწყებაში, თუმცა როდესაც ლამა ნაცვილივილიმა აიღო თავის თავზე, ჩემი საქმე თაროზე შემოდეს, როგორც დანარჩენი 20 ათასი საქმე.

გამუკა არეშიძე

მამუკა არეშიძე: „პრესინგი გამოიხატება, პირველ რიგში, პირადი ურთიერთობის თვალსაზრისით პრობლემის შესხენებაში. ჩვენ, მაგალითად, დეპუტატებს შევასხენებთ საკუთარ მოვალეობებს, თუ ისინი მაინც არიდებენ თავს, შემდეგ უკვე დავიწყებთ მათ დისკრედიტაციას. დისკრედიტაციის ფორმა არის ძალიან მარტივი. მაგალითისთვის ზენად ძიძიგურს მოვიყვან. მან თავისი

რს გააკეთებს, მაშინ ჩვენ ვაღიარებთ, რომ არჩევანში შევცდით“

„თუ იგნორი გააკეთდება, ამის შემდეგ ჩვენი სიმატლის დასაცავად ყველაფერს ვიღონებთ... დარწმუნებული ვარ, შეჭველად გავიმარჯვებთ...“

EXCLUSIVE

ხარდიანის განცხადებით, ნართ-მეულ ქონებაზე საუბრისას ხელისუფლებას აუცილებლად შესთავაზებენ

კრიზისების მართვის ჯგუფის მონა-ვევას. სწორედ ამ უწყებასთან ერთად სურთ გეგმის იმ ნაწილის განხილვა,

რომელიც ნართმეული ქონების დაბრუნებას ეხება. ორგანიზაციორები აცხადებენ, რომ პირველ რიგში სწორედ ქვეყნის ბიუჯეტს გაითვალისწინებენ და მისი დანგრევის ხარჯზე არავის სასარგებლოდ არ იმოქმედებენ.

გია კორკოტაშვილი, მოძრაობის დამფუძნებელი:

– ჩვენ, როგორც ჩვეულებრივი, ნორმალური ადამიანები, დავინყებთ ხელისუფლებასთან დიალოგით, დიალოგით მათთან, ვინც არ ასრულებს თავის დანაპირებს. მიმაჩნია, რომ ხელისუფლებაში ჩვენი მანდატით მოსულ ხალს ისევე ჩვენ უნდა დაველაპარაკოთ. არ აქვს მნიშვნელობა, რა ინსტანციით დავინყებთ, საბოლოოდ მაინც მივალწვეთ მაღალ ინსტანციას. თუ იგნორი გაკეთდება, ამის შემდეგ ჩვენი სიმატლის დასაცავად ყველაფერს ვიღონებთ. ჩვენ არ მივართ-ვებთ არც ერთ ადამიანს, რომელიც სამოქალაქო სოლიდარობაში გაერთიანდება. პირველივე შემთხვევიდან ჩვენ დავუმტკიცებთ, რომ ნებისმიერი ადამიანის გულსტიკივილი ჩვენი გულისტიკივილიცაა და ბოლომდე გავყვებით. რასაც სიტუაცია მოითხოვს, ყველაფერს გავაკეთებთ.

– დიალოგი – ეს ნაცადი ხერხია, მაგრამ, როგორც წესი, უშედეგოდ სრულდება ხოლმე, რა განსხვავებული გეგმები გაქვთ თქვენ?
– ჩვენ არ ვართ ზღაპრის გმირები, ჩვენ ვართ კონკრეტული ადამიანები,

კონკრეტული წარსულითა და კონკრეტული ცხოვრების წესით. ჩვენ ძალიან კარგად ვიცით ის ადამიანები, ვისთან შეგვიძლია მივიდეთ ხელისუფლებაში.

– ვისთან მიხვალთ?

– ახლა არ არის საჭირო კონკრეტული გვარების დასახელება. პრობლემებიდან გამომდინარე, მივალთ ხელისუფლების კონკრეტულ წევრთან და მოვთხოვთ პრობლემის გადაჭრას. ისინი ხელისუფლების აღმშენებლობაში ზუსტად იმ გადანყვეტილებებს მიიღებენ, რომელიც საჭირო იქნება.

– ამის საჭიროება აქამდე არ იყო თერთმეტი თვის განმავლობაში?..

– იმ იერარქიაში, როცა ზევით ზიხარ, ისეთი აჯაფსანდალია, რომ შეიძლება რეალურად საჭირო თემამდე ვერც მიხვიდე. თერთმეტი თვე სწორედ ამის გარკვევას დასჭირდა. ჩვენ გავაკეთებთ დამაჩქარებლებს იმისთვის, რომ ეს პროცესი დაიძრას და ყველაფერი პრიორიტეტების მიხედვით გადაწყდეს.

– ეს დამაჩქარებლები რა იქნება?

– ჩვენ გვექნება ურთიერთობები ხელისუფლებაში იმ ადამიანებთან, რომლებიც სასწრაფო წესით გადაწყვეტენ საკითხებს, პრიორიტეტების მიხედვით. ჩვენ დღეს სწორედ ამიტომ ვერთიანდებით, სწორედ ამიტომ ვინყებთ საზოგადოების ჯგუფებად გაერთიანებას, რომ მოხდეს პრობლემების ჯგუფებად გადანაწილება.

ამაზე იქნება დამოკიდებული ჩვენი შემდგომი ქმედებები. ეს გზა უფრო ადვილია, საზოგადოება დაჯგუფდება პრობლემების ირგვლივ. ჩვენ არ გვინდა და არ გვინდოდა ლიდერობა, თერთმეტი თვე ველოდებოდით შედეგს, მაგრამ ამას ვერ ვხედავთ, ამიტომ ახლა ვინყებთ და ღვთის წყალობით სიმატლით ვივლით. ვიცი, რომ შეჭველად გავიმარჯვებთ, რადგან დღევანდელიაში ძალიან ბევრი ადამიანია, ვისაც არ აქვს სამართლიანობის განცდა.

– ვის დააკისრებთ პასუხისმგებლობას ხელისუფლებაში, მით უფრო მას შემდეგ, როცა პრემიერი პოსტიდან გადადგება?

– თუ ის ადამიანები, ვინც სათავეში არიან და მიიჩნევენ, რომ ათასობით ქონებაჩამორთმეულ ადამიანს საკუთრება არ უნდა დაუბრუნდეს, მეტიც, ამისთვის ათას ხრიკს იგონებენ, ეს იმას ნიშნავს, რომ ისინი ჩვენი ხელისუფლებაში მოსულმა ადამიანმა ჩვენს საწინააღმდეგო ქმედებაში ხელი მოითბოს – ჩვენთვის მიუღებელი იქნება. ჩვენ ხელისუფლებაში გვინდა ის ადამიანები, ვინც სამართალს ალადგენენ. ოღონდ ეს მოთხოვნა იქნება მას შემდეგ, როცა დიალოგის ყველა მცდელობა ამოიწურება. თუ ხელისუფლება ჩვენი ინიციატივის იგნორს გააკეთებს, მაშინ ჩვენ ვაღიარებთ, რომ არჩევანში შევცდით.

გიორგი კორკოტაშვილი

ლევან პირველი: „დიდ გადღობას ვუხდით

„იუსტიციის სამინისტრომ

„მრეწველთა პარტიის“

წევრებს ჩამოიხრახოვნი

პასპორტი

გამოათანა,

როგორც

ახლავს წერილი“

თამარ გორთამაშვილი

ავსტრიაში მცხოვრები ქართველი ბიზნესმენი ლევან პირველი საქართველოში ბრუნდება. პოლიტიკურ საქმიანობას ის „მრეწველთა პარტიაში“ გააგრძელებს, საკუთარი გეგმების შესახებ პირველ განცხადებას ლევან პირველი დაბრუნებისთანავე „პრაიმტიმის“ პრესკლუბში გააკეთებს, მანამდე კი „პრაიმტიმის“ ექსკლუზიურ ინტერვიუს აძლევს და იუსტიციის მინისტრს თვა წულუკიანს მადლობას უხდის მისი საქმის გარკვევისთვის.

ლევან პირველი:

– მე პრობლემა საქართველოში ჩამოსვლასთან დაკავშირებით არ შემქმნია, გარდა იმისა, რომ ქართული პასპორტი არ მქონდა. ეს პრობლემაც გადაიჭრა. დიდი მადლობა მინდა გადავუხადო იუსტიციის მინისტრს, რომ, ბოლოს და ბოლოს, გამომიგზავნა პასპორტი.

– რატომ შეიქმნა ეს პრობლემა?

– მე პრობლემა არ მქონდა, პრობლემა ჰქონდა იუსტიციის მინისტრს, რაც მდგომარეობს შემდეგში – ჯერ უნდა გაერკვე სიტუაციაში და მერე უნდა გააკეთო განცხადება. როცა ასე იქცევა ადამიანი, მაშინ პრობლემაც არ აქვს. როგორც ჩანს, თვა წულუკიანი გაერკვა სიტუაციაში. იუსტიციის სამინისტრომ „მრეწველთა პარტიის“ წევრებს ჩემთან პასპორტი გამოათანა, რომელსაც ახლავს წერილი. დიდ მადლობას ვუხდით თვა წულუკიანს, რომ სიტუაციაში გაერკვა.

– რაც შეეხება თქვენს გეგმებს, რას აპირებთ საქართველოში დაბრუნების შემდეგ?

– ჩემს სამომავლო გეგმებს, საქართველოში დაბრუნებისთანავე, „პრაიმტიმის“ პრესკლუბში, მედიასთან შეხვედრის დროს გავაუქლებ. მანამდე კი გეტყვით, რომ, რა თქმა უნდა, ვაპირებ სერიოზულ პოლიტიკურ საქმიანობას.

– რომელ პოლიტიკურ გუნდში?

– მე „მრეწველთა პარტიის“ წევრი ვარ, ჩემი პარტიის წარმომადგენლები იყვნენ აქ, ევროპაში, ვიმსჯელებ და გადაწყვიტებ, რომ დაბრუნებისთანავე ჩავერთვები პოლიტიკურ საქმიანობაში.

– თვითმმართველობის არჩევნებისთვის მოსალოდნელია თქვენი გააქტიურება?

– განსხვავება პოლიტიკურ მოღვაწეებსა და პოლიტიკოსს შორის იცით, რა არის? პოლიტიკური მოღვაწე ფიქრობს ქვეყნის ბედზე, პოლიტიკოსი კი ფიქრობს უახლოეს არჩევნებზე. ამიტომ ამ შემთხვევაში უფრო ღრმა მიზანი გვაქვს, არჩევნები არ არის თვითმიზანი. საუბედუროდ, საქართველოში მთელი პოლიტიკა ამ ქრილში მიდის, მხოლოდ არჩევნების პერიოდში ხდება გააქტიურება, თითქოს არჩევნებია თვითმიზანი. არადა ასე არ უნდა იყოს. არჩევნები არ არის თვითმიზანი, ჩვენი მიზანია იმ პოლიტიკურ სივრცეში ყოფნა, რომელიც ქვეყანას გამოადგება, ამიტომ ამ შემთხვევაში აბსოლუტურად განსხვავებული მიზნები და მიმართულებები გვაქვს, ვიდრე სხვა პოლიტიკურ ძალებს.

– როგორც თავად აანონსებდით, ქართულ პოლიტიკურ სივრცეში მესამე ძალა გამოჩნდება? თქვენ იქნებით ეს მესამე ძალა?

– რთულია მაგის თქმა, სურვილი, რა თქმა უნდა, არის, ჩემი იდეოლოგია არის ჩემი პარტიის პოლიტიკური იდეოლოგია. შეიძლება ვილატისთვის ძალი-

„თავისუფალი შანსიც კი ქალიან მინიალურია, რომ მრეწველები კოალიციას გამოიყონ. უფრო სხვები შეიძლება გამოაკლდნენ და არა მრეწველები“

ან რადიკალურები არ იყვნენ მრეწველები და ამას მინუსადაც უთვლიდნენ, მაგრამ მე კითხვას დავსვამ, ვინც რადიკალური იყო, იმან რა გააკეთა?

– ბურჯანაძეს გულისხმობთ?

– დიახ. რა გააკეთა ბურჯანაძემ? – რეალურად ქვეყანაში ვითარება შეცვალა ბიძინა ივანიშვილმა, არავითარმა რადიკალიზმმა და ხმამალა ყვირილმა შედეგი არ მოიტანა. მრეწველები რეალურად რადიკალური პარტიაა, ამდენი წლის განმავლობაში მრეწველების პოზიცია ურყევი და ერთიანია.

ჩვენ ვთვლით, რომ საქართველო არ უნდა იყოს ნატოს წევრი. ამდენი ხნის განმავლობაში არც ერთი პარტია არ იდგა ასეთ მკვეთრ კონკრეტულ განსხვავებულ პოზიციაზე. ერთი ბანაკიდან მეორე ბანაკში გადაბარგდებოდნენ და გამოვარდებოდნენ იდეოლოგიურად, ეს იყო მათი გაკეთებული საქმე...

– მოსალოდნელია, რომ კო-

ალიცია „ქართულ ოცნებას“ მრეწველები გამოეყონ?

– არა მგონია. თეორიული შანსიც კი ძალიან მინიმალურია, რომ მრეწველები კოალიციას გამოეყონ. უფრო სხვები შეიძლება გამოაკლდნენ და არა მრეწველები.

– ვის გულისხმობთ სხვებში?

– არ მინდა ზუსტად სახელებისა და გვარების დასახელება, მაგრამ ეს არის ის, ვინც იდეოლოგიურად იგივე პლატფორმაზე დგას, რაზეც „ნაციონალური მოძრაობა“. ხაზს ვუსვამ, ისინი, ვინც ძალიან ლიბერალური პარტიები არიან, ძალიან ლიბერალურ ფასეულობებზე დგანან და უფრო ახლოს არიან სააკაშვილის ძალიან ლიბერალურ ეროვნულ მოძრაობასთან.

– მათ შორის რესპუბლიკელებსაც გულისხმობთ?

– არ მინდა კონკრეტულად დავასახელო. სხვა პარტიებშიც დგას ზოგიერთი ამ ლიბერალურ პოზიციაზე. ვფიქრობ, ჩამოყალიბდება მკვეთრად ლიბერალური ჯგუფი, კონსერვატიული, პატრიოტული, ასევე სხვაც და აღარ იქნება კონსერვატიული დაპყრობილი პარტიები.

– ვადამდელი საპარლამენტო არჩევნების თემას როგორ უყურებთ?

– კიდევ ერთხელ ვიტყვი, იმ-

ისთვის მოვდივარ, რომ გავერკვე რეალურ პოლიტიკაში, რა ხდება რეალურად საქართველოში, მაგრამ ახლავს შემოიღია გითხრათ, რატომ შეიძლება იყოს ეს კარგი. „ნაციონალური მოძრაობა“ უმცირესობაშია, მაგრამ მიმაჩნია, რომ უფრო მეტად უნდა ყოფილიყო უმცირესობაში. ასე თუ ისე, ოქტომბრის არჩევნებზე მათ მიხედვით უნდა გამოიყენეს ადმინისტრაციული რესურსი, ამიტომ დღევანდელი პარლამენტი რეალურად არ ასახავს იმ პროპორციას, რა პროპორციაც არის ქვეყანაში, საზოგადოებაში. სააკაშვილისტები უფრო ნაკლები არიან, ვიდრე ისინი პარლამენტში არიან წარმოდგენილი. პლუს ამას, გარკვეული ძალები პარლამენტის გარეთ არიან დარჩენილი, ამიტომ მიმაჩნია, ისეთი ცვლილებების შემდეგ, რაც ქვეყანაში მოხდა, ვადამდელი არჩევნები უფრო სამართლიანად გაანალიზებს პოლიტიკურ სივრცეს, თუ, რა თქმა უნდა, არჩევნები სამართლიანი იქნება.

– რას გვეტყვით ევრაზიული კავშირში საქართველოს შესაძლო განვითარებაზე?

– როცა ქვეყნის გეოპოლიტიკურ რუკაზე რალაცებს ანგარიშობ, არაფრის გამორიცხვა არ შეიძლება, ეს არის წესი და აქსიომა. არ ვარგა არც ერთი ქვეყნის მეთაური,

თქვა ნულუკიანს, რომ სიტუაციაში გაერკვეს“

„რა თქმა უნდა, ვაპირებ სერიოზულ პოლიტიკურ საქმიანობას“

„გულზე ხელი უნდა დავიდეთ და ყველამ უნდა ვითქვამთ, მე არაფრის დამცირებან არ მიწდა, მაგრამ ფაქტია, რომ ვერ გავაკეთებ ის, რაც ამ კანდმა სანაკაშვილის ხელისუფლებას „შეუსრულა“

ლაშვან ჰირველი საქართველოში ბრუნდება EXCLUSIVE

ეს, ეს აუცილებლად უნდა მოხდეს, თორემ წინააღმდეგ შემთხვევაში მუდმივად უსამართლო ქვეყანას მივიღებთ. სამართლიანობას ალადგენს ის, ვინც ნაკლებად გაიხედავს უკან, დასავლეთის კომისრებთან, რომლებიც ჩამოდიან და ხელს უშლიან სამართლიანობის აღდგენას. სამართლიანობას ალადგენს ის, ვისაც ეყოფა თავისი პიროვნული პოლიტიკური ნებისყოფა, არ უნდა იცეკვოს სხვის დაკრულზე.

– თქვენი გააქტიურება ძირითადად საგარეო მიმართულებით იქნება?

– არა, მე პირდაპირ გეტყვით. საგარეოც იქნება და შიდაც. ძირითადად საკუთარ თავზე ავიღებ „მრეწველთა პარტიის“ ახალგაზრდული ფრთის ჩამოყალიბებას, რაც ამკარად გვაკლია. რა თქმა უნდა, ეს არ არის გათვლილი არჩევნებისთვის და კონკრეტული თარიღებისთვის, ჩვენ უნდა შევქმნათ კლასიკური, პოლიტიკური, იდეოლოგიური სუბორდინირებული პარტია.

– ანუ მრეწველები გამოცოცხლდებიან...

– ასეთი სტაბილური პოლიტიკური ხედვა და ასეთი სტაბილური ხალხი, რომელიც ამ პარტიაში თავმოყრილი, სხვაგან არ მინახავს, იმიტომ არ ვამბობ, რომ მე ვარ ამ პარტიაში. ამ ათმა წელიწადმა დაგვანახა, რომ მათ არ შეუცვლეთ არც გუნდი, არც იდეოლოგია, ამაში აბსოლუტურად ერთნაირები ვართ. ვილატა რომ ამბობს, მრეწველები რადიკალები არ იყვნენო, ვინც იყო, იმან რა გააკეთა? პარტია ასეთი უნდა იყოს და არა ისეთი, როგორცსაც ვუყურებთ, ვინ ვის გამოეყოფა და სად გადაბარდება, არავინ იცის. ეს არ არის პოლიტიკა. პოლიტიკა არის – იდეოლოგია, სტაბილურობა, გამოცდილი ერთიანი პლატფორმა. ერთადერთი საჭიროება, რაც მრეწველებს აქვთ, ეს არის პარტიის გაახალგაზრდავება და ქვეყნის მომავალ ბედზე გათვლილი ახალგაზრდული შტოს ჩამოყალიბება.

რომელიც ალტერნატივის გარეშე რალაცას გამოიცხადებს. ყველაფერი დასათვლელია. ამისთვის არსებობს როგორც გეოპოლიტიკური რისკები, ასევე სამხედრო და რელიგიური რისკები. ეს ყველაფერი ექვემდებარება გათვლას. ამიტომ ყველა ვარიანტი უნდა გაითვალის. სწორედ ასე უნდა უდგებოდეს ყველა თავის სახელმწიფოს. ამ დათვლის შემდეგ უნდა იყოს გამოტანილი საჯაროდ ის მიმართულება, რა მიმართულებითაც ქვეყანა უნდა წავიდეს. გეოპოლიტიკაში არ არსებობს მუდმივი მტერი და მუდმივი მეგობარი, ამიტომ ასეთი ეტიკეტების მიკერა ნაციისთვის არის ან აბსოლუტური არაპროფესიონალიზმი პოლიტიკაში, ან უცხო ქვეყნების გავლენა, ვგულისხმობ აგენტურის თემას. ვინც ფიქრობს თავის ქვეყანაზე, ამ ყველაფერს წინასწარ, კარგად ითვისებს. როცა პრიორიტეტია შენი ქვეყანა, გინდა რუსეთი, გინდა ამერიკა, თურქეთიც დღეს გაგვიხდა

უფროსი ძმა, არა მათი ინტერესები, არამედ არითმეტიკულად გათვლილი შენი ინტერესები უნდა იდგეს ყველაზე მაღლა.

– როგორ აფასებთ პრემიერის განცხადებას პოლიტიკიდან წასვლის შესახებ?

– ამ შემთხვევაში, ორმაგი გრძნობა მაქვს. ერთ შემთხვევაში მიმაჩნია, რომ ამ ეტაპზე, როცა პოლიტიკური სიტუაცია დაღვინებული არ არის, ვფიქრობ, უნდა მოეცადა. მაგრამ არის მეორე საკითხიც, რომელიც, ალბათ, უფრო პირადულია. ეს ისეთი მაგალითია, რომელიც ჩვენს ქვეყანას შეიძლება გამოადგეს. გულზე ხელი უნდა დავიდეთ და ყველამ უნდა ვთქვათ, მე არავის დამცირება არ მინდა, მაგრამ ფაქტია, რომ ვერ გავაკეთებ ის, რაც ამ კაცმა სააკაშვილის ხელისუფლებას „შეუსრულა“. ისტორიულად ეს მისია უკვე იმხელაა, რომ უფლება აქვს, თქვას: მე ჩემი წვლილი შევიტანე ამ ქვეყნისთვის

და მივდივარო. ზოგი 10 წელი ყოფილა პოლიტიკაში და მსგავსი ვერაფერი გააკეთა, ზოგი დღე და ღამე ბარიკადებზე იდგა და დროშებს იქნევდა, მაინც ვერაფერს გახდა. ზოგიერთმა უამრავი სისულელე ჩაიდინა, ერთი ბანაკიდან მეორე ბანაკში დარბოდა მთელი ქართული პოლიტიკური სპექტრი და მაინც ვერ დადგა შედეგი. ამიტომ ვამბობ – ორი ვარიანტია, ალბათ, აქვს ამის უფლება, მაგრამ დაღვინებული როცა არ არის პოლიტიკური სიტუაცია, ნაადრევია.

– ამან შეიძლება შეუშალოს ხელი მარგველაშვილს არჩევნებში გამარჯვებაში?

– საქართველო ისეთი საინტერესო ქვეყანაა, რომ ვერ გაიგებ, შეუშლის თუ დაეხმარება. რაც შეეხება მარგველაშვილს, სააკაშვილის რეჟიმს სწორედ მისმა გუნდმა „შეუსრულა“ ყველაფერი, ამიტომ გამარჯვების ღირსია ის კანდიდატი, რომელსაც ეს გუნდი დააყენებს. დღეს ქართველმა ერმა ხმა იმას კი არ უნდა მისცეს, ვინც ბევრს ლაპარაკობს, არამედ იმას, ვინც ეს შეუსრულებელი მისია შეასრულა. იმედი მაქვს, რომ მარგველაშვილს ხალხი დაუფასებს ამას. ახლა ამბობენ, დაპირებები არ შესრულდაო, სააკაშვილს უთმენდნენ 10 წელი და ამათ ჯერ წელიწადი არ შესრულებიათ.

– სამართლიანობის აღდგენის მოთხოვნით აქციები ანონსდება, თქვენ როგორ ფიქრობთ, აღდგა სამართლიანობა?

– სამართლიანობის აღდგენას ხელს უშლის დასავლეთი, ეს ვიცი ყველამ. დასავლეთი ყოველთვის სამართლიანობის წინააღმდეგია, როცა საქმე ეხება ჩვენს ქვეყნებს. თავის ქვეყანაში უყვართ სამართლიანობა და ჩვენთან – არა. სამართლიანობა დასავლეთს არ აინტერესებს ჩვენთან და ჩვენს ქვეყნებში. უპირობოა, რომ სამართლიანობა უნდა აღდგეს, გამოიცხადდეს, რომ ასე არ მოხდება

„ჩემს სამოგავლო გეგმებს, საქართველოში დაბრუნებისთანავე, „პრაიმტაიმის“ პრესკლუბში, მედიასთან შეხვედრის დროს გავაუქმებ“

ვის აკუთვნის პრემიერის საყვადური

მუჰამან დუმბაძე:

„ვფიქრობ, ის თანხა, რაც დანახარჯა, საკმაოდ ბევრია, უფრო მეტიც უნდა გამოიყოს ხელში“

„პრემიერი შეცდომაში შეიყვანეს... არაფერი ზედმეტი არ დახარჯულა“

განთავსებისთვის – 50 ათას ლარამდე...

ბიძინა ივანიშვილი აღნიშნული დეტალებითაც დაინტერესდა და განაცხადა, რომ პასუხი ბევრ კითხვას უნდა გაეცეს.

ბიძინა ივანიშვილი:

– თუ აღნიშნული ფესტივალის საორგანიზაციო სამუშაოებისას თანხების ხარჯვის პროცესში რაიმე სახის გადაცდომა მოხდა, ამის გამო ჩრდილი არც მთლიანად საქართველოს მთავრობას და არც აჭარის ავტონომიური მთავრობის ხელმძღვანელობას არ უნდა მიადგეს, რადგან შესაძლოა, კონკრეტულ შემთხვევაში რომელიმე რიგითი თანამშრომლის მიერ ჩადენილ გადაცდომას ჰქონდა ადგილი.

აჭარის უმაღლესი საბჭო კითხვებს ადგილობრივ მუნიციპალიტეტთან და მერიასთან ამისამართებს. ისინი აცხადებენ, რომ საკუთარ ხარჯებს დეტალურად უთანხმებენ ფინანსთა სამინისტროს და მხოლოდ ამის შემდეგ მოქმედებენ. რაც შეეხება „ბათუმობას“ და მერიას, ისინი უმაღლესი საბჭოსგან დამოუკიდებლად იღებენ გადაწყვეტილებებს. ბათუმის მაჟორიტარი მურმან დუმბაძე მიიჩნევს, რომ ქალაქობისთვის განუყოფელი ხარჯი არაა თუ ბევრი, არამედ საკმარისი კი არ იყო და მისი მოსაზრებითვე მომავალი წლისთვის ის კიდევ უნდა გაიზარდოს.

მურმან დუმბაძე:

– მე ჩართული ვიყავი ამ საკითხში და ყველა დეტალს კარგად ვიცნობ. აჭარის ბიუჯეტი 200 მილიონია და აქედან 260 ათასი ნამდვილად უნდა დახარჯულიყო „ბათუმობისთვის“. ეს კარგი და მნიშვნელოვანი ტრადიციაა, რომელიც არ უნდა გაუქმდეს. ქალაქმა ამ დღეს ძალიან ბევრი მნიშვნელოვანი საჩუქარი მიიღო. რაც გაკეთდა, ის აუცილებლად უნდა გაკეთებულიყო, ჩვენ ამ დღეს უამრავი უცხოელი სტუმარი მივიღეთ. პრემიერი შეცდომაში შეიყვანეს, ეს ხარჯები მუნიციპალიტეტმა გაიღო და არა მთავრობამ, ყველაფერი კანონით იყო განხორციელებული ზედმეტი არ დახარჯულა. რაც შეეხება ვახშამს, ქართველების ტრადიცია არის სადღეგრძელო, პურმარული და სტუმართმოყვარეობა. ღმერთმა ნუ ქნას, ეს შეგვეშალოს. მე მხოლოდ ათი წუთით დავესწარი სუფრას და შემოძლია ვითხრათ, რომ იქ ბევრი მნიშვნელოვანი სტუმარი იმყოფებოდა.

– ფიქრობთ, რომ პრემიერის შენიშვნა სწორი არ იყო?

– პრემიერს მიაწოდეს ინფორმაცია, თითქოს 260 ათასი მხოლოდ ვახშამი დაჯდა. ეს არ არის სწორი. მთლიანად ყველა ღონისძიება დაჯდა 260 ათასი და სწორედ ამ თანხაში შენიშვნა ვახშამიც. ვფიქრობ, ის თანხა, რაც დახარჯა, საკმარისი არ იყო, უფრო მეტიც უნდა გამოიყოს ხოლმე, რადგან „ბათუმობა“ ძალიან მნიშვნელოვანი ღონისძიებაა.

my View
სათუნა
მაგალიტობილი

პრემიერი საკუთარი გუნდით უკმაყოფილოა. ოღონდ ამჯერად საკითხი არც შეუსრულებულ დაპირებებს ეხება და არც მთავრობის შენელებული ტემპით მუშაობას. ამჯერად პრობლემა ფინანსური მხარე გახდა. ჯერ კიდევ ზაფხულის დასაწყისში გამოქვეყნდა ინფორმაცია და ყველასთვის ცნობილი გახდა, რომ ქართველი მინისტრები მეზობელ სახელმწიფოებთან შედარებით ისედაც ყველაზე მაღალანაზღაურებადები არიან. როგორც ირკვევა, ეს არ არის საქართველოს ბიუჯეტის ყველაზე დიდი გასაფალი. პრემიერი სხვადასხვა სამინისტროებში ღონისძიებებზე სიარულის დროს, გარდა მინისტრების მუშაობისა, სხვა დეტალებსაც აქცევდა ყურადღებას და აღმოაჩინა, რომ სამინისტროს სუფრებზე საკმაოდ კოლოსალური თანხები იხარჯებოდა. ივანიშვილმა თავადვე აღიარა, რომ ამ საკითხზე საუბარი ჯერ კიდევ დიდი ხნის წინათ სურდა, თუმცა თავს იკავებდა...

ბიძინა ივანიშვილი, საქართველოს პრემიერ-მინისტრი:

– სხვადასხვა სამინისტროში ბევრ პრეზენტაციას დავესწარი და ვნახე, რომ სუფრებზე ძალიან დიდი თანხები იხარჯება. ამაზე ხმამაღლა უკმაყოფილება აქამდე არ გამოითქვამს. ეს დღევანდელი რეალობისთვის შესატყვისი არ არის. ყველა სამინისტრომ, მიუხედავად იმისა, რა დღესასწაულია, ამხელა თანხები არ უნდა დახარჯოს. არ შეიძლება დღევანდელი დღის საკითხი ამოსაწვავი და აქ გვინდა ჩვენ ჩვენი კულტურა დავხვეწოთ.

ეს საუბარი კი „ბათუმობის“ თემამ წამოსწია. პრემიერმა თავისი აზრი სწორედ ბათუმში დახარჯულ 260 ათას ლარს მოაყოლა. აჭარაში ადგილობრივი მუნიციპალიტეტიდან სწორედ 260 ათასი ლარი გამოიყო დღესასწაულის აღსანიშნავად. მართალია, ზღვისპირა ქალაქში 51 ღონისძიება იყო დაგეგმილი, თუმცა მათი უმრავლესობა ნემის გამო საბოლოოდ მაინც ვერ შედგა. საკმაოდ კოლოსალური თანხის ნაწილი უცხოეთიდან ჩამოსული სტუმრების მომსახურებაზეც გაიწვია, თუმცა აღმოჩნდა, რომ აქედან მხოლოდ 30 ათასი ლარი რამდენიმე ვახშამზე დაიხარჯა, ხოლო მოპატრიქებული სტუმრების სასტუმროებში

ვანო მერაბიშვილი სამკურნალოდ ქვეყნიდან გაჰყავთ?

ოთხთვიანი პატიმრობის პერიოდში ექსპრემიერმა 22 კილოგრამი დაიკლო

„სამშენებლის ბოლოს პირდაპირ დადგება ამთხროვნა, რომ დაუყოვნებლივ განთავსდეს ვანო მერაბიშვილი“

მირიან ბოქოლიშვილი

პატიმრობაში მყოფ უკრაინის ექსპრემიერ იულია ტიმოშენკოს, სავარაუდოდ, უახლოეს დღეებში სამკურნალოდ გერმანიაში გადაიყვანენ. ტიმოშენკოს ჯანმრთელობის მდგომარეობა ბოლო პერიოდში იმდენად დამძიმდა, რომ უკრაინის რადაში იმ კანონის შეცვლაზე კი დადგა დღის წესრიგში, რომელიც პატიმრობაში მყოფი პირის საზღვარგარეთ გაყვანას კრძალავს. გავრცელებული ინფორმაციით, ამავე მიზეზით მალე უცხოეთში გაამგზავრებენ საქართველოს ყოფილ პრემიერსაც. როგორც ცნობილია, ბოლო ხანს ვანო მერაბიშვილის მდგომარეობაც საკმაოდ გართულდა. ოჯახის ექიმის თქმით, მან ოთხთვიანი პატიმრობის პერიოდში 22 კილოგრამი დაიკლო. რას უკავშირდება წონაში სწრაფი კლება? მედიკოსები არ გამორიცხავენ, რომ ექსპრემიერის ჯანმრთელობის მდგომარეობის გაუარესება საკმაოდ მძიმე დაავადებას უკავშირდებოდეს, მათ შორის განიხილება ავთვისებიანი სიმსივნე და ტუბერკულოზი. იმ შემთხვევაში, თუ ეს დიაგნოზი დადასტურდა, ვანო მერაბიშვილი შესაძლოა, სამკურნალოდ უცხოეთში გაიყვანონ.

გრიგოლ ხურციძე, მერაბიშვილის პირადი ექიმი:

დაკარგა სასჯელალსრულების დანესეზულებამო შესვლის შემდეგ. თავიდანვე აღინიშნებოდა სერხეიშვილის ტკივილები, რომელიც გაუუარესდა. იმისთვის, რომ წონის მძიმე დაკარგვა ახსნილიყო, აუცილებელი გახლდათ დამატებითი გამოკვლევების ჩატარება. ამის უყურადღებოდ დატოვება და მხოლოდ იმის თქმა, რომ ეს, უბრალოდ, სქოლიოზითაა გამოწვეული, არ შეიძლება, რადგან გამოირიცხული არ არის, სახეზე გვექონდეს სხვა სახის პათოლოგია.

– კერძოდ, რა გამოკვლევები სჭირდება?

– გასაკეთებელია მაგნიტორეზონანსული გამოკვლევა სერხეიშვილის, კისრის მალეების. ამან უნდა გვაჩვენოს, რამდენად იშვიათ დაავადებასთან გვაქვს საქმე. თუკი ეს დადგინდა, არ არის გამოირიცხული, საკმაოდ საშიშ დაავადებას შექონდეს ადგილი. 21-ე საუკუნეში ამის გამოკვლევა არააჩივრით სირთულეს არ წარმოადგენს. სულ 45-წუთიანი პროცედურაა. რაც შეეხება წონის ვარდნას, ამ კუთხით გასაკეთებული იქნება კომპიუტერული ტომოგრაფია, ასევე, უნდა მოხდეს გამოკვლევა გულ-მკერდისა და მუცლის ღრუსი. თუ ტკივილები გამძაფრდა, ეს გამოკვლევები სასწრაფოდ უნდა ჩატარდეს.

– და რა დაავადებასთან შეიძლება გვექონდეს საქმე? რა შეიძლება აჩვენოს გამოკვლევებმა?

– ბატონ ვანოს ვკითხე, რამდენად შეიძლება გასაჯაროვდეს ინფორმაცია მისი ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ და ავიღე ნებართვა. მოგეხსენებათ, ეს კონფიდენციალური ინფორმაციაა. მისგან მივიღე თანხმობა, ამიტომ შემიძლია, გითხრა, რომ დიფერენციალური დიაგნოზი საკმაოდ ფართოა, თუმცა, როდესაც გამოხატულია ასეთი მასშტაბური წონის კლება და ამას ერთვის სერხეიშვილის ტკივილები, პირველი, რაც მედიკოსებმა შეიძლება განვიხილოთ, ეს არის ქრონიკული ინფექცია, ამ შემთხვევაში ვგულისხმობ ტუბერკულოზს. მოგეხსენებათ, სასჯელალსრულების დანესეზულებებში ეს დაავადება საკმაოდ მოდებულა. მეორე ვარიანტი არის სიმსივნური დაავადებები.

EXCLUSIVE

წუ, ასევე, გამოსარიცხია კუჭ-ნაწლავის პათოლოგიები. თუ სიმსივნურ პროცესთან გვაქვს საქმე, ამის დადგენა არააჩივრით პრობლემას არ წარმოადგენს და ეს ტომოგრაფიით გამოჩნდება, ამიტომ ეს გამოკვლევა აუცილებლად ჩასატარებელია.

როდის ჩატარდება ვანო მერაბიშვილს კომპიუტერული ტომოგრაფია და გახდება თუ არა საჭირო საზღვარგარეთ მისი პოსპიტალიზაცია? ექიმი გრიგოლ ხურციძე „პრაიმტაიმთან“ საუბრისას ამბობს, რომ ეს იმ შემთხვევაში შეიძლება მოხდეს, თუ იმ სახის სიმსივნური დაავადება დადასტურდა, რომლის ოპერაციაც საქართველოში არ ტარდება.

„გამორიცხული არააფერია. თუ იმ პათოლოგიის სიმსივნე დადგინდა, რომლის ოპერაცია საქართველოში არ ტარდება, ცხადია, ოჯახმა და სასჯელალსრულების დეპარტამენტმა უნდა მიიღონ შესაბამისი გადაწყვეტილება. ჯერ უნდა ჩატარდეს ტომოგრაფია და ზუსტად დადგინდეს, რას უკავშირდება წონაში სწრაფი კლება და ტკივილები“, – ამბობს გრიგოლ ხურციძე.

ვანო მერაბიშვილის საზღვარგარეთ შესაძლო გაყვანის შესახებ ინფორმაციის ფლობს ევროპაში მოღვაწე ქართველი ჟურნალისტი გიორგი ფოფხაძე, რომელიც ამბობს, რომ დასავლეთში „ნაციონალური მოძრაობის“ ლობისტები აქტიურად მუშაობენ ამ მიმართულებით.

გიორგი ფოფხაძე, ჟურნალისტი:

„ეს ვერსია მუშავდება სააკაშვილის ლობისტებში. დაახლოებით იგივე სცენარია, რა სცენარიათაც ვითარდება მოკლენები უკრაინაში ტიმოშენკოსთან დაკავშირებით. მოგეხსენებათ, ტიმოშენკოს საკითხი თითქმის გადაწყვეტილია და მას მალე გაიყვანენ უცხოეთში. არსებობს კიდევ სხვა ვერსიები, მათ შორის აქტიურად მუშაობენ იმაზე, რომ ევროკავშირის მხრიდან მოხდეს ზენოლა საქართველოს ხელისუფლებაზე, რათა დაუყოვნებლივ განთავსდეს საქართველოს ყოფილი პრემიერ-მინისტრი. სავარაუდოდ, სექტემბრის ბოლოს ევროპარლამენტში პირდაპირ დადგება მოთხოვნა, რომ დაუყოვნებლივ განთავსდეს ვანო მერაბიშვილი. „ნაციონალური მოძრაობა“ ძალიან კარგად მუშაობს ამ მიმართულებით და შეიძლება ითქვას, რომ პირაქმანის კუთხით მათ 5-იანი ეკუთვნიან, განსხვავებით „ქართული ოცნებისა“, რომელიც რეალური ინფორმაციის მიტა-

ნასაც კი ვერ ახერხებს პარტნიორებთან. მოგეხსენებათ, უკრაინის მთავრობამაც ვერ გაუძლო ევროპის ზენოლას და რამდენიმე დღის წინ ოფიციალურად განაცხადეს, რომ ტიმოშენკოს შეუძლია, სამკურნალოდ გერმანიაში წავიდეს. როგორც კი ევროპაში დგება საკითხი ტიმოშენკოს შესახებ, „სახალხო პარტია“ იმ ნუთშივე აყენებს საკითხს, რომ უკრაინის ექსპრემიერთან ერთად განიხილონ ვანო მერაბიშვილის საკითხი და ერთიანი სტანდარტი გავრცელდეს ორივეზე. მოგეხსენებათ, „სახალხო პარტია“ ევროპაში ერთ-ერთი ყველაზე გავლენიანი პარტიაა, მით უმეტეს, მათ ამ მოთხოვნაში მხარს უჭერს ლიბერალების გარკვეული ჯგუფი, მათ შორის ესტონეთის ყოფილი საგარეო საქმეთა მინისტრი კრისტიანა ოულანდი. ის საკმაოდ გავლენიანი და პატივსაცემი პოლიტიკოსია ევროპაში და მისი ბევრს სჯერა. ასე რომ, სავსებით შესაძლებელია, ამ წლებში შედეგი მართლაც გამოიღოს“.

ვანო მერაბიშვილის ჯანმრთელობის ირგვლივ ატეხილ აჟიოტაჟს უსაფუძვლოს უწოდებს სასჯელალსრულების

სამინისტრო, სადაც განმარტავენ, რომ ყოფილი პრემიერი პრაქტიკულად ჯანმრთელია და ის არათუ საზღვარგარეთ გამგზავრებას საჭიროებს, არამედ ბადრაგირებასაც ჩვეულებრივ ექვემდებარება. სასჯელალსრულების სამინისტროს პრესსამსახურის უფროსის, ირაკლი კორძაიას განცხადებით, მერაბიშვილს, რომელიც სასჯელალსრულების #9 დანესეზულებაშია მოთავსებული, სამედიცინო გამოკვლევა ჩაუტარდა.

„ამ გამოკვლევას ესწრებოდა მისი ნდობით აღჭურვილი ექიმი და ჩემთვის რამდენადაც ცნობილია, 4 დღის განმავლობაში მის ჯანმრთელობაში კარდინალური ცვლილებები უარსობისკენ არ მომხდარა. იმ ინფორმაციითა და დიაგნოზით, რაც მას სულ ცოტა ხნის წინ დაუდგინეს, ვანო მერაბიშვილი, ბადრაგირებას ექვემდებარება“, – განაცხადა ირაკლი კორძაიამ.

ექიმი: „ბატონ ვანოსგან მივიღე თანხმობა ინფორმაციის გასაჯაროებაზე, ამიტომ შემიძლია, გითხრა, რომ არ გამოვრიცხავთ რომორც ტუბერკულოზს, ასევე სიმსივნურ დაავადებას“

გრიგოლ ხურციძე

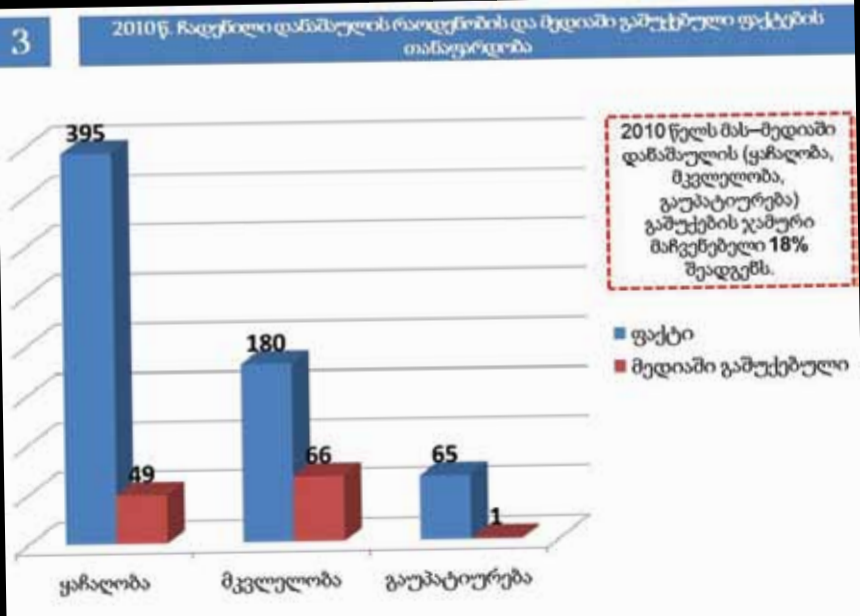
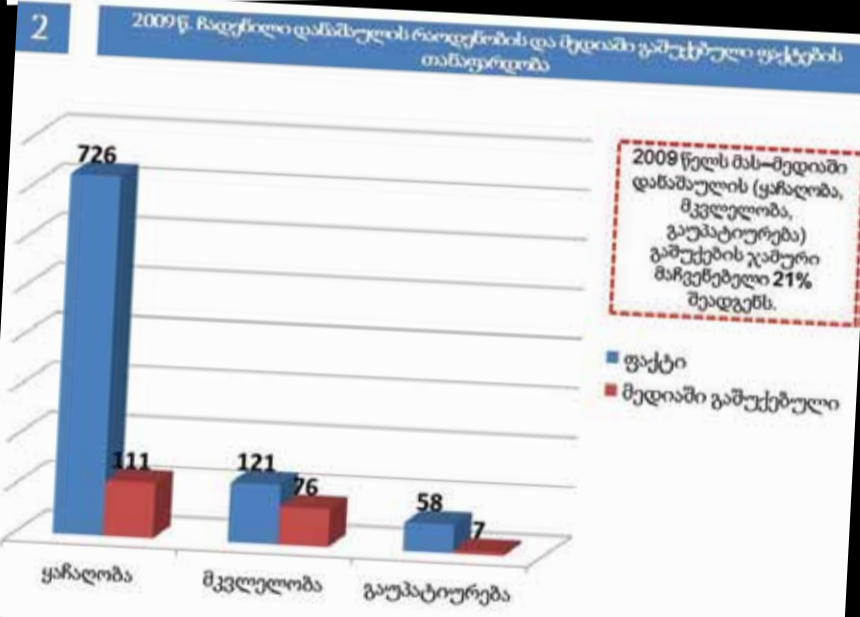
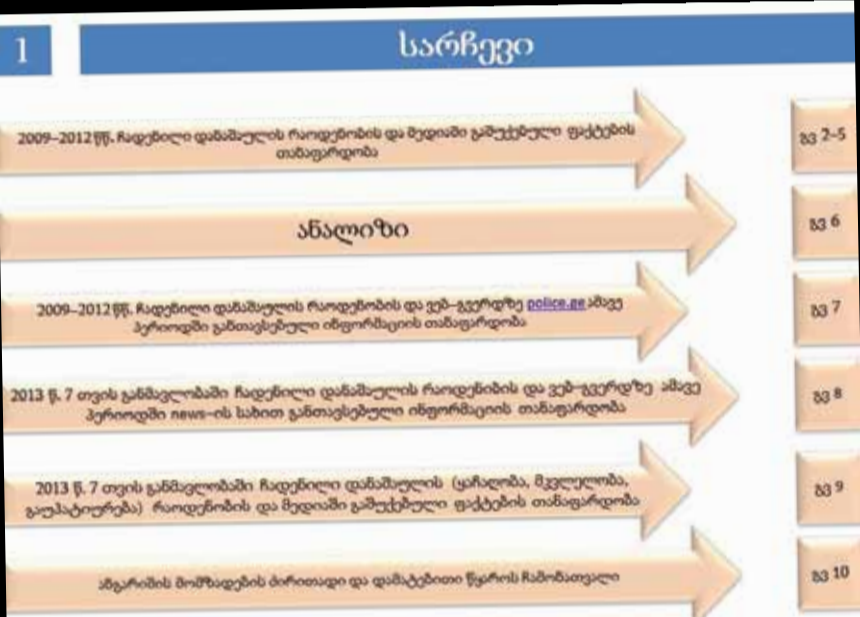
„წინა ხელისუფლება ქვეყანაში მძიმე დანაშაულებების ჩადენისას“

უფლებადამცველთა გაერთიანების
ანგარიში

2009-2013 წლებში ჩადენილი დანაშაულის რაოდენობის და მედიაში გაშუქებული ფაქტების თანაფარდობა

„არასამთავრობო ორგანიზაცია „უფლებადამცველთა გაერთიანების“ მიერ ჩატარებული კვლევის რეალური სურათი მიანიშნებს იმაზე, რომ ადამიანებს, ვინც დღეს კრიმინალის ზრდაზე საუბრობენ, სურთ, შეგნებულად დაძაბონ სიტუაცია“

ნანა შონია

ქვეყანაში დანაშაულის შესახებ რეალურ ინფორმაციას წინა ხელისუფლება ასაიდუმლოებდა. ამის შესახებ უფლებადამცველთა გაერთიანების მიერ წარმოდგენილ ანგარიშშია საუბარი. ანგარიშში შინაგან საქმეთა სამინისტროდან გამოთხოვილი 2009, 2010, 2011, 2012 და 2013 წლების ბოლო შვიდი თვის ოფიციალური მონაცემები და მედია-მონიტორინგის შედეგებია შესული.

2009 წელი

1. 726 ყაჩაღობა, გაშუქდა 111 ფაქტი; 2. 121 მკვლელობა, გაშუქდა 76 ფაქტი; 3. 58 გაუპატიურება, გაშუქდა 7 ფაქტი; 4. 2009 წელს მასმედიაში დანაშაულის გაშუქების გაზრდილი მაჩვენებელი 21%-ს.

2010 წელი

1. ყაჩაღობა 375, გაშუქდა 49 ფაქტი; 2. მკვლელობა 180, გაშუქდა 66 ფაქტი; 3. გაუპატიურება 65, გაშუქდა ერთი ფაქტი; 4. 2010 წელს მასმედიაში დანაშაულის გაშუქების გაზრდილი მაჩვენებელი შეადგენს 18%-ს.

2011 წელი

1. ყაჩაღობა 259, გაშუქდა 35 ფაქტი; 2. მკვლელობა 108, გაშუქდა 74 ფაქტი; 3. გაუპატიურება 64, გაშუქდა 5 ფაქტი; 4. 2011 წელს მასმედიაში დანაშაულის გაშუქების გაზრდილი მაჩვენებელი შეადგენს 26,4%-ს.

2012 წელი

1. ყაჩაღობა 331, გაშუქდა 39 ფაქტი; 2. მკვლელობა 115, გაშუქდა 54 ფაქტი; 3. გაუპატიურება 82, გაშუქდა 3 ფაქტი; 4. 2012 წელს მასმედიაში დანაშაულის გაშუქების გაზრდილი მაჩვენებელი შეადგენს 18%-ს.

2009-2012 წლებში ჩადენილი დანაშაულისა და ვებგვერდზე ამავე პერიოდში ნიუსის სახით განთავსებული ინფორმაციის თანაფარდობა:

1. ყაჩაღობა 1711, გაშუქდა 77 ფაქტი;

2. მკვლელობა 524, გაშუქდა 121 ფაქტი;

3. გაუპატიურება 269, გაშუქდა 1 ფაქტი; 4. 2009-2012 წლებში ვებგვერდზე police.ge-ზე ნიუსის სახით განთავსდა შემთხვევათა მხოლოდ 7%.

2013 წლის 7 თვის განმავლობაში ჩადენილი დანაშაულის რაოდენობისა და მედიაში გაშუქებული ფაქტების თანაფარდობა:

1. ყაჩაღობა 212, გაშუქდა 39 ფაქტი;

2. მკვლელობა 52, გაშუქდა 50 ფაქტი;

3. გაუპატიურება 38, გაშუქდა 7 ფაქტი;

4. 2013 წელს 7 თვის განმავლობაში მედიაში დანაშაულის გაშუქების გაზრდილი მაჩვენებელი 31,7%-ს შეადგენს, რაც წინა წლებთან შედარებით ყველაზე მაღალი მაჩვენებელია.

2013 წლის 7 თვის განმავლობაში ჩადენილი დანაშაულიდან ვებგვერდზე police.ge-ზე ნიუსის სახით განთავსდა შემთხვევათა 16,5%, შედარებისთვის 4 წლის განმავლობაში 2009-2012 წლებში ვებგვერდზე განთავსებული ინფორმაციის გაზრდილი მაჩვენებელი შეადგენს 7%-ს, რაც შსს-ს მეტ გამჭვირვალობაზე მიუთითებს 2013 წლისთვის.

წინა წლებთან შედარებით ნაკლები დანაშაულის არსებობა და დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლა მიუთითებს იმაზე, რომ შსს-ს მხრიდან გატარებული ღონისძიებებმა, თანამშრომლების გადახალისებამ, ახალი მატერიალურ-ტექნიკური ბაზის შექმნამ შედეგი გამოიღო. თანამშრომლებს უნდა დაეუმატოთ ისიც, რომ საქართველოს საპატიმროები ათასობით პატიმარმა დატოვა და თუ გავითვალისწინებთ საერთაშორისო გამოცდილებას, როდესაც ამდენი პატიმარი ტოვებს საპატიმროს, რისკი იმისა, რომ დანაშაულები მოიმატებს, ძალზე მაღალია. მაგრამ შსს-ს მხრიდან გატარებული ღონისძიებების შედეგად დანაშაულმა კი არ მოიმატა, არამედ იკლო.

სწორედ ესაა შედეგი იმისა, რომ საქართველოში უცხოელ ვიზიტორთა რაოდენობა წინა წლებთან შედარებით მაღალია, რასაც შსს-ს მიერ ვიზიტორთა შესახებ გამოქვეყნებული ციფრებიც ადასტურებს: ინვარ-ავისტოს

პერიოდში 3 568 518 ვიზიტი დაფიქსირდა, რაც 26,4%-ით მეტია 2012 წლის ანალოგიური საანგარიშო პერიოდთან - ნათქვამია ორგანიზაციის ანგარიშში.

„უფლებადამცველთა გაერთიანების“ თავმჯდომარის ნიკოლოზ მჟავანაძის განცხადებით, წინა ხელისუფლების მიერ გაშუქებული ყაჩაღობის ძირითადი შემთხვევები წარმოადგენს საქართველოს კონფლიქტურ რეგიონებში, გალის რაიონში ჩადენილ დანაშაულებს.

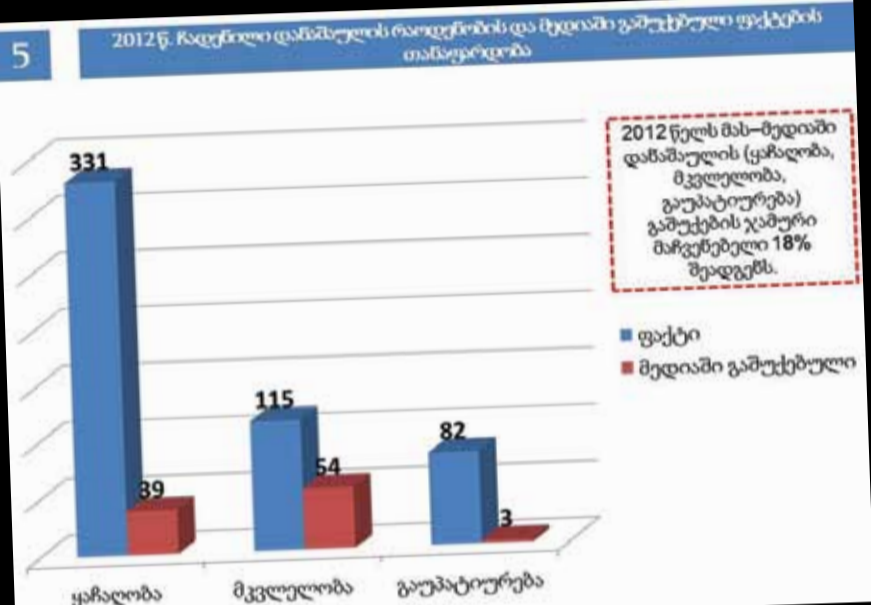
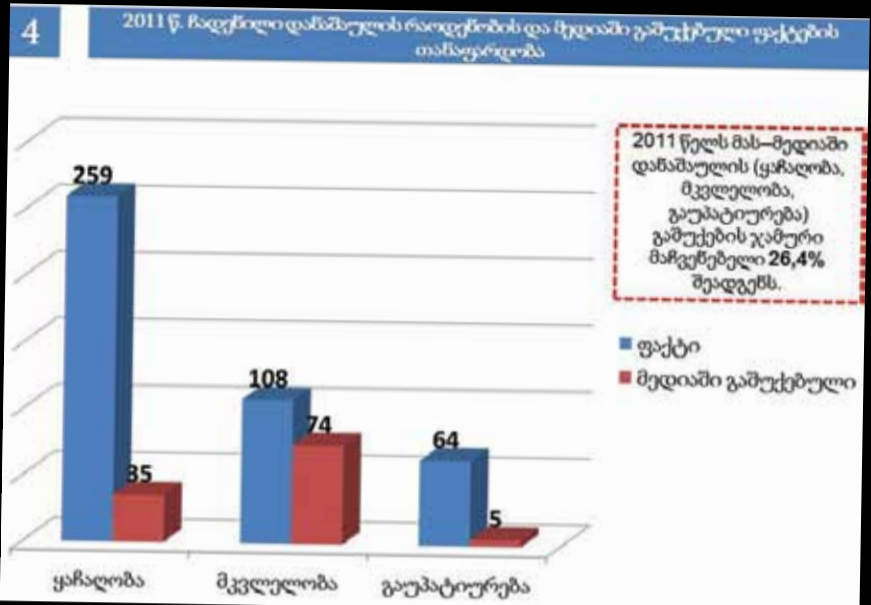
ნიკოლოზ მჟავანაძე, „უფლებადამცველთა გაერთიანების“ ხელმძღვანელი:

დამცველთა გაერთიანების“ ხელმძღვანელი:

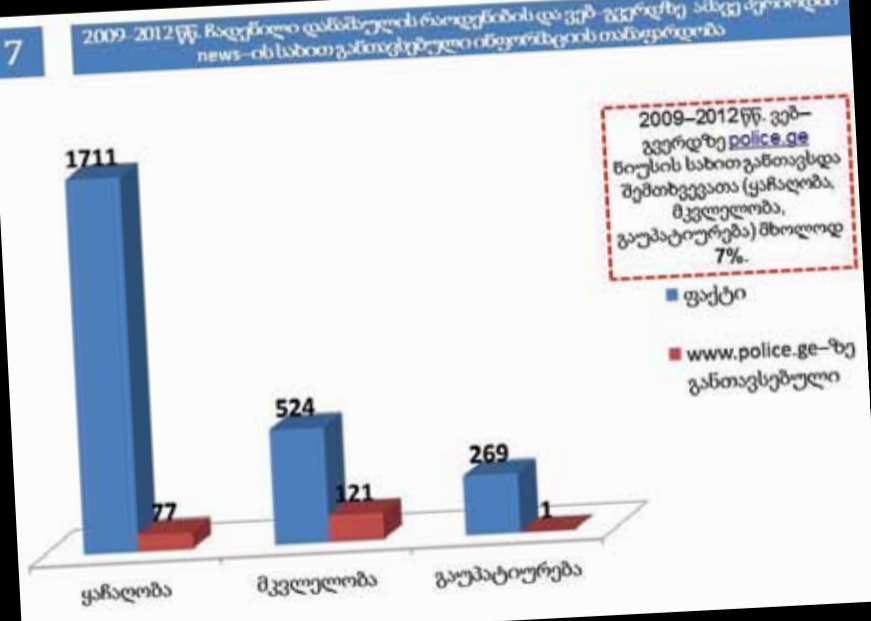
– ჩვენ გამოვითხოვეთ ოფიციალური ინფორმაცია შინაგან საქმეთა სამინისტროდან 2009-2013 წელს შესულ მძიმე დანაშაულთა შესახებ – მკვლელობა, ყაჩაღობა, გაუპატიურების საქმეები. გარდა ამისა, მედია-მონიტორინგის მეშვეობით შევაჯამეთ, როგორ შუქდებოდა ამ პერიოდში ესა თუ ის დანაშაული. ამ მონაცემების შეფასებისას კი ნათელი გახდა, რომ წინა ხელისუფლების პირობებში საზოგადოებას სრული ინფორმაცია არ ჰქონდა განსაკუთრებით მძიმე დანაშაულებზე. დღეს ამა თუ იმ პოლიტიკური პარტიის წარმომადგენლები აქტიურად საუბრობენ იმაზე, რომ ქვეყანაში წინა ხელისუფლების პირობებში ბევრად უფრო ნორმალური კრიმინალური სიტუაცია იყო, ვიდრე დღეს არის. რეალობა კი აბსოლუტურად სხვაგვარია და ამ ინფორმაციის საფუძველზე ნათელი ხდება, რომ ად-

სულეზის შესახებ ინფორმაციას მაღაჰდა...

- 6 ანალიზი
- მუდიაში მიმდებარე და განსაკუთრებით მიმდებარე დანაშაულებთან დაკავშირებული ინფორმაციების ნაკლებობა განპირობებული იყო შსს მიერ მუდიაში გაშუქებისათვის ამ ინფორმაციების მიწოდების არარსებობის გამო.
  - ყველაზე ნაკლებად შუქდებოდა მკვლელობების, ყაჩაღობის და გაუპატიურების ფაქტები (2009 წელს მუდიაში მომხდარი ყაჩაღობის მხოლოდ 15,9% შესახებ გაერცხლდა ინფორმაცია, 2010 წელს - 5,8%, 2011 წელს - 13,5%, 2012 წელს - 11,7%).
  - შს სამინისტროს ვებ-გვერდზე თავსდება მიმდინარე მოვლენების ამხველი შწირი მასალა. მაგალითისთვის, 2009-2012 წწ. მომხდარი ყაჩაღობის 1700-ზე მეტი შემთხვევიდან ვებ-გვერდზე განთავსდა ინფორმაცია მხოლოდ 77 შემთხვევაში.
  - მკვლელობებიდან მუდიაში მიერ შუქდებოდა მხოლოდ რეზონანსული საქმეები; მათ შორის ყველაზე ხშირად: გირფლიანის, ვაზაგაშვილის, რომაქიძის საქმეები. მათი მკვლელობების შესახებ ინფორმაცია კვლავ იჩენს თავს 2012 წლის ბოლო პერიოდში და 2013 წლის პირველ ნახევარში.

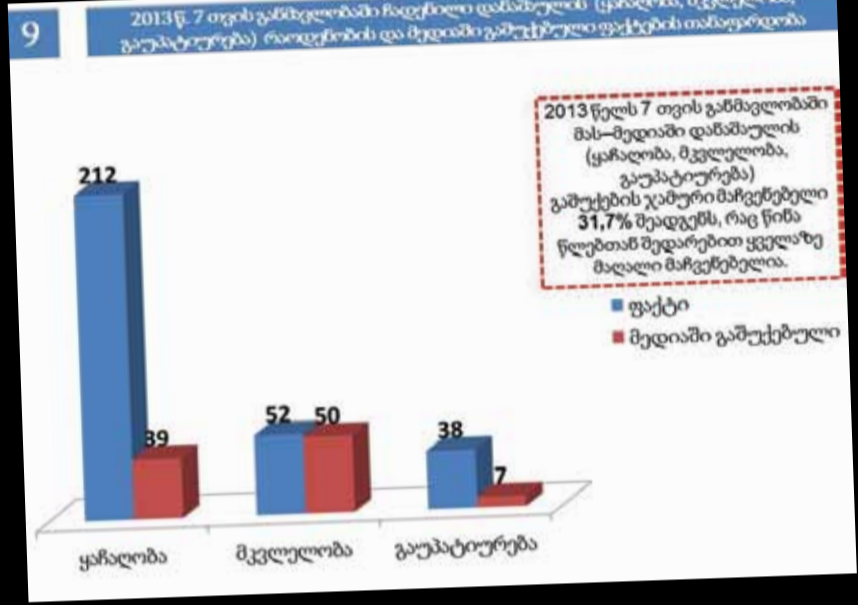
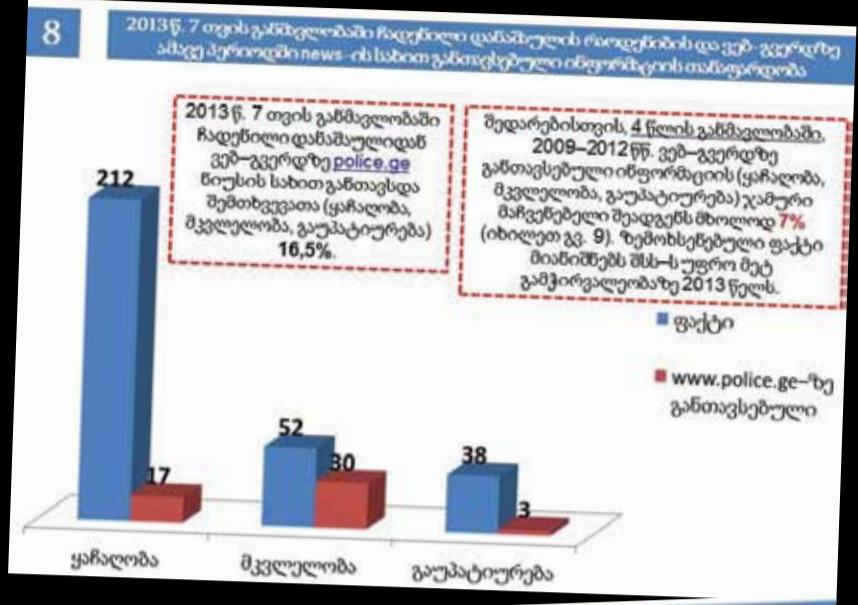
„დღეს საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს საქებრად შეიძლება ითქვას, რომ მათი ძალისხმევით კრიმინალი მალა არ წასულა. ბოლო 7 თვის მაჩვენებლები სწორედ ამაზე მიუთითებს“

რე უფრო მეტ დანაშაულს გქონდა ადგილი, ვიდრე დღეს, თუმცა ამ ინფორმაციის გაშუქება და გასაჯაროება არ ხდებოდა, რაც მედიის ბრალეულობას ნამდვილად არ წარმოადგენს. ამის მიზეზი გახლდათ ის, რომ ინფორმაცია დანაშაულის შესახებ არ ხმაურდებოდა. ინფორმაცია ვრცელდებოდა გარკვეულ საქმეებთან დაკავშირებით, ხოლო მიმდებარე დანაშაულებზე ინფორმაცია დახურული იყო. 2013 წლის ბოლო შვიდი თვის მონაცემებით კი ყაჩაღობის, გაუპატიურების, მკვლელობის ფაქტები გასაჯაროებულია. რეალურად ეს მონაცემები პირდაპირ კავშირშია ქვეყანაში ვიზიტორებთან. თუ ქვეყანაში საგანგაშო კრიმინოგენური მდგომარეობაა, იქ ვიზიტორების რაოდენობა ნაკლებია. ჩვენ ამ ინფორმაციაში გამოვიყენეთ ის კვლევებიც, რომელიც ვიზიტორებთან დაკავშირებით საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტრომ გაასაჯაროვა. ამ მონაცემების მიხედვით, ქვეყანაში ვიზიტორთა რაოდენობის ზრდა შესამჩნევია და მათი რიცხვი, წინა წლებთან შედარებით, გაზრდილია. 2013 წლის აგვისტო 770 608 ვიზიტით განისაზღვრა, რაც 2012 წლის იმავე პერიოდის მაჩვენებელზე 28,2%-ით მეტია.

თქვენს კვლევაში საუბარია იმაზე, რომ ძირითადად გასაჯაროებული იყო ფაქტები, რომლებიც ოკუპირებულ რეგიონებში ხდებოდა. როგორ ფიქრობთ, რა იყო ამის მიზეზი?

– ოკუპირებულ ტერიტორიებზე, განსაკუთრებით კი გალის რაიონში ყაჩაღობის ფაქტები მართლაც ხდებოდა, რაც რეალურად შუქდებოდა. მაგრამ იმაზე, რაც ჩვენს კონტროლირებად ტერიტორიაზე ხდებოდა, შესაბამისი ინფორმაცია არ ვრცელდებოდა. კონკრეტული ინფორმაცია და სტატისტიკა, თუ რომელ რეგიონში იყო უფრო მეტი ფაქტი ყაჩაღობის, მკვლელობისა თუ გაუპატიურების, ეს მონაცემები არ აგვიღია. ჩვენ ვიხილმდებოდით ამ წლების დანაშაულების მთლიანი სტატისტიკით და სწორედ მისი გასაჯაროება მოვხდინეთ. თქვენ წარმოადგინეთ 2009-2012 წლებში 269 გაუპატიურების ფაქტიდან სამინისტროს საიტზე მხოლოდ 1 ფაქტია გაშუქებული. იცით, რა არის? როდესაც პრეზიდენტი და „ნაციონალური მოძრაობის“ წარმომადგენლები გამოდიან და დანაშაულის ფაქტების ზრდაზე საუბრობენ, ეს ყველაფერი შუქდება არა მხოლოდ ქვეყნის შიგნით, არამედ მის ფარგლებს გარეთაც. მსგავსი ცრუ ინფორმაციების გავრცელებით მათ სურთ ნეგატიური ფონი შექმნან ქვეყანაში. თუნდაც ერთ-ერთ ბოლო ფაქტთან დაკავშირებით რომ ვისაუბროთ (ბათუმში გოგოს მკვლელობას ვგულისხმობ)... დანაშაულის სტატისტიკა რომ ვნახეთ, ნა-

თელი გახდა, რომ იქ მსგავსი ფაქტები ადრეც ხდებოდა. დღეს, როდესაც დანაშაულის ფაქტებზე ხმა მალა მიდის საუბარი, ეს იმას არ ნიშნავს, რომ ჩვენთან კრიმინალი გაზრდილია. ჩვენი ორგანიზაცია, „უფლებადამცველთა გაერთიანება“, ცალკე ანგარიშს ვაკეთებთ უგზო-უკვლოდ დაკარგულ პირებზე, რაც ამ ანგარიშში წარმოდგენილი არ არის. ნახავთ, როგორ მალა ვნახა ხელისუფლება უგზო-უკვლოდ დაკარგულ პირებზე ინფორმაციას. როგორც იცით, ეს უგზო-უკვლოდ დაკარგული პირები ხშირ შემთხვევაში ის პირები იყვნენ, ვისი ლიკვიდაც-იაც სააკაშვილის რეჟიმის პირობებში მოხდა და მათზე ინფორმაცია შეგნებულად არ ვრცელდებოდა.

– ბატონო ნიკოლოზ, საინტერესოა, აისახა თუ არა ამ მაჩვენებლებზე ციხიდან იმ ადამიანების გამოშვება, რომლებმაც ცოტა ხნის წინ დატოვეს სასჯელსრულების სისტემა?

– მსოფლიოში აპრობირებული პრაქტიკაა, როდესაც ათასობით ადამიანი ტოვებს ციხეს, არავის სჯერა იმ გარემოების, რომ ყველა გამოსწორების გზას დაადგება. ამიტომაც ყოველთვის არის გარკვეული პროცენტი ისეთი ადამიანებისა, რომლებიც ძველ გზას უბრუნდებიან. დღეს საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს საქებრად შეიძლება ითქვას, რომ მათი ძალისხმევით კრიმინალი მალა არ წასულა. ბოლო 7 თვის მაჩვენებლები სწორედ ამაზე მიუთითებს. ამ მიმართულებით ჯერჯერობით სტაბილური მდგომარეობაა. აქედან გამომდინარე, ჩვენი ორგანიზაციის, „უფლებადამცველთა გაერთიანების“ მიერ ჩატარებული კვლევის რეალური სურათი მიაჩნება იმაზე, რომ ადამიანებს, ვინც დღეს კრიმინალის ზრდაზე საუბრობენ, სურთ შეგნებულად დაძაბონ სიტუაცია.

საკონსტიტუციო კომისია, სავარაუდოდ, არჩევნების შედეგზე შეიქმნება

my View
ხათუნა მგალობლიშვილი

პარლამენტს სახელმწიფო საკონსტიტუციო კომისია ჯერ კიდევ ზაფხულში უნდა შექმნა. კონკრეტული რიცხვი არა, მაგრამ თვე დასახელებული გახლდათ – ივლისი. თავის მხრივ, ივლისიც უკვე ბევრჯერ გადადებული თარიღი იყო. პარლამენტის თავმჯდომარე ირმუნენბოდა, ეს საბოლოო გადაწყვეტილებააო, თუმცა ფაქტია, რომ კომისია დღემდე არ არის შექმნილი და რაც მთავარია, კონკრეტული პასუხი უმრავლესობას არც ამჯერად აქვს. ისინი იმედს გამოთქვამენ, რომ საკონსტიტუციო განხილვების კომისია საპრეზიდენტო არჩევნებამდე შეიქმნება. მიუხედავად იმისა, რომ გადაწყვეტილება მათ ხელშია, ზუსტ პასუხს მაინც ვერ იძლევიან. თუმცა იმას ადასტურებენ, რომ საკონსტიტუციო მოდელი, რომელიც არჩევნების შემდეგ უნდა ამოქმედდეს, არ მოსწონთ. მათი განცხადებით, ის ძალიან ბევრ ხარვეზს შეიცავს. შესაბამისად, სიტყვიერად ადასტურებენ, რომ კომისიის შექმნა მათს ინტერესებში შედის. მაგრამ მოსაზრებას მორიგი შეხედულებით აბათილებენ: აცხადებენ, რომ საკონსტიტუციო განხილვები არ უნდა იყოს მიბმული არჩევნებზე. რაც იმას ნიშნავს, რომ კომისია სწორედ მარგველშვილის არჩევნის შემდეგ შეიქმნება და არა მანამდე.

ვახტანგ ხალაქი:
„იმდენი გადაუდებელი რაღაცის გაჭეთება გახდა საჭირო, რომ ფიზიკურად ვერ შევკავდით, ამ საკითხებზე სასაუბროდ დაფემსდარიყავით“

ვახტანგ ხალაქი, საპარლამენტო უმრავლესობის წევრი:

– მოკლედ, შემოიღია გიბასუხოთ, რომ ხელი აღარ მიგვიწვდა ამაზე, იმდენი გადაუდებელი რაღაცის გაკეთება გახდა საჭირო, რომ ფიზიკურად ვერ შევკავდით, ამ საკითხებზე სასაუბროდ დაფემსდარიყავით. ეს იყო ერთადერთი პრობლემა.

– მიმდინარეობს მსჯელობა იმაზე, თუ როდისთვის შეიძლება შეიქმნას კომისია?

– გვინდა, რომ ამ თვეში მაინც შევქმნათ. ძალიან ბევრი კანონპროექტი გვაქვს გასატარებელი იმის გამო, რომ ცვლილებები შედის ძალაში. დაახლოებით 160 კანონშია შესატანი ცვლილებები, ამ წუთასაც ვსხედვართ და ამ საკითხებზე ვმუშაობთ. სწორედ ამითი ვართ ახლა დაკავებული.

– შესაბამისად, გაურკვეველია, ვინ იქნება თავმჯდომარე?

– ამაზე მსჯელობა ნამდვილად იყო. ჩვენ ნულიდან არ ვინწყებთ მუშაობას, გარკვეულ საკითხებზე საუბრები იყო, გარკვეულ საკითხებზე უკვე არსებობს შეთანხმებები. თუმცა არის საკითხები, რომლებზეც ბოლომდე არ ვართ ჩამოყალიბებული.

– ოპონენტები ითხოვდნენ, კომისია არჩევნებამდე შექმნილიყო...

– დიახ, ასეა და დიდი იმედი მაქვს, რომ არჩევნებამდე მოვახერხებთ კომისიის შექმნას. თუ ვერ მოესწრება, ხელი შეეშლება ახალი რედაქციის მომზადების მოსწრებას, სხვას არაფერს. ჩვენ გვინდა, რომ ეს პროცესი დროულად დასრულდეს. თუ ვერ შევძელით დროულად ამის გაკეთება,

უბრალოდ, დრო გაიწვლება. ოპონენტები ეთანხმებიან მოსაზრებას, რომ წინასაარჩევნო პერიოდში საკონსტიტუციო კომისიის შექმნა არამომგებიანი იქნება. მეტიც, ახლა კომისიის ფარგლებში საკონსტიტუციო ცვლილებების განხილვა აზრს კარგავს, რადგან ამისთვის არც დრო ექნება ვინმეს და არც ინტერესი.

გიორგი კობახიძე ერთადერთია, რომელმაც ჯერ კიდევ ზაფხულზე დატოვა საკონსტიტუციო ცვლილებების განხილვა. კობახიძე მაშინვე აპროტესტებდა კომისიის შექმნის დაგვიანებას. გიორგი კობახიძე, „დემოკრატიული მოძრაობის“ წევრი: – ახალ ხელისუფლებას თავისი საქმიანობა სწორედ საკონსტიტუციო კომისიის შექმნით უნდა დაეწყო, რადგან მოქმედი კონსტიტუცია და ის მოდელიც, რომელიც საპრეზიდენტო არჩევნების შემდეგ შევა, ერთ კაცზეა მორგებული და გაჯერებულია არადემოკრატიული დებულებებით. საკონსტიტუციო კომისიის შექმნის აუცილებლობას აღიარებს ყველა ის პარტია, რომელიც კოალიციაშია. ამ ფონზე სრულიად გაუგებარია, რატომ არ ქმნიან მას. ასევე, უნდა შექმნილიყო ინტერფრაქციული კომისია საარჩევნო კოდექსში ცვლილებების შესატანად, თუმცა არც ამ მხრივ გადადგმულა რაიმე ნაბიჯი. უმრავლესობის შემადგენლობაში დღეს მყოფი პარტიები, თავის დროზე, როცა ოპოზიციაში იყვნენ, ითხოვდნენ კოდექსის დახვეწას, დღეს კი რატომღაც დააიწყდათ საკუთარი მოთხოვნები.

– როგორ ფიქრობთ, რატომ არ იქმნება არც ერთი კომისია?

– ხელისუფლებაში მყოფი კოალიცია და მასში შემავალი სუბიექტები ცდილობენ, მაქსიმალურად გაიყარონ პოზიციები, ამაში მათ ხელს უწყობს „ნაციონალური მოძრაობა“. ორივე მხარე შეთანხმებულად მოქმედებს. ორივე მხარეს აწყობს, ოთხი წლით შეინარჩუნონ ის პოზიციები, რომელიც დღეს აქვთ და პარალელურად მოასუფთაონ პოლიტიკური არეალი სხვა ძალებისგან. თუმცა მინდა ვთქვა, რომ ეს ყველაფერი ილუზიაა. როცა პოლიტიკაში აკრძალულ იღეთებს იყენებ, აუცილებლად მოექცევი ჩიხში, რადგან ხალხთან ბრძოლა ჯერ არავის მოუგია.

– აცხადებენ, რომ მიმდინარე თვეში შეიძლება შეიქმნას კომისია, თვლით რომ ამჯერად მაინც შეასრულდნენ დაპირებას?

– საკონსტიტუციო კომისიის შექმნას ახლა აზრიც აღარ აქვს. იმ პირობებში, როცა ქვეყანაში გაცხოველებული წინასაარჩევნო კამპანიაა, მის შექმნას არანაირი მნიშვნელობა აღარ აქვს. ჩვენც კი აღარ ვაყენებთ ამ მოთხოვნას, რადგან ეს საკუთარი თავის მოტყუება იქნება. კოალიციაში კიდევ ერთხელ მოგვატყუა და ჩვენთან ერთად მთელი საზოგადოებაც.

კომისიაში, რომელიც ჯერ კიდევ ოთხი თვის წინ უნდა

გიორგი კობახიძე:
„საკონსტიტუციო კომისიის შექმნას ახლა აზრიც აღარ აქვს“

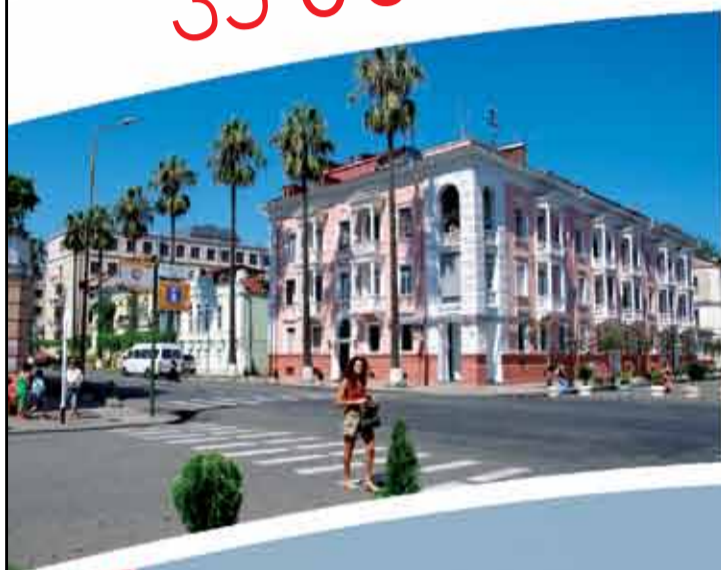
შექმნილიყო, საპარლამენტო ძალებთან ერთად, არასაპარლამენტო ოპოზიციაც უნდა შესულიყო. კომისია თანამშრომლობას ქართველ ექსპერტებთან და კონსტიტუციონალისტებთან ერთად უცხოელ ექსპერტებსაც სთავაზობდა. თუმცა ჯერ უცნობია, რომელი საერთაშორისო ექსპერტები მიიღებენ მონაწილეობას საქართველოს ორმოცდაშვიდეჯერ შეცვლილი კონსტიტუციის ხელახლა ჩამოყალიბებაში. თუმცა უკვე ცნობილია, რომ კონსტიტუციაზე მსჯელობისას მთავარი თემა პრეზიდენტის უფლებების გაზრდა იქნება. ეს ნიშნობურჯანაძისა და მისი გუნდის მოთხოვნაა, რადგან თვლიან, რომ ახალი კონსტიტუციით პრეზიდენტის უფლებები, პრემიერის უფლებებთან შეფარდებით, საჭიროზე მეტადაა შემცირებული...

Airzena

35 წუთი და თქვენ უკვე ბათუმში ხართ!

სიასლემ ავიაკომპანია
აირგენასგან!

1 აგვისტოდან
ყოველდღიური ფრენები ბათუმში!

დაგვიკავშირდით 2 505 005
ან ეწვიეთ საიტს www.airzena.com

გერმანული „ერგოლაინური“ სიასლა

მსოფლიოში აღიარებული ნომერ პირველი გერმანული კომპანია „ერგოლაინის“ საქართველოს წარმომადგენლობა „ერგოლაინ ლაიფსტაილ სტუდიო“ მომხმარებელს სოლარიუმის უმაღლეს, უსაფრთხო და კომფორტულ მომსახურებას სთავაზობს. ნამზადებული კანი რომ ლამაზი, მოდური, სექსუალური და მიზიდველია ამაზე აღარავინ დაობს, ამიტომაც აბაშიძის 22-ში, „ერგოლაინის“ ახალ მისამართზე, სადაც მეტ სივრცეში და თავისუფალ გარემოში კომფორტულ სერვისს გთავაზობენ, უამრავ ადამიანს ნახავთ.

„Ergoline ლაიფსტაილ სტუდიო“ ექვსი სხვადასხვა კლასის აპარატი. ერთი დასადგომი „ტურბო“, ხოლო ხუთი ჰორიზონტალური დასაწოლი აპარატი. განსაკუთრებულად ხაზგასმის ღირსი კი დასაწოლი ჰორიზონტალური აპარატებია, რომელსაც აქვს სახის ლამაზი. სახის ლამაზები ცალკე მახასიათებლებით გამოირჩევა და იცავს სახის კანს, რომელიც განსაკუთრებული და ნაზია. მხოლოდ ჰორიზონტალურ აპარატებს აქვთ სრული კომფორტი და სარელაქსაციო ეფექტი. ამას უზრუნველყოფს: AQUA FRESH- ზღვის შხევის ეფექტი, გარუჯვის სეანსის დროს სასიამოვნოდ გაგრძობენ ნოტიო ჰაერს, რომელიც თქვენს კანს ტენიანობას უზარუნებს.

AROMA THERAPY- თქვენს სეანსს სასიამოვნოდ სურნელოვნებს ხდის.

CLIMATCONTROL- აპარატში დაყენებთ თქვენთვის სასურველ ტემპერატურას.

VOICE GUIDE- ხმოვანი გიდი, მოლაპარაკე აპარატი, აგისნით თავის ფუნქციებს.

3D SOUNDI - მუსიკის 3D უღერადობა.

აქ შეგხვდებით აპარატი სახელწოდებით „Ergoline 990 პრესტიჟი IQ“, რომელიც პოსტსაბჭოთა სივრცის არც ერთ ქვეყანაში არ არის, მეტიც, ის ზოგიერთი ევროპული ქვეყნისთვისაც დიდი ფუფუნებაა. ეს არის ჭკვიანი, ახალი

„Ergoline ლაიფსტაილ სტუდიო“

ტექნოლოგიის აპარატები, რომლებსაც აქვთ IQ სენსორი. სენსორი, არის ფოტოელექტრონული ხელსაწყო, რომელსაც იღებთ კანზე და მონაცემების შესაბამისად, შეგიჩვენებთ თქვენი კანისთვის იდეალურ პროგრამას. ეს კი უზრუნველყოფს ლამაზების სიმძლავრის ცვლილებას 120 ვატიდან 200 ვატამდე, მთელი სეანსის განმავლობაში. იმის მიხედვით, თუ რა მოთხოვნა აქვს თქვენს კანს. ეს არის უახლესი ტექნოლოგიის აპარატი, რომელიც მსოფლიოში ნომერ პირველია და გერმანულმა ფირმა Ergoline-მა შეიმუშავა. ტექნოლოგია დამუშავებულია ისე, რომ ხდება სხივების გაფილტვრა. პრინციპი

აგებულია, მზის სხივის შემადგენლობაზე, სოლარიუმში გამოიყენება A და B სხივი. განსაკუთრებული მნიშვნელობა აქვს აპარატების დეზინფექციას. „Ergoline ლაიფსტაილ სტუდიოში“ სპეციალური ხსნარის „სოლარფიქსის“ მეშვეობით ხდება აპარატების განმუშავება. ეს არის სადეზინფექციო საშუალება, რომელიც არ შეიცავს ქლორს და ალკოჰოლს. კომპანიის მთავარი დევიზია ევროპული სტანდარტების შენარჩუნება, ეს სოლარიუმის მომსახურების ხარისხშიც აისახება. ამისთვის აუცილებელია დროულად იყოს გამოცვლილი ლამაზები,

ფილტრები და სტარტერები, რომლებიც უზრუნველყოფენ აპარატების გამართულ მუშაობას. სოლარიუმში უსაფრთხო და სასარგებლოა იმ შემთხვევაში თუ ყველა ზემოაღნიშნული ნორმა დროულად და ხარისხიანად არის დაცული. „ერგოლაინის“ საქართველოს წარმომადგენლობა კი ამას იოლად ახერხებს, რადგან ის პირდაპირ დაკავშირებულია გერმანიის Ergoline-ის მწარმოებელ ქარხანასთან.

„კოლაგენარიუმი“

კოლაგენარიუმი - აპარატი, რომელიც აღადგენს კანის უჯრედებს. ეს არის არა გასარუჯი, არამედ კანის მოვლ-

ის აპარატი, რომელიც ხელს უწყობს ორგანიზმში კანის გამაახალგაზრდაველები ნივთიერებების კოლაგენისა და ელასტინის გამოყოფას. ეს ხერხდება სპეციალური ნივთი და ღრმა სხივით. ევროპაში ეს ტექნოლოგია ცნობილია, ნივთი ნათების თერაპიის სახელით - red life terapi. ეს არის სრულიად ახალი ტექნოლოგია, რომელიც სულ რამდენიმე წელია დაინერგა ევროპაში. კოლაგენარიუმი, აძლიერებს ელასტინის გამოუმუშავებას, ხელს უწყობს ნაოჭების გასწორებას, უზარუნებს კანს ელასტიკურობას, ააქტიურებს ახალგაზრდა უჯრედების წარმოქმნას და ამით აფერხებს კანის დაბერების პროცესს. ამ აპარატით სარგებლობა „Ergoline ლაიფსტაილ სტუდიოში“ შესაძლებელია, რათა თქვენი კანი, ნამზადებულად ერთად, ლამაზად და ჯანმრთელად გამოიყურებოდეს. გარდა ამისა, აქ დგას ყველა სახის აპარატი, მათ შორის ე.წ. დეკოლტე, რომლის მეშვეობითაც ხდება გარუჯვა მხოლოდ სახეზე და მკლავებზე. **(A)**

„ვენდის“ ამერიკული რესტორნების ქსელის განვითარება საქართველოში „ვისოლ ჯგუფთან“ ერთად დაიწყო

მულტინაციონალურმა კომპანია „ვენდისი“ ამერიკული რესტორნების ქსელის განვითარება საქართველოში „ვისოლ ჯგუფთან“ ერთად დაიწყო. რუსთაველის გამზირზე 1000 კვადრატულამდე ფართობზე განთავსებული საქართველოში „ვენდისი“ პირველი რესტორანი ყველაზე დიდია „ვენდისი“ ქსელში მსოფლიო მასშტაბით. ობიექტი რესტორანს, ბავშვთა გასართობ და სადღესასწაულო ცენტრს, სათამაშო ზონასა და კაფეს მოიცავს. „ვენდისი“ უგემრიელესი საფირმო კერძების - საქობლისა და ქათმის ხორცის ბურგერების, „ჩილის“, პოსტნელის სალათების, გამოცხვარი კარტოფილისა და მრავალი სხვა კერძის გარდა, რომლებიც

შეკვეთისას მზადდება, ვენდისი ამერიკული რესტორანი ყველაზე მომთხოვნ მომხმარებელსაც კი მოხიბლავს პრემიუმ კლასის თხუთმეტი სახეობის იტალიური „ტრუჩილოს“ ყავითა და დესერტებით. „ვენდისი“ რესტორნის თანამედროვე ინტერიერი კი ცნობილია ამერიკულმა დიზაინერულმა კომპანიამ ქართულ Designbureau. GE-სთან ერთად შეიმუშავა და სტუმრებს სიამოვნებისთვის სრულყოფილ გარემოს უქმნის. ამერიკული რესტორნის გახსნის ცერემონიას დაესწრნენ „ვენდისი“ საერთაშორისო პრეზიდენტი დარელ ვან ლიგტენი და ამერიკის ელჩი საქართველოში რიჩარდ ნორლანდი. სიმბოლური ლეტი

საქველმოქმედო ფონდ „იანანას“ დამფუძნებელმა პაატა ბურჭულაძემ გაჭრა. **დარელ ვან ლიგტენი, „ვენდისი“ საერთაშორისო პრეზიდენტი:** „მობარული ვართ რომ ჩვენი რესტორნების ქსელის განვითარება საქართველოში ისეთ მსხვილ ბიზნესპარტნიორთან ერთად ვახდენთ, როგორც „ვისოლ ჯგუფი“. ქართულ ბაზარზე შემოსვლა, აღმოსავლეთ ევროპაში განვითარების გრძელვადიანი სტრატეგიის პირველი მნიშვნელოვანი ნაბიჯია და მიუთითებს იმაზე, რომ ჩვენ გვეჯერა საქართველოს უკეთესი მომავლის“.

სოსო ფხაკაძე, „ვისოლ ჯგუფის პრეზიდენტი: გვამაყვება, რომ ამერიკული რესტორნების ქსელის „ვენდისი“ განვითარება ექსკლუზიურად „ვისოლ ჯგუფს“ ერიგო ნილად როგორც საქართველოში, ასევე აზერბაიჯანში. „ვენდისისთვის“, ისევე როგორც „ვისოლ ჯგუფისთვის“ პროდუქციისა და მომსახურების ხარისხი, კორპორაციული, სოციალური პასუხისმგებლობა ბიზნესის წარმოების ქვაკუთხედიანია. „ვენდისი“ დამარსებლის დევიდ ტომასისთვის საზოგადოებაზე ზრუნვა ძირითადი ღირებულება იყო. „ვისოლ ჯგუფმა“ კი ეს ტრადიცია დიდი ხანია დანერგა. „ვისოლ ჯგუფმა“ შეთანხმებას მიაღწია საერთაშორისო ფინანსურ ორგანიზაცია OPIC-თან და მათი საქართველოში ბიზნესის განვითარების

მხარდაჭერის სტრატეგიის ფარგლებში ჩვენ „ვენდისი“ ფართო ქსელის შექმნას შევძლებთ“.

რიჩარდ ნორლანდი, ამერიკის ელჩი საქართველოში: „ეს არის ერთ-ერთი ნიშანდარი შეერთებული შტატებისა და საქართველოს ურთიერთობის და იმედი მაქვს, რომ ამას მოჰყვება მრავალი სხვა. „ვენდისი“ რესტორნების ქსელი ძალიან პოპულარულია ამერიკაში. დღევანდელი დღე არის დასახისი იმ გეგმისა, რომელიც მოიცავს საქართველოში თხუთმეტი ასეთი რესტორნის გახსნას და ასობით ახალ სამუშაო ადგილს, რაც მოსახლეობას შეენება“.

კობა დავითაშვილი: „ივანიშვილი სწორად იქცევა, რადგან პირველი პრეცედენტი, როცა ხელისუფლების სათავეში მოსული ადამიანი მიღის“

EXCLUSIVE

სათუნა მგალობლიშვილი

კობა დავითაშვილი არჩეულ გეზს ინარჩუნებს. ის სკანდალური პოლიტიკოსის სტატუსის დათმობას, როგორც ჩანს, არც აპირებს. უმრავლესობის ყოფილი წევრი „ოცნების“ მხილებას უკვე გვერდობს და განაგრძობს და თავისუფლად შეიძლება ითქვას, რომ ერთადერთია, რომელიც ივანიშვილის პოლიტიკიდან საზოგადოებრივ სექტორში გადასვლას მიესალმება. მეორე საკითხია, რამდენად ესმის საზოგადოებრივი სექტორის არსი, თუ მცა ამას მნიშვნელობა არ აქვს. მთავარი ამ შემთხვევაში მისი დემოკრატიული არჩევანია. პოლიტიკაში მესია არ უნდა იყოს. დავითაშვილისთვის ივანიშვილი სწორედ ასეთია. ამის დასტურად კობა დავითაშვილს საპარლამენტო სესიები მოჰყავს. როგორც ირკვევა, ხმები, რომ უმრავლესობა კანონპროექტებს სწორედ ივანიშვილის მითითებით იღებდა თუ აგდებდა, სწორი იყო. „ნეტგაზეთისთვის“ მიცემულ ინტერვიუში, ივანიშვილის გარდა, „ხალხის პარტის“ ლიდერი საკუთარი გუნდის ყოფილ წევრებსაც ამხელს და აცხადებს, რომ პარლამენტის წევრები ხშირად აძლევდნენ თავს უფლებას, საზოგადოების მიერ დასახელებული პრობლემებისთვის იგნორირება გაეკეთებინათ. პრინციპში, ეს უკვე ნათლად გამოჩნდა გუბაზ სანიკიძესა და შვიად ძიძიგურის შემთხვევაში. საკუთარ ამომრჩეველებთან ორივე მათგანს, ქუთაისშიც და რუსთაველიც, პრობლემები აქვთ. ერთს კაბინეტის კარი აუჭედეს, ხოლო მეორის მიმართ უკიდურეს ფორმას მიმართეს. რუსთაველებმა საპროტესტო აქცია ძიძიგურის გამო პირადად ივანიშვილს მოუწყვეს.

კობა დავითაშვილი, საპრეზიდენტო კანდიდატი:

ჩვენთან ორიენტაცია ყოველთვის იყო და არის ერთ კაცზე: ხან ზვიად გამსახურდიანზე, ხან შევარდნაძეზე, ხან სააკაშვილზე, ახლა ივანიშვილზე. ძალიან დიდ პატივს ვცემ ბატონ ბიძინას და მართლა დიდი საქმე გააკეთა, რომ იმ ორმოდან ამოგვიყვანა, რომელიც ვიცავით, მაგრამ ამის გამო შეიძლება პარლამენტის მიერ პირველი მოსმენით მიღებული კანონები აჩეროს ერთმა კ-

მარიამ ნადირაძე

უკვე ნაკლებად, თუ ვინმეს ახსოვს ის საზეიმო განცდა, რაც მას ერთი წლის წინათ ჰქონდა, როდესაც სააკაშვილმა საჯაროდ აღიარა დამარცხება... ხშირად გაიგონებთ კითხვას და კამათს იმის შესახებ, რა შეიცვალა და შეიცვალა თუ არა საერთოდ რამე... თუმცა, უახლოეს პოლიტიკურ ისტორიაში ხალხის კმაყოფილებას ხელისუფლების მისამართით ყოველთვის ფრაგმენტული ხასიათი ჰქონდა და ამ ფრაგმენტს ყოველთვის მოჰყვებოდა დაბეჯითებით გამოთქმული ვარაუდი იმის თაობაზე, რომ ახალი ხელისუფალი წინამორბედის შემკვიდრება. ასე იყო მაშინ, როდესაც სააკაშვილს შევარდნაძის პირმშოს ვეძახდით და ახლაც, როდესაც კოპაბიტორებულ ლიდერებს შორის ძველ და ურყვე მეგობრობას ვიხსენებთ, რომელიც რეალურად ჯერაც არ შეწყვეულა... ხელისუფლებაში მოსული, ან დარჩენილი ძალებისთვის ეს ვერსიები განანწყენებული და დამარცხებული ადამიანების მოყოლილი ზღაპრებია. მაგრამ მოცემულთა ერთია: წინ საპრეზიდენტო არჩევნება, ეს კი სულაც არ იგნორირება პოლიტიკურ სცენაზე. ერთადერთი, რაც ტემპერატურას მაღლა წევს, მოსალოდნელი ახალი საპროტესტო მოძრაობაა, რომელიც ისევ სამართლიანობის აღდგენის მოთხოვნით იწყება, ისე როგორც ეს ერთი წლის წინათ ხდებოდა.

რა შეიცვალა ამ ხნის განმავლობაში?

ვინ ვისი შემკვიდრე და მეგობარია?

და რას უნდა ველოდეთ კოპაბიტორებული ლიდერებისგან?

ამის შესახებ „პრაიმტიმს“, „სახალხო პარტის“ ლიდერი, მამუკა გიორგაძე ესაუბრება:

— ორი სუბიექტი, რომლის შესახებაც უნდა ვისაუბროთ, ძალიან ჰგავს ერთმანეთს და, ფაქტობრივად, ერთ საქმეს ემსახურება... „ნაციონალურ მოძრაობას“ და კოალიცია „ქართულ ოცნებას“ გულისხმობ?

— რა თქმა უნდა. მათ არ სჭირდებათ რაიმე ხელშეკრულება ერთმანეთთან, ისედაც კარგად იციან, რომ ერთ მიზანს ემსახურებიან. ეს ყველაფერი კი სახელმწიფო ინტერესების წინააღმდეგ ხდება. „ოცნებასაც და „ნაციონალურ მოძრაობასაც“ აწყობს ის ვითარება, რაშიც ქვეყანა იმყოფება. ანუ, რომ მათ შორის მიმდინარეობდეს ხელოვნური დაპირისპირება, არ გადავიდეს საკითხი ორივესთვის მიუღებელ პლანში, როგორც არის იდეოლოგიური დაპირისპირება. ანუ, ისაუბრონ ძირითადად მიმდინარე საკითხებზე, ვთქვათ, მაშინ უფრო ირლევოდა ადამიანის უფლებები, თუ ახლა უფრო ირლევოდა, მაშინ უფრო გარანტირებული იყო ეს უფლებები. ფაქტობრივად, „ნაციონალური მოძრაობა“ და „ოცნება“ დღეს ერთმანეთს აცოცხლებენ. ქმნიან პოლიტიკური ბრძოლის იმიტაციის სურათს. სინამდვილეში, ერთმანეთის გარეშე ისინი საზოგადოების თვალში გამთვრელი იქნებოდნენ. დღეს მათ დაეყვინა საზოგადოება მომხრე-მოწინააღმდეგეებად. მაგრამ რაში ეწინააღმდეგებიან ისინი ერთმანეთს, ადამიანისთვის გაუგებარია. თუ, ვთქვათ, ორივე ეხმარება იმას, რომ უნდა არსებობდეს სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ნარჩონაქმნი, რაში ეწინააღმდეგებიან ერთმანეთს? თუკი თანხმდებიან იმაში, რომ დახურული პოლიტიკური სივრცე იყო აღრეც და ახლაც, რა კამათი აქვთ ერთმანეთს? არც მაშინ იყო ლა საჯარო განხილვები ამა თუ იმ თემის და არც ახლა. პარლამენტი მაშინაც დახურული ორგანო იყო და დღესაც ასეა. მაშინაც დაჯდებოდნენ „ნაციონალურ მოძრაობას“ და ოპოზიციონარულ მოძრაობას, რომლებიც დღეს ხელისუფლებაში არიან, მოისვენებდნენ ერთ-ორ არასამთავრობო ორგანიზაციას და ამ დახურულ მსხვედრას გააფორმებდნენ, როგორც საერთო ეროვნულ კონსენსუსს, ან საერთო ეროვნულ დაპირისპირებას. დღესაც იგივეა — იგივე ხალხი, იგივე არასამთავრობოები... რაც „ნაციონალურ მოძრაობას“ ხელისუფლებაში ყოფნის დროს იყო პოლიტიკური პარტიების დაფინანსება, იგივეა დღესაც. ფულს ისევ მათ აძლევენ, ვისაც ადრე აძლევდნენ. იქაც ერთი პიროვნება იყო პოლიტიკის განმსაზღვრელი და ახლაც ასეა. ეს პიროვნებები მაშინაც და დღესაც აცხადებენ, რომ ამ თუ იმ საკითხს გუნდს

ვისი პროექტია 2012 წლის პირველი ოქტომბერი?

EXCL

ნალმდეგეებად. მაგრამ რაში ეწინააღმდეგებიან ისინი ერთმანეთს, ადამიანისთვის გაუგებარია. თუ, ვთქვათ, ორივე ეხმარება იმას, რომ უნდა არსებობდეს სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ნარჩონაქმნი, რაში ეწინააღმდეგებიან ერთმანეთს? თუკი თანხმდებიან იმაში, რომ დახურული პოლიტიკური სივრცე იყო აღრეც და ახლაც, რა კამათი აქვთ ერთმანეთს? არც მაშინ იყო ლა საჯარო განხილვები ამა თუ იმ თემის და არც ახლა. პარლამენტი მაშინაც დახურული ორგანო იყო და დღესაც ასეა. მაშინაც დაჯდებოდნენ „ნაციონალურ მოძრაობას“ და ოპოზიციონარულ მოძრაობას, რომლებიც დღეს ხელისუფლებაში არიან, მოისვენებდნენ ერთ-ორ არასამთავრობო ორგანიზაციას და ამ დახურულ მსხვედრას გააფორმებდნენ, როგორც საერთო ეროვნულ კონსენსუსს, ან საერთო ეროვნულ დაპირისპირებას. დღესაც იგივეა — იგივე ხალხი, იგივე არასამთავრობოები... რაც „ნაციონალურ მოძრაობას“ ხელისუფლებაში ყოფნის დროს იყო პოლიტიკური პარტიების დაფინანსება, იგივეა დღესაც. ფულს ისევ მათ აძლევენ, ვისაც ადრე აძლევდნენ. იქაც ერთი პიროვნება იყო პოლიტიკის განმსაზღვრელი და ახლაც ასეა. ეს პიროვნებები მაშინაც და დღესაც აცხადებენ, რომ ამ თუ იმ საკითხს გუნდს

შეუთანხმებენ. არადა, გუნდს რომ არაფერს უთანხმებენ, ხომ ყველამ კარგად ვიცით? პრაქტიკულად სისტემა დარჩა იგივე. შეიცვალა მხოლოდ სისტემის გარეგნული გამოხატულება. სახლში ისევ მომდის გადასახადების ქვითარი მუქზე, გაზზე და წყალზე და ისევ გამატიბავენ მუქს, თუ არ გადავიხდი ნაგვის გადასახადს. სისტემა დარჩა იგივე. სისტემის შიგნით კი მცირედად შემცირდა ტარიფი. ეს არის კონსტიტუციური ცვლილება, შესაძლებელია, ზოგისთვის ეს შესაძრევი ცვლილებაც იყოს, მაგრამ ეს არ არის არსობრივი ცვლილება. ცვლილებები მხოლოდ გარეგნულად ხდება. ჩვენ ისევ მონოპოლიურ გარემოში ვცხოვრობთ. მაშინაც და დღესაც პრაქტიკულად იგივე სისტემაა, რომელიც არ იძლევა თავისუფალი მეწარმეობის განვითარების საშუალებას. თუ ძველი ბიზნესმენი აღარ ჩანს და ვილაც ახალი გამომჩნდა, ეს მხოლოდ სისტემის შიგნით ცვლილებებია. დღეს ჩვენ ვაკმათობთ იმაზე, როდის უფრო მეტად არლევდა პოლიციელი კანონს — მაშინ თუ დღეს? თუკი არლევდა ამ კანონს მაშინაც და ახლაც, გამოდის, რომ სისტემა არ იცვლება და მხოლოდ მის შიგნით მიმდინარეობს რესურსების გადალაგების პროცესი და ესეც მარტო იმიტომ, რომ, ბოლოს და ბოლოს, ვინმემ ხომ უნდა ნახოს, რომ რაღაც შეიცვალა? ასე რომ, „ნაციონალურ მოძრაობას“ და „ოცნებას“ ჩვენ დღეს შეგვიძლია ერთ გუნდად განვიხილოთ, როგორც კოპაბიტორული ხელისუფლება. ეს მონუსია „ოცნებისთვის“, პლუსი კი „ნაციონალური მოძრაობისთვის“, რადგან კოპაბიტორებულმა ხელისუფლებამ

„ივანიშვილმა, როცა ლიად შემოვიდა ამ სივრცეში, თავადვე შესთავაზა სააკაშვილს, რომ მოედანზე ორნი დარჩენილიყვნენ“

როგორი კონფიგურაციით ნარდებება ხელისუფლება არჩევნების შედეგად?

„ჩემი ბელადი სჯობია შენს ბელადს და ჩემი ყოჩი – შენსას, – ამას ვერ გასცდა ქართული პოლიტიკა“

ACTIVE

„ვერც ერთი წავა პოლიტიკიდან და ვერც მეორე, უბრალოდ, სხვა ფაზაში გადადიან. ვერ წავა ივანიშვილი პოლიტიკიდან. ის, უბრალოდ, ისევ იმ პოზიციაში გადაინაცვლებს, რომელშიც 2011 წლამდე იყო“

არ არის მთავარი. მთავარი ის არის, ჩვენ როგორ აღვიქვამთ მიმდინარე პოლიტიკას. ის, ვინც ხელოვნურად ქმნის პოლიტიკურ მოედანს, ის ქვეყნის განვითარებისკენ არ მიიღწევს. ეს არის აქსიომა. ყველა ქვეყანას გადავხედოთ, როგორ განვითარდა. განვითარდა კონკურენტით, მრავალპარტიულობით, მრავალსუბიექტულობით. ჩემი ბელადი სჯობია შენს ბელადს და ჩემი ყოჩი – შენსას, – ამას ვერ გასცდა ქართული პოლიტიკა. ეს არის უბედურება. შედეგად კი ვიღებთ პოლიტიკაში მონოპოლიზაციას, რომელიც ქვეყნის განვითარებას ნამდვილად არ ნაადგევბა და ამის ნათელი მაგალითი მოხაველი საპრეზიდენტო არჩევნებია.

– რომლის შემდეგაც პოლიტიკას ჩამოშორდებიან ეს „ყოჩები“...
– ვერც ერთი წავა პოლიტიკიდან და ვერც მეორე, უბრალოდ, სხვა ფაზაში გადადიან. ვერ წავა ივანიშვილი პოლიტიკიდან. ის, უბრალოდ, ისევ იმ პოზიციაში გადაინაცვლებს, როგორც 2011 წლამდე იყო. პოლიტიკა თავისი სპეციფიკურობით ხასიათდება. ვინაიდან ამ ხნის განმავლობაში ვერ მოხერხდა, ჩამოყალიბებულიყო ჯანსაღი პოლიტიკური ელიტა, ამიტომაც არის, რომ 6-7 თვეში ერთხელ ხდება ეს პერტურბაციები. ახლაც არავისთვის არის საინტერესო ე.წ. მთავარი პოლიტიკური მოედნის, საპრეზიდენტო არჩევნები, ვინაიდან ყველამ კარგად იცის, რომ ძალიან მალე ახალი კონფიგურაციით უნდა გამოიკვეთოს ხელისუფლება. შესაბამისად, ახლა მომართებ მხოლოდ ამისკენ არის მიმართული. მთავარი მოვლენები არჩევნების შემდეგ განვითარდება. ერთადერთი, ვისაც საპრეზიდენტო არჩევნები აინტერესებს, ნიშნ ბურჯანაძეა, რომ როგორმე შემაღლებლობაში მოხვდეს. სხვას ყველას გარკვეული აქვს თავისი მდგომარეობა. ახლა რეალურად ყველასთვის არა არჩევნებისთვის, არამედ მისი შემდგომი ყოფისთვის მოსამზადებელი პერიოდაა.

ყოფილი მმართველი ძალა გახდა უკეთესი, ახალი მმართველი ძალა კი – უარესი.
– თავის დროზე სააკაშვილის პოლიტიკურ მოძრაობას შევარდნაძის ხელისუფლებასთან გარიგებაშიც ადანაშაულებდნენ და ერთს მეორეს მემკვიდრედ ასახელებდნენ. ასეთი ეჭვები ჩვევად ხომ არ გვექცა?
– არც ის იყო უსაფუძვლო ეჭვები. მაშინაც სისტემა იგივე რჩებოდა, მაგრამ მნიშვნელოვნად იცვლებოდა მხოლოდ გარეგნული ეფექტები. აქ იცით, რა არის მთავარი? თავის დროზე იყო ასეთი ანეკდოტი: ბრუნევი ამბობდა, კომუნისტების მიმავალ გზაზე ხალხს საჭმელს არ შევპირებვართ, ამას კომუნისტები შევპირდითო. ზუსტად ასეთი სიტუაციაა დღესაც. ყოველი მომდევნო ხელისუფლება საუბრობს, რომ წინასწარ იყო გვინტერესებს არა ის, წინასწარ იყო თუ არა, არამედ, კარგი ხარ თუ არა შენ თავად, აკმაყოფილებ თუ არა იმ მოთხოვნებს, რაც ხალხმა წამოგვიყენა. ჩემთვის რა მნიშვნელობა აქვს, ერთ მინისტრს რომ მეორე მეცვლის საგარეოში?
– თქვენი საუბრიდან ჩანს, რომ ამ ორ პოლიტიკურ ძალას შორის შეთანხმება გაცილებით ადრე დაიწყო პოლიტიკურ თანაცხოვრებაზე, ვიდრე ეს საზოგადოებას განუცხადეს...
– ნამდვილად ვერ დავადასტურებ ერთმანეთთან ასეთი ხელშეკრულება გააფორმეს თუ არა, მაგრამ ფაქტია, რომ მათ საერთო ინტერესები გაუჩნდათ. თავის დროზე ლენინს ჰქონდა წერილი დაპირისპირებულია ერთიანობის შესახებ, რაც მარქსიზმის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი პოსტულატი იყო. ეს ხალხი დაპირისპირებულია ერთმანეთთან მხოლოდ კონკრეტული ადგილებისთვის, ფულისთვის, მაგრამ ერთიანი არიან იმაში, რომ არც ერთს არ აწყობს შეიცვალოს არსებული ვითარება. „ოცნებას“ არ აწყობს „ნაციონალიზმის“ სხ-

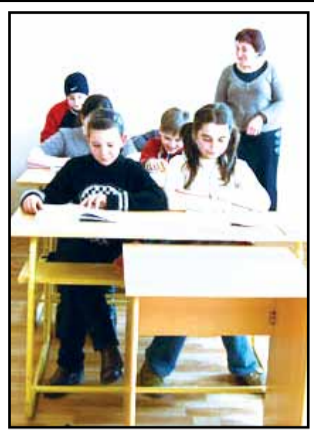
ვა ძალა ჩაენაცვლოს, ვინაიდან ის ვეღარ შეძლებს იმის თქმას, რომ მასზე უკეთესია. ვეღარ შეძლებს ნაშობებას, რომ, თუ დღეს ციხეში მოკვდა სამი ადამიანი, სააკაშვილის ხელისუფლების პირობებში კვდებოდა ათი. მე კი ვითხოვ, მიპასუხოთ, რატომ კვდება ციხეში ადამიანი საერთოდ? იგივე შეიძლება ითქვას სოციალურ დახმარებაზე, რომელიც დღესაც სტიმულირებულია სოციალისტურ და ისევ არ არის ჩვენი ეკონომიკა მიმართული იმისკენ, რომ ხალხი გამდიდრდეს. როგორც მაშინ, დღესაც ისევ ისე ვდგებით, როგორც უნდა დავითვალოთ ქულები, რაც სოციალურად დაუცველის სტატუსს განსაზღვრავს. ამაზე ვდავობ და არ ვცვლით სისტემას იმისთვის, რომ საქართველოში შეძლებული ადამიანები ცხოვრობდნენ. გვაყვიდრიან იმას, რომ „ოცნების“ ხელისუფლების პირობებში მაცივარი უკვე აღარ ითვლება ქონებად და ამით გაიოლდა სოციალურად დაუცველის სტატუსის მოკვება. მაგრამ საერთოდ რატომ უნდა არსებობდეს ეს სტატუსი? რატომ უნდა ფიქრობდეს ადამიანი, სახლში მაცივარი და ტელევიზორი დამალოს? ისევ ისე სხვისი ხელის შემყურად დაუსაქმებელი ადამიანი. მოდი, შევცვალოთ სისტემა, შემუშავდეს დაუსაქმებელი ადამიანების მექანიზმი და ხუთწლიანი დასაქმების პროგრამა...
– ასეთი პროგრამები მრავლად გვახსოვს წინა ხელისუფლების პირობებში...
– სწორედ ესაა საქმე, რომ მათაც ეს ყველაფერი მხოლოდ ქალღმერთ ჰქონდათ და რეალურად მივეყვანებოდით საერთო სილატაკს. ასე რომ, ასე აღარ შეიძლება გაგრძელდეს დაუსრულებელი დავა იმის შესახებ, ვინ ვის სჯობია, თორემ თუ სიმართლეს ვიტყვით, ნაციონალების პოზიცია სჯობს დღევანდელი ხელისუფლების პოზიციას, თუნდაც აფხაზეთის საკითხში... ასე რომ, ეს ორსუბიექტობა ხელოვნურად არის შექმნილი. პრაქტიკულად ჩვენ დღეს

გვყავს ერთიანი კოპაბიტაციური ხელისუფლება. ის ლოზუნგი, რომელსაც წინასწარ ჩვენ დღეს იყენებს „ოცნების“ პრეზიდენტობის კანდიდატი, რომ 27 ოქტომბერს დასრულდება კოპაბიტაცია, რას ნიშნავს? ვინმემ ძალით მოახვია ეს თავს? თუ არ უნდა რატომ შედიოდა ასეთ გარიგებაში?
– თქვენი აზრით, მართლა დამთავრდება ეს ყველაფერი 27 ოქტომბერს?
– რა თქმა უნდა, არა. იმაზე, რაც ხდება გასული წლის პირველი ოქტომბრიდან დღემდე, ორივე სუბიექტი ერთად არის პასუხისმგებელი. თანაც, 27 ოქტომბრის შემდეგ სააკაშვილი აღარ იქნება პრეზიდენტი, თორემ პარლამენტში ხალხი ხომ რჩება? ამ ხალხს აქვს კანონიერად არჩეული დეპუტატების უფლებამოსილება მიანიჭებულა. ეს სტატუსი მათ „ოცნებამ“ მიანიჭა. შესაბამისად, სანამ ეს პარლამენტი იარსებებს, ეს კოპაბიტაციაც გაგრძელდება. ამ პარლამენტის დაშლა კი არ აწყობს არც ერთ და არც მეორე სუბიექტს, მით უმეტეს იქ მყოფ დეპუტატებს, ვინაიდან ამ პარლამენტის მიმართული იქ რომ ვეღარ მოხვდება, კარგად იცინა. ასე რომ, კოპაბიტაცია „ოცნების“ არჩევნებს და გარეკლებს მანამ, სანამ ახალი საპარლამენტო არჩევნები არ ჩატარდება საქართველოში.
– როგორ ფიქრობთ, ეს შეთანხმება ამ ორ სუბიექტს შორის რა ეტაპზე შედგა – მანამ სანამ ივანიშვილი გამოჩნდებოდა პოლიტიკაში, თუ მას შემდეგ, რაც ის გახდა ხელისუფალი?
– ივანიშვილი უკვე კოპაბიტაციურ სივრცეში შემოვიდა პოლიტიკაში. ამას მისი პირველი განცხადებაც მოწმობდა, როცა თქვა, რომ შუა ძალა უნდა გაიკრიფოს და ერთიერთზე უნდა დარჩენილიყო „ნაციონალიზმის“ რატომ უნდა დარჩენილიყო სააკაშვილთან ერთიერთზე? 2012 წლის არჩევნების მთავარი მამოძრავებელი ძა-

ლაც ეს იყო, რომ ორნი დარჩენილიყვნენ მოედანზე.
– სააკაშვილი ინფორმირებული იყო ივანიშვილის პოლიტიკაში შესაძლო გამოჩენის შესახებ?
– რა თქმა უნდა. სააკაშვილმა კი არა, პოლიტიკაში ოდნავ ჩახედულმა ყველა ადამიანმა იცოდა, რომ ივანიშვილი პოლიტიკაში უნდა გამოჩენილიყო. მით უმეტეს, რომ ის პოლიტიკას მანამდე მართავდა, როგორ ფიქრობთ, ადამიანი, რომელიც მინისტრის მოხსნა-დანიშვნაში ერეოდა, აფინანსებდა მთავრობას, მონაწილეობას იღებდა უმნიშვნელოვანეს გადაწყვეტილებებში და ამ ყველაფერს თავად აღიარებს, არ მონაწილეობდა პოლიტიკაში? აბა, პოლიტიკა რა არის? თუ ის დეპუტატები აკეთებენ პოლიტიკას, რომელიც დღეს ნებისმიერ შეკვეთაზე ნევენ ხელს პარლამენტში? ვანიშვილი როცა ღიად შემოვიდა ამ სივრცეში, თავადვე შესთავაზა სააკაშვილს, რომ ორნი დარჩენილიყვნენ მოედანზე.
– ეს რა თამაშია და ვისი სცენარია?
– სცენარის ავტორებთან დაკავშირებით განსხვავებული პოზიციები არსებობს და ამიტომ ახლა ეს არ არის მთავარი...
– 2003 წლის პროექტის ავტორები დრო გამოაჩინა. ახლა რა ხდება?
– დანამდვილებით გეტყვით, რომ დღესდღეობით მხოლოდ რუსეთს აქვს საქართველოს შიგნით პროცესების ხარმართვის ბერკეტები. დასავლეთს მხოლოდ სახელმწიფოზე ზემოქმედება შეუძლია და არა შიდა პროცესების მიმდინარეობაზე. მაგრამ ეს

სასწავლო წელი დაიწყო

დღეიდან 2013-2014 სასწავლო წელი დაიწყო. როგორც განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროში განაცხადეს, საქართველოში სულ 2332 სკოლაა. მათ შორის კერძო – 247, საჯარო კი – 2085.

დღევანდელი მდგომარეობით, 16 სექტემბერს სასკოლო მერსებს 610 430 მოსწავლე მიუჯდება. მათ შორის 559 189 მოსწავლე საჯარო სკოლაში მივა, ხოლო 512 41 მოსწავლე – კერძო სკოლაში.

პირველ კლასში 44 758 მოსწავლე წავა. მათ შორის 40 468 პირველკლასელი საჯარო სკოლაში მივა, ხოლო 4290 პირველკლასელი – კერძო სკოლაში.

როგორც განათლების სამინისტროში აცხადებენ, სკოლებს შორის მობილობის პროცესი გრძელდება და მოსწავლეთა რაოდენობრივი მაჩვენებელი კერძო და საჯარო სკოლებს შორის შეიცვლება.

რაც შეეხება უმაღლეს სასწავლებლებს, საქართველოში 64 აკრედიტებული უმაღლესი სასწავლებელია. წელს პირველ კურსზე 28 ათასზე მეტი აბიტურიენტი ჩაირიცხა. რაც შეეხება საერთო მაჩვენებელს, ბაკალავრიატში, მაგისტრატურასა და დოქტორანტურაში 120 ათასზე მეტი სტუდენტი სწავლობს.

ნუგზარ ნიკლაური „ქართულ ოცნებას“ განცხადებას უწონებს

უმცირესობის ერთ-ერთი ლიდერის, დეპუტატ ნუგზარ ნიკლაურის განცხადებით, ხელისუფლების წარმომადგენელთა პროტესტი, რუსეთის პრეზიდენტის გადაწყვეტილებაზე ე.წ. სამხრეთ ოსეთთან საზღვრების შესახებ, მისასალმებელია.

როგორც ნიკლაურმა განაცხადა, „უმცირესობა ხელისუფლებასთან ჩასაფრებულ მდგომარეობაში არ არის“.

„ნაბიჯი, რაც დღეს ხელისუფლების მხრიდან რუსეთის მიმართ იქნა გადადგმული, მინისტრების განაცხადებები და მათი გადაწყვეტილების ოფიციალური დამგობა, ვფიქრობ, მისასალმებელია. ეს იყო სწორი ნაბიჯი, ჩვენ არ ვართ ჩასაფრებულ მდგომარეობაში, რადგანაც ყველაფერს უნდა შევხედოთ ფაქტებით. რუსეთი დღითი დღე ცდილობს, საბჭოთა ინტეგრაციის პროცესის დაწყებას. ამას მონიშნავს კლინტონისა და შტეფან ფულეს განცხადებებიც. საქართველოში კი უმეტესობას არჩევანი გაკეთებული აქვს და ეს არის ევროკავშირისა და ნატოში ინტეგრაცია. აქედან გამომდინარე, ივანიშვილის გახსნილი დისკუსია ევრაზიულ კავშირთან დაკავშირებით დამაზიანებელია“, – აცხადებს ნიკლაური.

არჩილ საბაძი სკანდალში გაეხვია

რატომ მოუწია განმარტებების გაკეთება აჭარის მთავრობის თავმჯდომარის?

აჭარის მთავრობის თავმჯდომარის, არჩილ საბაძის მიერ გაკეთებულ განცხადებას სამთავრობო გუნდში სკანდალი მოჰყვა. 13 სექტემბერს აჭარის საზოგადოებრივი მაუწყებლის ეთერით გადაიყვანა საბაძის ვრცელი ინტერვიუ, სადაც მან განაცხადა, რომ ეკონომიკის მინისტრი გიორგი კვიციანი „რამდენიმე კვირის წინ რუსეთში იმყოფებოდა“. საბაძის ამ განცხადებას კვიციანი უწყება ვრცელი გერილით გამოეხმაურა და აღნიშნა, რომ აჭარის მთავრობის პირველი პირის ნათქვამი რეალობას არ შეესაბამება. „მოსკოვში ქართველი მინისტრების საიდუმლო შეხვედრების“ შესახებ გავრცელებულ ინფორმაციას უმაღლესი მოეხმარა სოფლის მეურნეობის სამინისტროც, სადაც სხენებული ინფორმაცია ასევე უარყვეს. ამის შემდეგ, აჭარის მთავრობას განმარტებების გაკეთება მოუხდა და საბაძის განცხადება ლინგვისტურ შეცდომას დაუკავშირა. როგორც მთავრობის თავმჯდომარის თანაშემწემ ლევან ჯაშმა აღნიშნა, არჩილ საბაძის განცხადების

დროს გამოყენებული ფრაზები ტექნიკური და ლინგვისტური შეცდომა იყო.

„გავრცელებულ ინფორმაციასთან დაკავშირებით უნდა განვაცხადო, რომ არანაირი მინისტრის ვიზიტი არ მომხდარა მოსკოვში, არც ივანეშვილი მინისტრთა კაბინეტის არც ერთი წევრის ვიზიტი. უბრალოდ, იყო ტექნიკური, ლინგვისტური შეცდომა. საქართველოს მინისტრთა კაბინეტთან არსებული ყველა უწყება მუშაობს იმისთვის, რომ ქართული სოფლის მეურნეობის პროდუქტია გავიდეს ბაზარზე და სტაბილურად დაიმკვიდროს ადგილი. არა მარტო რუსეთის უწყებებთან მიმდინარეობს მოლაპარაკება, არამედ უკრაინასთან, ბელარუსთან და სხვა მეზობელ ქვეყნებთან. ამ ფარგლებში გააქტიურებულია რუსეთთან მიუხაზობა, რათა მეურნეობა ადვილად შეძლოს პროდუქციის გატანა, ყოველგვარი დაბრკოლებების გარეშე. მთავრობის თავმჯდომარის კომენტარებისას ნაგულისხმევი იყო მხოლოდ და მხოლოდ ეს“, – აღნიშნა ლევან ჯაშმა.

თურქეთში მცხოვრებ ქალბატონს სააკაშვილმა მოქალაქეობა მეორედ მიანიჭა

იუსტიციის მინისტრი თეა წულუკიანი საქართველოს პრეზიდენტის, მიხეილ სააკაშვილის გადაწყვეტილებას, თურქეთის 936 მოქალაქისთვის საქართველოს მოქალაქეობის მინიჭებასთან დაკავშირებით, არასასურველს უწოდებს.

როგორც წულუკიანი განაცხადა, ამ სიაში მოხვდნენ ადამიანები, ვინც, საერთოდ, თვალსაწიერზეც არ გამოჩენილა.

„არის ერთი ქალბატონი, მეპიდა ივლიტი, რომელსაც უკვე მივანიჭეთ მოქალაქეობა და სააკაშვილმა მას მოქალაქეობა მეორედ მიანიჭა. აქედან გამომდინარე, ნათელია, რომ პრეზიდენტი ჩვეულ სტილში აგრძელებს მუშაობას. ის უგულველად ყოფს სახელმწიფოს სხვა სტრუქტურებს

და, საკუთარი ადმინისტრაციის გარდა, არავისთან კონსულტაციებს არ გადის ისეთ სასიცოცხლო მნიშვნელოვან საკითხზე, როგორც არის მოქალაქეობა. სერვისების განვითარების სააგენტოს, იუსტიციის სამინისტროსა და შს სამინისტროს შესაბამისი სტრუქტურების გვერდის ავლით მოქალაქეობის საკითხის გადაჭრა არასასურველია და მე პირადად პრეზიდენტს ამას ვერ მოვუწონებ“, – აღნიშნა თეა წულუკიანი.

როგორც ცნობილია, მიხეილ სააკაშვილმა 10 სექტემბერს თურქეთის 936 მოქალაქეს საქართველოს მოქალაქეობა მიანიჭა.

ფარული შეხვედრა “რესპუბლიკური პარტიის” ოფისში

რაზე ისაუბრეს დავით ბაქრაძემ და დავით უსუფაშვილმა?

my View
მირიან გომილიძე

რა რყევები ელის ქვეყანას და მმართველ კოალიციას ბიძინა ივანიშვილის პოლიტიკიდან წასვლის შემდეგ? ვინ გახდება საქართველოს მომავალი პრემიერ-მინისტრი? რატომ ემუქრება ქვეყანას საგარეო კურსის ცვლილება და რა გარიგება შედგა დავით ბაქრაძესა და დავით უსუფაშვილს შორის? „პრაიმტიმის“ ამ თემებზე მოძრაობა „ეროვნულების“ ლიდერი, სანდრო ბრეგაძე ესაუბრა.

სანდრო ბრეგაძე, მოძრაობა „ეროვნულები“:

– მე პირადად, არ მივესალმები ბიძინა ივანიშვილის პოლიტიკიდან წასვლას. ჩემდა სამწუხაროდ, საქართველოს ხელისუფლებაში არ მეგულება არც ერთი პიროვნება, რომელიც ბიძინა ივანიშვილის მიერ აღებული ვალდებულებებს შეასრულებს. ეს გადანეცილებლობა შეიცავს საკმაოდ დიდ საფრთხეს, რომელსაც რატომღაც ჩვენი ე.წ. ექსპერტები ყურადღებას არ უთმობენ. დარწმუნებით შემიძლია გითხრა, რომ ივანიშვილის ხელისუფლებიდან წასვლის შემდეგ საქართველოს საგარეო პოლიტიკური ვექტორი ღიად შეიცვლება. დასავლეთთან დაახლოების ნაცვლად, ჩვენ გავხდებით მთლიანად რუსეთზე ორიენტირებული ქვეყანა. ცუდია თუ კარგი, ეს სხვა საკითხია, მაგრამ ეს ვექტორი რომ შეიცვლება, ამაში ეჭვი არ მეპარება.

– ბევრი საუბრობს იმაზე, რომ ბიძინა ივანიშვილი პოლიტიკიდან წასვლით პრაქტიკულად ასპარეზს უთავისუფლებს აშკარად პრორუსულ ძალებს, მათ შორის ნინო ბურჯანაძეს, რომელიც, რიგი ექსპერტების შეფასებით, ძალებს იკრებს...

– მოდით, პირდაპირ გეტყვი: დღეს რუსეთის ხელისუფლებიდან საქართველოს საპრეზიდენტო კანდიდატების მიმართ დასმულია კითხვა – გარკვეული დროის შემდეგ მზად იქნებიან თუ არა ისინი, დასთანხმდნენ ევრაზიულ კავშირში განეწივრებას. იმისდა მიხედვით, რომელი კანდიდატიც რა პირობას მისცემს ოფიციალურ მოსკოვს, იქნება შესაბამისი მხარდა-

ჭერაც. მერწმუნეთ, კრემლის მხარდაჭერა არ იქნება უმნიშვნელო. ეს ხდება იმიტომ, რომ ამერიკის პოლიტიკამ საქართველოში სრული მარცხი განიცადა, რაშიც მთავარი დამნაშავე მიხეილ სააკაშვილია. სრული პასუხისმგებლობით შემიძლია გითხრა, რომ საქართველოს პრეზიდენტი გახდება პიროვნება, რომელიც მზად იქნება, მომავალში ჩვენი ქვეყანა ევრაზიულ კავშირში გაანეწივრება.

– ივანიშვილის წასვლის შემდეგ რა რყევებს ვარაუდობთ ქვეყანაში და თვითონ მმართველ კოალიციაში?

– სასაცილოა, როდესაც საპარლამენტო უმრავლესობის ლიდერმაც კი არ იცის, ვინ იქნება ქვეყნის მომავალი პრემიერი. მე გეტყვით ინფორმაციას, რომელიც უკვე აქტიურად მუშაობს ივანიშვილის გარემოცვაში. დაზუსტებით შეიძლება ითქვას, რომ ივანიშვილის მეგობრები გახდნენ ეკონომიკური გუნდის წარმომადგენელი, რომელიც ძირითადად მენეჯერი იქნება და არანაირი პოლიტიკური დატვირთვა არ ექნება. დაახლოებით ისეთ ფიგურაზეა საუბარი, როგორც იყო ლადო გურგენიძე ნაციონალების დროს. ერთი მხრივ, ჩვენ გვეყოლება პოლიტიკურად სუსტი პრემიერი და მეორე მხრივ, ასევე, სუსტი პრეზიდენტი, მარგველაშვილის სახით. ამ ტანდემის შემთხვევაში სიტუაციის დაჭერა ძალიან რთული იქნება. ვადასტურებ პატივისცემას გიორგი მარგველაშვილის მიმართ, მაგრამ ფაქტია, რომ ის არ არის დამოუკიდებელი, ძლიერი პოლიტიკური ფიგურა და სავარაუდოდ, ასეთივე ნონის გვეყოლება პრემიერ-მინისტრიც. ეს ხელს აძლევს იმ ძალებს, რომელთაც რევანში სწყურიათ, თუმცა ფიქტობ, ამ შემთხვევაში რევანშისტებს მაინც არ უნერიათ გამარჯვება. აქ ძირითადად იხიერებს ის ძალა, რომელიც გაცილებით მჭიდროდ იქნება დაკავშირებული რუსეთის ხელისუფლებასთან. ადგილობრივი არჩევნების შემდეგ, ვვარაუდობ, რომ ის მთავრობა, რომელსაც ივანიშვილი დატოვებს, აუცილებლად შეიცვლება. შეიცვლება თუნდაც იმ ელემენტარული მიზეზის გამო, რომ კოალიცია დაიშლება.

– გინდათ თქვათ, რომ ეს პროცესი ყველაზე მეტად ბურჯანაძის ნიქვილზე ასხამს წყალს?

– რა განცხადებებიც არ უნდა მოვისმინოთ, ფაქტია, რომ „ნაციონალური მოძრაობა“ და „ქართული ოცნებაში“ შემავალი გარკვეული პოლიტიკური ძალები ერთნაირად დაინტერესებულნი არიან ნინო ბურჯანაძის მაქსიმალური დისკრედიტაციით. ისინი ამას არც მალავენ. ეს გახლავთ მათ შორის კულუარული მოლაპარაკების თემა. ივანიშვილის გუნდში არჩევნების შემდეგ მოხდება სერიოზული დაყოფა. რესპუბლიკელები დასაყრდენს იპოვიან „ნაციონალურ მოძრაობაში“ და მით შეძლებენ, პარლამენტის თავმჯდომარის სკამი შეუნარჩუნონ დავით უსუფაშვილს. ამ საკითხზე მოლაპარაკებები უკვე დაწყებულია. გეტყვით, რომ „რესპუბლიკური პარტიის“ ოფისში გასულ კვირას გამართა დავით უსუფაშვილსა და დავით ბაქრაძეს შორის ფარული შეხვედრა. ეს არის დაზუსტებული ინფორმაცია, რომელსაც თავ-

ვად შეხვედრის მონაწილეებიც არ უარყოფენ. ამ საუბარს ორივე მხრიდან რამდენიმე პირი ესწრებოდა.

– და რას უკავშირდებოდა ეს შეხვედრა?

– საუბარი იყო იმაზე, რომ საპრეზიდენტო არჩევნებში უნდა გაიმარჯვოს მარგველაშვილმა, მეორე ადგილზე გავიდეს ბაქრაძე, ხოლო ბურჯანაძე მხოლოდ მესამე ადგილს უნდა დასჯერდეს. ანუ ნინო ბურჯანაძე ამ ძალებისთვის არის პრობლემა და ყველანაირად ეცდებიან, ის მეორე ადგილზეც კი არ დაფიქსირდეს. რესპუბლიკელების თეზა იმის თაობაზე, რომ „ნაციონალური მოძრაობის“ გადარჩენა ქართული დემოკრატიის ინტერესებშია, შემთხვევით არ არის. ეს ორი პარტია გახლავთ ერთიან იდეოლოგიაზე დაყრდნობილი ძალა. ამ გარიგებით, ერთი მხრივ, ნაციონალები დაფიქსირდებიან მთავარ ოპოზიციურ ძალად, მეორე მხრივ, დავით უსუფაშვილი შეინარჩუნებს პოსტს. თავის დროზე გაიხუბრდება, „რესპუბლიკურმა პარტიამ“ და რამდენიმე შეხვედრა ფიგურამ ყველაფერი ილონეს, რომ „ნაციონალური მოძრაობა“ გადარჩენილიყო. რესპუბლიკელებს ამ შემთხვევაში აქვთ პოლიტიკური მოტივი, ხუხაშვილს კი – წმინდა მერკანტილური.

„ამ შეხვედრაზე საუბარი იყო იმის შესახებ, რომ ნინო ბურჯანაძე მეორე ადგილზე ვერ უნდა გავიდეს“

„ყაზტრანსგაზ-თბილისი“ გაზრთხილვებთ

- გაუმართავი გაზის ხელსაწყოებისა და არასტანდარტული საკვამლე და სავენტილაციო არხების ხმარებისას შესაძლებელია სათავსში მზუთავი აირის – CO-ს გამოყოფა, რომელიც უფერო, უსუნო, უგემო და ძლიერ მომნამლავია. გარემოში CO-ს 0.5%-ს დაგროვება 20-30 წუთში ახდენს ადამიანზე სასიკვდილო ზემოქმედებას, ხოლო 1% შესუნთქვისას 1-2 წუთში იწვევს სიკვდილს.
- უსაფრთხოების პირობების დაუცველობა დიდ საფრთხეს უქმნის არა მხოლოდ გაზის დანადგარების მომხმარებელს, ასევე მისი მეზობლების ჯანმრთელობასა და სიცოცხლეს.

ამასთან დაკავშირებით კიდევ ერთხელ შეგახსენებთ:

- ნუ მიანდობთ გაზის დანადგარების სამონტაჟო სამუშაოების ჩატარებას პირს, რომელსაც არ გააჩნია შესაბამისი კვალიფიკაცია;
- სათავსი, სადაც დამონტაჟებულია გაზის ხელსაწყოები, უზრუნველყოფილი უნდა იქნას ვენტილაციით; გაზის ხელსაწყოებით სარგებლობის დროს ხშირად გაანიავეთ სათავსი;
- გამათბობლის ან წყალგამაცხელებლის ჩართვამდე შეამოწმეთ კვამლსადენში წევა;
- შენობაში გაზის სუნის შემჩნევისას შეწყვიტეთ გაზის მოხმარება, გადაკეტეთ გაზის ონკანები, გამოაღეთ კარ-ფანჯრები, გაანიავეთ სათავსი. არ იხმართო ღია ცეცხლი, ელექტროხელსაწყოები და არ ჩართოთ ან არ გამორთოთ შუქი.

დარეკეთ 114-ზე!

- გაზის მინოდების შეწყვეტის შემთხვევაში აბონენტი ვალდებულია, შეამოწმოს, გადაკეტილია თუ არა ონკანები: გაზის მრიცხველთან, გაზქურასთან, წყალგამაცხელებელთან და გამათბობელ ხელსაწყოებთან;
- ნება მიეცით გაზის მეურნეობის მუშაკს, შპს „ყაზტრანსგაზ-თბილისის“ მიერ გაცემული სამსახურებრივი მონმობის ნარმოდგენის შემდეგ, შემოვიდეს თქვენს ბინაში მრიცხველიდან ანათვლების აღების, გაზგაყვანილობების, გაზის ხელსაწყოების დათვალიერებისა და ტექნიკური მომსახურების ჩასატარებლად.

კატეგორიულად აკრძალულია!

- საცხოვრებელ სახლებში, სკოლებში, ბაგა-ბაღებში, საზოგადოებრივი დანიშნულების შენობებში გაზზე მომუშავე ყველა სახეობის გამათბობელი და წყალგამაცხელებელი მოწყობილობების მონტაჟი და ექსპლუატაცია, რომელთა გამოყენებისას წვისთვის საჭირო ჰაერი აიღება სათავსიდან და წვის პროდუქტების განოვა არ ხდება კვამლსადენების მეშვეობით (ვინაიდან წვის პროდუქტები სათავსშივე რჩება);
- სავენტილაციო არხების საკვამლე არხებად გამოყენება;
- არასტანდარტული და თვითნაკეთი გაზის ხელსაწყოებისა და სანთურების გამოყენება;
- გაზის ხელსაწყოებისა და გაზგაყვანილობის თვითნებური მონტაჟი, გადაადგილება, შეერთება, გაზგაყვანილობის შეცვლა, მისი გაჯის, ცემენტის ხსნარის, შპალერის, ხის პანელის, კარადების ქვეშ მოქცევა, სავენტილაციო ცხაურის დაფარვა (დაგმანვა);
- დასასვენებლად და დასაძინებლად იმ სათავსების გამოყენება, სადაც დამონტაჟებულია გაზის ხელსაწყოები, გარდა სახელმწიფო სტანდარტით გათვალისწინებული გამათბობელი ღუმელისა;
- გაზის ხელსაწყოების ჩამკეტი მოწყობილობების, საკვამლე-სავენტილაციო არხების არარსებობის შემთხვევაში ბუნებრივი გაზის გამოყენება;
- ანთებული გაზის ხელსაწყოების უმეთვალყურეოდ დატოვება;
- გაზსადენიდან ან გაზის ხელსაწყოებიდან გაზის გაჟონვის დადგენის მიზნით ღია ცეცხლის გამოყენება.

გახსოვდეთ, რომ:

- პასუხისმგებლობა საცხოვრებელ სახლებში გაზის საყოფაცხოვრებო ხელსაწყოების ექსპლუატაციაზე ეკისრებათ მომხმარებლებს.

კატეგორიულად მომხმარებელი!

გთხოვთ, დაიცვათ გაზის უსაფრთხოოდ სარგებლობის წესების მოთხოვნები.

საქორწინო მაყარო ქარტი

“

ჩემს ცხოვრებაში ყველაზე ბედნიერი დღე მიწოდდა ქმისთვისაც გამეზიარებინა. არ შემიქლო, დღეს აქ არ მივსულიყავი...

“

თორნიკე ყაჯრიშვილი

8 სექტემბერს, მეგობრებთან ერთად, მუხათგვერდის ძმათა სასაფლაოზე ვიყავი. უკვე გამობრუნებას ვაპირებდით, რომ გმირთა სავანეს საქორწინო მაყარი მოადგა. გაკვირვებული შევყურებდით მოულოდნელ და ერთი შეხედვით უცნაურ სანახაობას. არც შესაფერის ენახა აქამდე მუხათგვერდში საქორწინო მაყარი. პატარა აგვისტოს ომში გმირულად დაღუპული სერგეი გოროზიას და აღმოჩნდა.

ელენე გოროზია: „2008 წლის აგვისტოს შემდეგ, ყველა დღესასწაულზე მე და დედა სერგეის საფლავზე ავდივართ. ეს ერთგვარ ტრადიციად გვექცა. ერთ ახალ წელს ლამის 12 საათზე მუხათგვერდში შევხვდით... არ შემიძლო, ამ დღეს მის საფლავზე არ ავსულიყავი... აქამდე ყველა დღესასწაულზე მთელი ოჯახი ერთად ვიყავით და არ მინდოდა, ჩემს ცხოვრებაში ყველაზე ბედნიერი დღე ჩემი ძმისთვის არ გამეზიარებინა... როდესაც ჩემს მეუღლეს გავანდე ჩემი სურვილი, რომ ჯვრისწერის შემდეგ, მუხათგვერდში ავსულიყავით, მოეწონა ჩემი იდეა. ძალიან ემოციური იყო ჩემთვის ჯვრისწერის შემდეგ მუხათგვერდში ასვლა. ყველას უნდა, რომ მისთვის ყველაზე ბედნიერ დღეს ოჯახის ყველა წევრი მის გვერდით იყოს. ჩემი ძმაც ჩემთან ერთად იყო იმ დღეს... მინდა, რომ ეს ყველაფერი ტრადიციად დამკვიდრდეს და ახალდაქორწინებულმა წყვილებმა პატივი მიაგონ როგორც მუხათგვერდში დაკრძალულ ქართველ გმირებს, ასევე გმირთა მოედანსა და ვაკის პარკში უცნობი ჯარისკაცის საფლავს. იმ დღეს, სპეციალურად ჩემი ქორწილისთვის, აფხაზეთიდან ჩემი და სერგეის კლასელები ჩამოვიდნენ სტუმრად.“

ელენესა და ლევანის რომანი სამი წლის წინათ, სერგეის უახლოესი მეგობრის ქორწილში დაიწყო. ერთნაირი მეგობრობა მალე სიყვარულში გადაიზარდა და სამწლიანი ურთიერთობა ქორწინებით დაგვირგვინდა.

ელენე გოროზია: „სერგეის გარდაცვალებიდან ორი წელი იყო გასული, როდესაც, მომავალი მეუღლე, ჩემი ძმის ჯარის უახლოესი მეგობრის, ბესო გოროზიას ქორწილში გავიცანი. მინდა ბესოზე ვთქვა ორიოდ სიტყვით. მასა და ჩემს სერგეის ძმობა პქონდათ შეფიცული და საუკეთესო მეგობრები იყვნენ. ბესო დღემდე შეიარაღებულ ძალებში

მსახურობს და საქართველოს სადარაჯოზე დგას... გაცნობიდან დაახლოებით ერთი წელი ვმეგობრობდით. შარშანწინ ფილარმონიაში „კომედიმოუს“ კონცერტზე დამაპტიყა. ფილარმონიიდან რომ გამოვედით, მაშინ გამიხილა თავისი გრძობები. კარგად რომ დაფიქრდი, მიგხვდი, რომ ლევანი ის ადამიანი იყო, რომლის გვერდითაც თავს მშობიად ვიგრძობდი. უკვე ორი წელია, რაც შეყვარებულები ვართ. ეს იყო ჩვეულებრივი სიყვარულის ისტორია, ლამაზი დღეებითა და სიურპრიზებით. ცოტა ხნის წინ ლევანმა ასეთი სიურპრიზი გამიკეთა: იცის, რომ ძალიან მიყვარს ნაჭრის სათამაშოები. ერთ საღამოს კარზე ზარი იყო, გავიხედე, არაფერი იდგა, კარი გავაღე და ძალიან ლამაზი, დიდი, ფუმფული დათუნია დამხვდა. გამიხარდა და ავტებზე ყვირილი, სათამაშო სახლში შევიტახე და კარი მივკეტე, ის აღარ მიფიქრია, რომ ლევანიც გარეთ იყო და კარი მიუხსურე :) ყველაფერს ოფიციალური სახე მივცედი და ერთმანეთი ოჯახებით გავიცანი. მობა დღეს დავინიშნეთ. ქორწილი ორჯერ გადაგვედო. პირველად ნიშნობიდან ერთ თვეში ვაპირებდით ქორწილის გადახდას, მაგრამ მაშინ მისი და, რომელიც ავსტრიაში ცხოვრობს, პატარას ელოდებოდა, ვერ ჩამოვიდა. მეორედ ივნისში გადაგვმეთ, მაგრამ ჩემი სამსახურის გამო ისევ მოგვიწია ქორწილის თარიღის შეცვლა. მინაგანად ყოველთვის ვგრძობდით, რომ ჩემი მომავალი სამხედრო პირისთვის უნდა დამეკავშირებინა. ლევანი 26 წლის ხდება, ისიც სოხუმელია. აქამდე სატანკო ქარხანაში სარემონტო უბნის უფროსის პოზიცია უკავია. სერგეის სამხედრო ცხოვრება რომ არ აერჩია, მე და ლევანი ერთმანეთს ვერ გავიცნობდით და არც ეს ქორწილი შედგებოდა. დღემდე ჩემი ცხოვრება პირდაპირ კავშირშია ჩემს ძმასთან. სერგეი აღარ არის ცოცხალი, თუმცა მისი წყალობით, ძალიან ბევრი კარგი მეგობარი შევიძინე ამ სტრუქტურაში. ძალიან მხიარული და

თუმორით სავსე ბიჭი იყო. ყოველთვის გამაზინებდა მეც და დედასაც.“

მზია კვიციანი: „ელენეს თაყვანისმცემლები არასდროს აკლდა, მაგრამ ჩემი მომავალი სასიძო რომ ურეკავდა, სულ ვეჩხუბებოდი, ვინ არის, ასე ხშირად რატომ გირეკავს-მეთქი. ალბათ, მინაგანად ვგრძობოდი, რომ ეს ადამიანი ელენესთვის განსაკუთრებით მნიშვნელოვანი იყო. თან დედური წინათგონობა მკარნახობდა და ეგოისტური გრძობა გამიჩნდა. შემდეგ ჩემმა ახლობელმა მითხრა, მგონი, ელენესთან რალაც სერიოზული ხდება, ვილაც ლევანი და აბა, შენ იცი, გაარკვიე, რა ხდებაო. ამის შემდეგ სულ უფრო მკაცრად ვაკონტროლებდი ელენეს ტელეფონზე შემოსულ ზარებს. გაგარკვიე, ვინ იყო ლევანი, მაგრამ ელენე მიმტკიცებდა, მეგობარიაო. ბოლოს მითხრა, შეყვარებული ვარ და ლევანს

ველი გვირის საფლავზე

სარავი გოროზია

სერგეი გოროზია სოხუმში დაიბადა. გალში გაზრდილი ბიჭი ქართულ ჯარში შევიდა და ცხინვალთან დაეცა გმირულად. ჯარში შესვლამდე ცოტა ხნით ადრე დედას სოხუმში გაეპარა, ფიცი დალო სომხების მიერ მოკლულ მამის საფლავთან, რომ ქართულ ჯარში შევიდა და სოხუმს დაიბრუნებდა. სოხუმი ვერ დაიბრუნა, მაგრამ გმირის სახელით ნაჟიდა ამ ქვეყნიდან. ის სულ 20 წლის იყო... სერგეის პატარაობიდანვე ჰქონდა მიდრეკილება სამხედრო ნიჭებისკენ – თვალი სულ სამხედრო ქუდებისკენ, ავტომობილებისკენ გაუბრუნდა და სულ მათ ყიდვას ითხოვდა...

მზია კვიციანი, სერგეი გოროზიას დედა: „ერთ დღეს მოვიდა და მითხრა: დედიკო, როდემდე უნდა ვიცხოვროთ ასე? დამიჭერენ და ჯარში წამიყვანენ... ხდებოდა კიდევ ასე, ბიჭებს იჭერდნენ, თუ ოჯახი იმზამსვე არ გადაიხდიდა გამოსასყიდს, მიჰყავდათ ჯარში. ან აღრიცხვებზე უნდა დაგეყენებინა და 200 დოლარი გეხადა ყოველ გამოძახებაზე. დავაყენე აღრიცხვებზე, ორჯერ მომინია კიდევ გადახდა. სამხედრო ლიზინგებოდა. თურმე ნიდაგას იმზადებდა, რომ თბილისში წამოსულიყო ჯარში... ერთ დღეს მეუბნება. დედა, რაღაცის თქმა მინდა და ვერ გიმხელ, უკვე რამდენიმე თვეა, ვნვალობო. მე უკვე ვგრძობდი, რასაც მეტყობდა... მითხრა კიდევ, – დედა, მე მივდივარ საქართველოს შეიარაღებულ ძალებში. გადავირე... მამიდაშვილი ჰყავს დალუპული, 21 წლის ბიჭი, სოხუმის დაბომბვის დროს კისერში დაიჭრა და დაიღუპა. ის არ გვეყოფა-მეთქი? გაუთავებლად ვდობოდი. თუ გინდა, რომ კაცად დავდგე, სჯობია, გამიშვაო. საბაყლო ჯარი გვეყავს, ხომ იცი, ჯარი ჩემი ოცნებაა, ყველაფერს მივალწე, ოფიცერი გავხდები... თუნდაც ვერ დაიბრუნოს საქართველომ აფხაზეთი, მამინ აქაურობა უნდა მივატოვო და თქვენც საქართველოში უნდა წაგიყვანოთ. დავთანხმდი... მე თვითონ ვეხმარებოდი საბუთების შეგროვებაში და უხაროდა... ურთულეს პირობებში გააარა კარანტინი, 50 კაციდან 2 დარჩა. ვაზიანში, მეოთხე ბრიგადაში ჩაირიცხა. 43-ე ბატალიონში. გახარებული იყო, ყველანაირი უბედურება უკან მოვიტოვე, ყველაფერი გადავლახე, ყველა ნორმატივი ჩავაბარე. 19 წლის იყო, ჯარში რომ შევიდა. 20-ის იქ გახდა. ძალიან უხაროდა, პატარა-პატარა ნარმატივები ჰქონდა. გახარებული მეუბნებოდა, უფროსები მეუბნებიან, ნამდვილი ჯარისკაცი ხარო. ყველას გავაგებინე, რომ აფხაზეთიდან ვარ და რომ ჩემი მთავარი მიზანი აფხაზეთის დაბრუნებააო“.

სერგეი დედას ბოლოს 7 აგვისტოს, საღამოს ელაპარაკა. სანთელი დაანთე ჩემს სახელზე... თურმე უკვე ცხინვალის მისადგომებთან ყოფილა. მას შემდეგ დედას სერგეის ხმა აღარ გაუგია. უკანასკნელ ამოსუნთქვამდე იბრძოდა. ხალხს აუყვიროდა, გაიქეცი, თავს უშველეთო, და თვითონ იბრძოდა, ბიჭებს ეუბნებოდა, 2 კაცი სიცოცხლე რომ გადავარჩინო, ეგეც საქმეაო. პოზიცია მამინაც არ მიუტოვებია, როცა ავიაციამ დაბომბვა დაიწყო. საბრძოლო მოკვლევაში წერია, რომ სერგეი გოროზია თავის პოზიციაზე ბოლომდე იდგა, რათა დაჭრილები და დაღუპულები გაეყვანათ... მკვლი ცხინვალში იბრძოდა და დაიღუპა. დედა გალში იყო და არ იცოდა, რა გზას დასდგომოდა. მაინც ჰქონდა იმედი, რომ შვილი ცოცხალი ჰყავდა. იმედს „დეენემის“ პასუხმა მოუღო ბოლო.

უნდა, რომ გაგიცნოსო. კონცერტზე დაპატიჟა და ძალიან გაგვბრაზდა. ვუთხარი, ვერსადაც ვერ წახვალ-მეთქი. არადა მანამდე საერთოდ არანაირი პრობლემა არ მქონია ელენეს სადმე გაშვების, იმდენად გულახდილები ვართ ერთმანეთთან, რომ მისი სადმე გაშვება არასდროს ყოფილა ჩემთვის პრობლემა...“

ელენე გოროზია: „მინც ჩემი გავიტანე და ნავედი. უკან დაბრუნებულს მეორე კონცერტი სახლში დამხვდა. სწორედ მაშინ ვუთხარი, მე ამ ადამიანს გავყვები ცოლად და მოემზადე ქორწილისთვის-მეთქი. ერთმანეთი რომ გაიცნეს ძალიან კარგი ურთიერთობა ჩამოუყალიბდათ“.

მზია კვიციანი: „წელს, 8 აგვისტოს, ლევაში მშობლებთან ერთად ამოვიდა მუხათგერდის სასაფლაოზე, ძალიან მეუსამოვნა, დიდი პატივი იყო ჩემთვის“.

სერგეი რომ დაიღუპა, ელენე 18-ის იყო, ახლა 23 წლისაა. აგვისტოს ომში დაღუპული ჯარისკაცების ოჯახის წევრები, მამინდელმა მთავრობამ თავდაცვის სამინისტროში სხვადასხვა პოზიციებზე დაასაქმა. 18 წლის ელენეც, ერთ-ერთი მათგანია, რომელმაც ძმის გმირულად გარდაცვალებიდან დაახლოებით ერთი წლის შემდეგ, თავდაცვის სამინისტროში დაიწყო მუშაობა. მალევე მიიღო გადაწყვეტილება, კონტრაქტი გაეფორმებინა და შეიარაღებულ ძალებში ემსახურა. შემდეგ იყო პირველი ბრიგადა და ეროვნული გვარდია, სადაც კადრების სერფანტის თანამდებობა ეკავა. როგორც თავად ამბობს, სამხედრო ტანსაცმელი მისი განუყოფელი ნაწილი გახდა. უკვე ერთი თვეა, გმირთა მემორიალთან მდგარი საპატიო ყარაულის ასეულში ირიცხება და საქმის მწარმოებელია.

მზია კვიციანი

ელენე გოროზია, სერგეის და: „ფორმას რომ ვხედავდი, სულ მინდოდა, ჩემს თავზე გამოემეცა, რას გრძობდა სერგეი, როდესაც სამხედრო ფორმა ეცვა. ამაზე საუბარი დღესაც მიჭირს... მართლა ძალიან რთულია ქალისთვის ჯარში ყოფნა, მაგრამ ეს სიტყვებით აუხსენელი სიამაყეა. გაცვია სამხედრო ფორმა და ემსახურებოდა სამხედროს. მე ეს შევძელი და ძალიან მენამყვება... სანამ სერგეი დაიღუპებოდა, სულ იმ აზრზე ვიყავი, რომ გმირთა მოედანზე აღმართულ გმირთა მემორიალზე ყოველთვის უნდა მისულიყო ახალდაქორწინებული წყვილი და პატივი მიეგო მათი სულლებისთვის. ჩვენ სწორედ გმირულად დაღუპული ადამიანების დამსახურებით ვართ ცოცხლები. ვფიქრობ, ყველა წყვილმა უნდა გამოხატოს მათ მიმართ მცირედი ყურადღება მანც“.

my View
და
თავგადასმობა

ოთარ რამიშვილის კოლორი-
ტული სიმღერების ახალი ვერსი-
ები და ოთო ნემსაძის სადები-
უტო ალბომი. ეს „ჯეოსტარის“
საჩუქარი, რომელიც ხმისჩამწ-
ერ სტუდია „ბრაგო რეკორდსში“
განხორციელდა. უცნაურ დამთ-
ხვევად შეიძლება ჩაითვალოს ის
ფაქტი, რომ ოთარ რამიშვილის
ბოლო ჩანაწერი ოთო ნემსაძე-
სთან დღევანდელ... ამ სიმღერების
ახალი ვერსიით შესრულება კი
რამიშვილის გარდაცვალების
შემდეგ გადაწყდა... „ჯეოსტარის“
გამარჯვებულმა ცნობილი
კომპოზიტორის შემოქმედებთან
10 სიმღერა შეარჩია. ყველ-
ასთვის ნაცნობი და საყვარელი
სიმღერების არანჟირების თანა-
მედროვე ვერსიები უნიჭიერესმა
მუსიკოსმა ზვიად ბოლქვაძემ
შექმნა. სიმღერები, რომლებსაც
ავტორი მხოლოდ გიტარის აკომ-
პანიმენტით აწვდებდა, ამჯერ-
ად ცოცხალი ბენდის თანხლე-
ბით ჩაინერა. ალბომს ერთ-ერთი
სიმღერის სახელი – „ფიქრების
ზღვა“ ჰქვია.

ოთო ნემსაძის ალბომი „ფიქრების ზღვა“ ოქტომბრიდან გაიყიდება

ოთო ნემსაძე: „ალბომზე მუშა-
ობა დიდი ხანია დასრულებულია,
უბრალოდ, სრულყოფილებაში მო-
დის. ბედნიერი ვარ, რადგან ვთ-
ვლი, რომ მაქვს კარგი ხარისხის
ქართული მუსიკა. ისეთი ადამიან-
ების ნამუშევარია, ცუდი ვერა-
ნაირად ვერ გამოვიდოდა. დიდი
მადლობა მინდა გადავუხადო ბა-
ტონ ზვიად ბოლქვაძეს, ეს არის
ადამიანი საოცარი მუსიკით. დიდი
მადლობა ასევე ზვიად ბოლქვაძის
გუნდს ამ გასაოცარი არანჟირები-
სთვის, ჩემთვის მათთან მუშაობა
ძალიან დიდი ბედნიერებაა და დი-
დი მუსიკალური ზრდაა. თუკი რამ
გამიკეთებია ცხოვრებაში, მიკი მა-
ქვს ახლა იმ ყველაფრის, რომ ვმ-
უშაობ ასეთ გარემოცვაში, ასეთი
ადამიანების თანხლებით. დიდი
მადლობა მინდა ვუთხრა ქალბატ-
ონ მარინა ბერიძეს და მის გუნდს
იდეისთვის. ეს ალბომი არის ჩე-
მი „ჯეოსტარის“ საჩუქარი.

უნდა გაკეთებულიყო. დიდხანს იყო
უარზე, რალა დროს ჩემი სიმღერააო.
მისი ბოლო ნამღერი ეს იყო და მე მე-
რგო ბედნიერებად ეს მიძიმე ტვირთი.
ეს დუეტი ჩაინერა და დღესაც ძალი-
ან პოპულარობით სარგებლობს ეს
სიმღერა. ბევრს მოსწონს. მე კი ოთ-
არ რამიშვილის სიმღერებიდან ყველა
სხვადასხვანაირად მიყვარს, ზოგი
უფრო მეტ ემოციას ინვესს და უფრო
გტკივა.

ვიდა. იმედია, მსმენელი ზედმეტად
კრიტიკული არ იქნება. ზოგადად, მი-
ყვარს ჯანსაღი კრიტიკა და მივიღებ.
– **ზვიადმა მითხრა, იგივე სულის
მატარებელია ოთო, როგორც რა-
მიშვილი იყო. შენ თუ დაგიჭერია
რამე მსგავსება თქვენს შორის?**
– თავისი ქვეყნის სიყვარულზე აქ-
ვს ყველა სიმღერა დაწერილი. მეც
ძალიან მიყვარს ჩემი ქვეყანა, ჩემი
ქვეყნის გარდა, ვერსად ვიცხოვრებ.
მეორე ის არის, რომ რეპეტიციებზეც
არ შემოიძლია, ნახევრად ვიმუშაო და
დავზოგო თავი, ისიც მაქვს იმე-
თებდა ხოლმე. რეპეტიციებზეც ის-
ევე ისე ვიხარავ, როგორც კონცერ-
ტზე. ამის გამო ყელზე სულ პრობლე-
მები მაქვს. ცოტა სხვანაირი ხმის ტე-
მბრი მაქვს, რომელიც იოგებს ცოტა
აზიანებს, ეს იმის ბრალია, რომ პრ-
ოფესიონალი არ ვარ. რომ ვიცოდე,
როგორ უნდა გამოვიშვა ბგერები,
ახლა ასე არ ვიქნებოდი... მაგრამ მა-
ინც არაფერი მოუვა ჩემს ხმას. დაბ-
ერდები და ვიქნები ტომ ვეისივით...
– **მუსიკალური განათლება საერ-
თოდ არ მიგიღია?**
– არა, პროფესიით ეკონომისტი
ვარ. სიმღერაში დედა მავარჯიშებდა.
მაიას, ანუ დედაჩემის სკოლა გავი-

**მე და ოთარ
რამიშვილი**
„მე და ოთარ რამიშვილი ახლოს
ვიყავით და რალაც ეტაპზე ვმეგ-
ობობდით. ის დიდთან დიდი იყო,
პატარასთან პატარა, ქალაქელთან
ქალაქელი და ა.შ. იყო კოლორიტი
ჩემთვის და ალბათ, ყოველთვის
დარჩება თბილისის სიმბოლოდ.
ძალიან სამსუხაროა, მაგრამ მე-
რგო ბედნიერება, ბატონ ოთარ-
თან ბოლო სიმღერა შემსრულ-
ებინა, მისი ბოლო ჩანაწერი არის
ჩემთან დუეტი. აქედან წამოვიდა
მერე იდეა. რომ გარდაიცვალა,
მერე გადაწყვიტეთ. ერთად შევა-
სრულეთ გალაკტიონის „თოვლზე“
სიმღერა, რომლის არანჟირებაც
ჩემს მეგობარსა და მის ერთ-ერთ
საუკეთესო მოწაფეს გიორგი ძა-
მუკაშვილს ეკუთვნის. იდეაც მა-
თია... მახსოვს, გმირთა მოედანზე
მოვდიოდი, ერთი ბიჭი შემეცდა,
დიდ პატივს გცემო, ხშირად შევხ-
ვედრივართ ერთმანეთსო. ბოლოს
მითხრა, ყველანი ოთარ რამიშვი-
ლითან ავდივართ სახლში და შენც
წამოდიო. გვიანი იყო, 12-ის ნახე-
ვარი იქნებოდა. ავედით, ჩვეული
იუმორით შეგვხვდა, არადა უკვე
ცუდად იყო. მერე თავისი ალბომე-
ბი გადმოაღება, – რომელი სიმღ-
ერაც გინდა, აირჩიე და გაჩუქებო.
იქვე დაიბადა იდეა, რომ დუეტი

EXCLUSIVE

„მით უმეტეს, ის მსიამოვნებს, რომ თუ რამე უამიქლია, ჩამი ქვეყნისთვის გავაკეთო, უამიქლია მხოლოდ სიმღერით“

„მისი ბოლო ნამღერი ეს იყო და მე მერგო ბედნიერებად ეს მიძიმე ტვირთი“...

გიგანტის სიგლერებით

„თუკი რამ გაიკეთებია ცხოვრებაში, პიკი მაქვს ახლა იმ ყველაფრის, რომ ვეუბნობ ასეთ გარემოცვაში, ასეთი ადამიანების თანხლებით, ბედნიერი ვარ“...

„თუ რამე შეიძლება, ჩემი ქვეყნისთვის გავაკეთო, დღეს ეს მუსიკით შეიძლება. შევცდები, ქალიან ბევრი გავაკეთო“...

არე. ის ძალიან კარგად მღერის. ამ ბოლო დროს იმდენად ვხედავ და მსაყვედურობს. მე თბილისში ვარ, დედა – გორში. მე, დედა და ჩემი ძმა ვმღერით ხოლმე ერთად. ისე, იბრალევენ, ოთხ ნემსადე ჩემი მოსწავლე იყო. ალბათ, ოდნავ წარმატებული რომ ვარ, ამის გამო, სურთ, მოსწავლეების რიცხვი გაეზარდოს. მაგრამ ვიტყვი, რომ ბავშვობიდან, დედა-ჩემის გარდა, არავინ მომხმარებია. ბოლოს ორად ორი ადამიანი იყო „ჯეოსტარის“ წინ, ერთ-ერთი ჩემი მეგობარი პიანისტი, ლადო ონოფრე-შვილი, რომელიც ქართულ სიმღერებში მუშაობდა და მეორე – სოფო კაკულია, რომელიც უცხოურ სიმღერებში მამუცადინებდა. შემდეგ უკვე მანანა მორჩილაძე და მერე უკრაინული „ახალი ხმის“ პედაგოგები... მაგრამ სულ იმას ამბობენ, გაანებეთ თავი, რაც უნდა, მაინც იმას გააკეთებდესო. ალბათ, მართლებიც არიან, არასდროს არ ვიმღერებ ისე, როგორც გუშინ ვიმღერე ან ერთი საათის წინ, უბრალოდ, ვერ ვიმღერებ, ვერ გავიმეორებ... ჩემთვის სიმღერა სულ ყველაფერს არა, ალბათ, მაგრამ მინიმუმ ყველაფერს მაინც ნიშნავს. არავინ თქვას, არ მომწონს პოპულარობა, მანუხებსო, ტყუილია... მეც მსიამოვნებს, მით უმეტეს მსიამოვნებს, როცა გაფასებენ, როცა შენი ქვეყნის სახელს სადმე ნაიღებ... თუ რამე შემიძლია, ჩემი ქვეყნისთვის გავაკეთო, მიმჩნია, რომ დღეს ეს მუსიკით შეიძლება. შევეცდები, რომ ძალიან ბევრი გავაკეთო...

ლები იქნება, ვფიქრობ, პროექტი შედგება. შეუძლებელია ყველა სიმღერა ერთნაირად მიიღოს საზოგადოებამ, ჩვენთვისაც ასეა, რამდენიმე სიმღერა გამორჩეულად გვიყვარს. განსხვავებულია იმით, რომ ჩემთან ერთად ასრულებს ჯგუფი „ნიუტონი“ და, აგრეთვე, ზურა მოსიავა (მაჩვი), უნიჭიერესი ინსტრუმენტალისტი, მომღერალი. ამით განსხვავებული მიდგომა, განსხვავებული მანერა აქვთ დაკვირვების და ყველა შემთხვევაში მაინც სხვანაირი იქნებოდა. ჩვენ როგორც მორიგ ქავერს, ისე არ

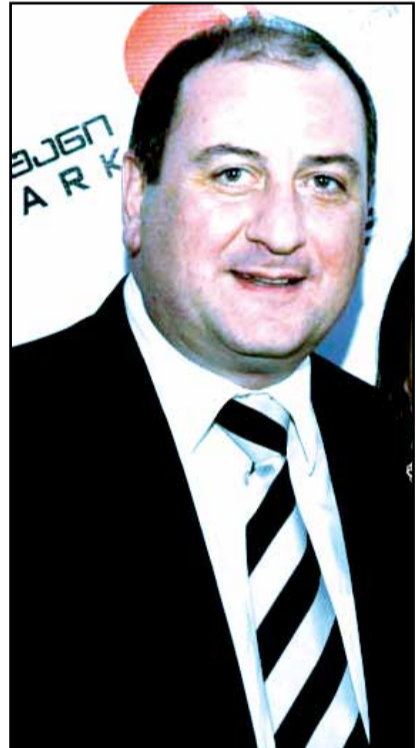
ვუყურებთ. გვიყვარდა, მაგრამ ეს ვარიანტიც ძალიან შევიყვარეთ. მთავარია, რომ ოთხ ძალიან მოსწონს და დიდ სიამოვნებას განიცდის, ჩვენთან ერთად. ოთხ ნემსადის სადებიუტო ალბომის საპრეზენტაციო კონცერტი, თბილისობის დღესასწაულის ფარგლებში ტარდება და თბილისის კულტურული ღონისძიებების ცენტრის მხარდაჭერით 5 ოქტომბერს, 20:00 საათზე, შეიძლება გაიმართება. კონცერტზე ოთხ ცოცხალი ბენდის

თანხლებით შეასრულებს როგორც ალბომში შესულ ყველა მუსიკალურ ნაწარმოებს, ასევე დუეტებს სხვადასხვა ცნობილ მომღერლებთან. პროექტის სპონსორები არიან: კომპანია „ჯეოსელი“ და „IDS ბორჯომი საქართველო“.

„IDS ბორჯომი საქართველო“: ქართული სიმღერა – ეს ჩვენი ქვეყნის კულტურაა, ჩვენი სიმდიდრე, „ბორჯომი“ კი ქვეყნის საგანძურია. ქართული კულტურა და „ბორჯომი“ ერთნაირად საამაყო ჩვენთვის. სწორედ ამიტომ კომპანია „IDS ბორჯომი საქართველო“ მხარს უჭერს ჩვენს მომავალ თაობას, ახალგაზრდა და ნიჭიერ მომღერალს ოთხ ნემსადეს, რომელმაც ყველასთვის საყვარელი ქართველი მომღერლის, ბატონი ოთარ რამიშვილის სიმღერები ახლებური ინტერპრეტაციით შემოგვთავაზა და სადებიუტო ალბომად გამოცა...“

კომპანია „ჯეოსელი“: „ჯეოსელის ალბომი“ – ასე ვუნდოდეთ ოთხს და ძალიან გვამაყვება, რომ ამ უნიჭიერესი შემსრულებლის მუსიკალურ სამყაროში გამოჩენა „ჯეოსელის“ სახელს უკავშირდება. ოთხ „ჯეოსტარის“ ლირსული ნარმომადგენელია, რომელმაც განსაკუთრებული ადგილი დაიმკვიდრა მუსიკალურ სივრცეში. ვულოცავთ ოთხს პირველი ალბომის გამოსვლას, რომელიც მისი მომავალი ნარმომადგენლის ნათელი დასტურია“.

ზაზა შენგელია: „ეს პროექტი ძალიან მნიშვნელოვანია იმ თვალსაზრისით, რომ თავად ოთხ ნემსადე ქართულ მუსიკალურ სივრცეში ბენდის შემოქმედებით მომღერალია, რომელსაც საკუთარი სტილი აქვს. ის გამოირჩევა შესრულების დროს ექსპრესიულობითა და ძლიერი ენერჯეტიკით. ეს მისი პირველი ალბომია. ამგვარი კონკურსების სხვა გამარჯვებულებებისგან განსხვავებით, ოთხ არ დაიკარგა, ამისთვის კი ძალიან ბევრი იბრძოლა. მაგაყვარებდა მინდა მოვიყვანო მისი გამარჯვება უკრაინულ ტელეპროექტ VOIS-ში, სადაც შემიძლია ვთქვა, რომ რეალურად მან მოიგო ეს კონკურსი, ფარ-ხმალი არ დაყარა, გააგრძელა და მომავალში კიდევ მეტი პერსპექტივა აქვს მას მუსიკალური კარიერის განვითარებისთვის უკრაინაში. პარალელურად კი, ამ გზ-

აზე, „ჯეოსტარში“ გამარჯვებიდან თითქმის სამი წლის თავზე გამოდის ეს ალბომი, რომელიც, „რუსთავი 2“-ის მაშინდელი მუსიკალური რედაქციის გადაწყვეტილებით, ოთარ რამიშვილის სიმღერების ქავერებს მიეძღვნა. ძალიან მნიშვნელოვანია, რომ პირველი ალბომი არის მიძღვნა ისეთი დიდი მუსიკოსის შემოქმედებისადმი, როგორც ოთარ რამიშვილია. იმ წელს, როცა ოთხ „ჯეოსტარში“ გაიმარჯვა, ერთ-ერთი ტური ოთარ რამიშვილს მიეძღვნა. მაშინ მომღერალმა რამდენიმე სიმღერა კონკურსანტებთან ერთად შეასრულა. ერთ-ერთი სიმღერა – „თოვლი“ აღმოჩნდა ბოლო ნამღერი, რომელიც მან ოთხთან ერთად იმღერა დუეტში. ეს სიმღერა შესულია ამ ალბომში, როგორც ბონუსტრეკი. ასეთი დიდი შემოქმედის სიმღერა, რომელიც ასეთი კოლორიტული იყო თბილისის სინამდვილეში, იმსახურებს იმას, რომ მიძღვნა გაუკეთოს შედარებით ახალგაზრდა თაობის მომღერალმა. ეს ხელს შეუწყობს ოთარ რამიშვილის შემოქმედების კიდევ უფრო მეტ პოპულარიზაციას ახალგაზრდებში“.

ზვიად ბოლქვაძე: „ყველასთვის საყვარელი ადამიანის მუსიკაა ოთარ რამიშვილის მუსიკა. გავიზარდეთ მის სიმღერებზე და შეიძლება ითქვას, რომ შევეცადეთ, ახლებურად გაუღერებულოყო, რამდენად გამოგვივიდა, ამას საზოგადოებამ შეაფასებს. ვცდილობდით, შეგვენარჩუნებინა მისი პირველი სახე. საინტერესოა იმით, რომ სულიერად ახლობელი ადამიანი – ოთხ ნემსადე ასრულებს მის სიმღერებს, კარგად მოერგო, გაითავისა, უნიჭიერესი მომღერალია და მთავარია, რომ ოთარისეულ პენს არ უკარგავს. – რამდენად მოუნდა სიახლე რამიშვილის სიმღერებს? ძველი თაობის მსმენელი ხომ არ გააკრიტიკებთ ამის გამო? – ამ პროექტში რამდენიმე სიმღერა მაინც რომ აღმოჩნდეს ისეთი, რომელიც საზოგადოებისთვის მისა-

ლიტერატურული ფესტივალის შუახევი

my View
და
თავბარიძე

მაღალმთიან აჭარაში, კერძოდ კი შუახევში, 20, 21 და 22 სექტემბერს ახალგაზრდა პოეტებსა და მწერლებს ელიან. მათ ლიტერატურული ფესტივალის „ზე-კართან“ უმასპინძლებს. შემოქმედებით საღამოებთან ერთად დაგეგმილია ექსპედიციები. ასე რომ, სტუმრებს საკმაოდ საინტერესო დღეები ელოდება. ისტორიული ესეების, ლექსების, მოთხრობების, ნოველებისა და ჩანახატების შექმნის მიზნით ისინი შუახევში არსებულ ისტორიულ-კულტურულ ძეგლებს და ათვალეურებენ, მათი ნამუშევრები კი საბოლოოდ სპეციალურ კრებულში მოიყრის თავს. პროექტის ფარგლებში დაგეგმილ მარშრუტებს შორის არის ნიგაზეული – სელიმ ბეგ ხიმშიაშვილის ციხე, მარეთის ხეობა, ოქროპილაურის ციხე, ჭვანის ხეობა, ფურტიოს საჯარო სკოლის მიმდებარე ტერიტორია, სადაც არქეოლოგებმა გათხრებისას 2012 წლის აგვისტოში ეკლესიის საძირკვლის ნაწილი სამარხები და მრავალი სხვა ნივთი აღმოაჩინეს... ფესტივალის მიზანია, შუახევში ლიტერატურული ფესტივალის დამკვიდრება და ახალგაზრდებში წიგნის პოპულარიზაცია.

გვანტაგ ბეშიკია

ნიშნობებით მდიდარ მაღალმთიან აჭარაში გატარებული ყოველი დღე სტუმრებისთვის დაუვიწყარი იქნება. ხელოვანები კი იმედოვნებენ, რომ „ზე-კართან“ შუახევში ლიტერატურული ფესტივალის დამკვიდრების საფუძველი გახდება.

პროექტის მედიასპარტნიორები არიან: აჭარის ტელევიზია, რადიო „აჭარა“, გაზეთები „აჭარა“, „ბათუმელი“, „პრაიმტაიმი“.

EXCLUSIVE

ლიტერატურული ფესტივალის „ზე-კართან“ იდეის ავტორი და ორგანიზატორი რეჟისორი ვახტანგ ბერიძეა. ახალგაზრდა რეჟისორს შუახეველები ასე ახასიათებენ: კაცი, რომელსაც თავისი მინა უყვარს და აჭარისთვის ბევრ კეთილ საქმეს აკეთებს.

ვახტანგ ბერიძე: „ზე-კართან“ ზეცის კარიბჭეს ნიშნავს, იგულისხმება ადგილი, ანუ ეს არის შემეაერთე-

ბელი ადგილი მინასა და ცას შორის, სიცოცხლესა და ღმერთს შორის, სწორედ ასეთია ჩემი შუახევი და ამიტომაც ჰქვია ამ პროექტს ეს სახელწოდება. ეს პროექტი ჩემთვის ძალიან მნიშვნელოვანია, რადგან მეც შუახეველი ვარ და ღონისძიებების ფარგლებში ჩემი მუნიციპალიტეტის, კულტურის, ისტორიისა და ტრადიციების ფართო პოპულარიზაცია

მოხდება. თითოეული მწერალი და პოეტი, რომელიც შუახევზე ერთ ფრაზას მაინც დანერს, მთელი ხალხის მესხიერებას საუკუნეების განმავლობაში შემორჩება.

დიდი მადლობა მინდა გადავუხადო აჭარის განათლების, კულტურისა და სპორტის სამინისტროს, რომელმაც თავისუფალი პროექტების კონკურსის გამარჯვებულთა შორის

ჩემი პროექტიც დაასახელა და შუახევისთვის ესოდენ მნიშვნელოვანი პროექტის ხორცშესხმის საშუალება მომცა. ეს პროექტი შუახევის გამგეობის ფინანსური მხარდაჭერით ხორციელდება.

ფესტივალის ორგანიზატორის თქმით, ღირსშესა-

თელავი მუსიკის საერთაშორისო ფესტივალს უმასპინძლებს

ამ პიანისტის ხელოვნებას, ვირტუოზულ ტექნიკასა და არტისტიზმს მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყნებში მსმენელი ბევრჯერ გაუოცებია. ამიტომაც წამყვანი მუსიკოსებისთვის ელისო ვირსალაძის მიერ დაფუძნებულ ფესტივალზე მიწვევა დიდი პატივია.

19:00 საათზე, თელავის სახელმწიფო დრამატულ თეატრში გაიხსნება. პიანისტმა ფესტივალის 80-იან წლებში დააარსა, შემდეგ კი იყო თითქმის ოცწლიანი პაუზა. 2010 წლის ოქტომბერში კი საქართველოს პრეზიდენტის მიხეილ სააკაშვილისა და ელისო ვირსალაძის ინიციატივით, მუსიკის საერთაშორისო ფესტივალის თელავში კვლავ განახლდა.

ელისო ვირსალაძე ხელოვნების ოჯახში დაიბადა. სულ პატარას მუსიკა ბებია, პროფესორმა ანასტასია ვირსალაძემ შეასწავრა. ის იყო მუსიკოსის პირველი მასწავლებელი. შემდეგ კი იყო უამრავი წარმატება არა მარტო ევროპაში, ასევე ამერიკასა და იაპონიაში. ის წარმატებით გამოდის ლონდონის, მილანის, რომის, პარიზის, ლისაბონის, ბერლინის საკონცერტო სცენებზე. თანამშრომლობს მსოფლიოში წამყვან ორკესტრებთან და დირიჟორებთან. საშემსრულებლო მოღვაწეობის პარალელურად პედაგოგიურ მოღვაწეობასაც ეწევა. არის მოსკოვის კონსერვატორიისა და მიუნხენის უმაღლესი სამუსიკო სკოლის პროფესორი...

„ვშიზობდი, რომ განახლებას ვერ შევძლებდი. თუმცა, ყველაფერი სხვაგვარად აენჭო. პრეზიდენტმა დიდი ნაბიჯი გადადგა და ორი შესანიშნავი ინსტრუმენტი გვაჩუქა. ეს რომ არ ყოფილიყო, ძალიან გავგიჭირდებოდა“. – უთხრა მაშინ „პრაიმტაიმი“ ელისო ვირსალაძემ. სპეციალურად ფესტივალისთვის სახელმწიფომ „Steinway & Sons“-ის საუკეთესო ორი საკონცერტო როიალი შეიძინა. როგორც ვხედავთ, შიში უსაფუძვლო გამოდგა. ფესტივალის საქართველოს კულტურისა და ძეგლთა დაცვის სამინისტროს მხარდაჭერითა და „კლასიკური მუსიკის დაცვის, განვითარებისა და პოპულარიზაციის ცენტრის“ ორგანიზებით ფესტივალის დღესაც გრძელდება.

EXCLUSIVE

ნანი ბრეგვაძის პირველი ქართული სოლო ალბომი

ალბომი „ბრავო რეჟორდსის“ სტუდიაში ჩაინერა

ქართული სცენის ლეგენდა, საქართველოს სახალხო არტი-სტი, ქართველი კომპოზიტორების ნაწარმოებების პირველი და უბადლო შემსრულებელი – ნანი ბრეგვაძე დაუფერებელია, მაგრამ ფაქტია, პირველად წერს სოლო ალბომს საქართველოში. ალბომში შედის ნანი ბრეგვაძის ყველა დროის საუკეთესო ქართული მუსიკალური ნაწარმოები, რომლებსაც ახალი, თანამედროვე და სრულიად განსხვავებული საორკესტრო ულერადობა უნიჭიერესმა მუსიკოსმა და დირიჟორმა ნიკოლოზ რაჭველმა მიუსადაგა. სწორედ ამ ალბომზე მუშაობის პატივი ხვდა წილად მუსიკალურ ბიზნესკომპანია „ბრავო რეჟორდსს“. სტუდიურ

ჩანერგზე მუშაობა დასრულებულია, მიმდინარეობს CD ალბომის ბეჭდვა და საპრეზენტაციო სამზადისი. ალბომში, რომლის სახელწოდებაც არის „ვისხენებ მე“, 12 ქართული მუსიკალური ნაწარმოები შედის. რომელთა ავტორებიც არიან ლეგენდარული ქართველი კომპოზიტორები: რევაზ ლალიძე, ბიძინა ჯვერცაძე, გია ყანჭელი, ბიძინა ჯვერცაძე, ვაჟა ზარაშვილი, მარიკა კვალიაშვილი, გიორგი ცაბაძე, დავით თორაძე, გურამ ბზვანელი და ნუგზარ ვანაძე. ალბომის მუსიკალური კონცეფცია ნანი ბრეგვაძის ბიოგრაფიაზეა აგებული, ანუ იმ ცხოვრებისეულ გზებზე, რაც მან დღევანდელ დღემდე განვლო.

CD ალბომის პრეზენტაცია 4 ოქტომბერს ახალ რესტორან „ფუნიკულიორში“ გაიმართება, მონვეულ სტუმრებს შესაძლებლობა ექნებათ, მოისმინონ ახალ ალბომში შესული რამდენიმე მუსიკალური ნაწარმოები ნანი ბრეგვაძის ცოცხალი შესრულებითა და „ბრავო ბენდის“ თანხლებით.

პროექტის მხარდამჭერები არიან: თბილისის კულტურული ღონისძიებების ცენტრი და საქართველოს კულტურისა და ძეგლთა დაცვის სამინისტრო. სპონსორები: კომპანია „პე-ეს-პე“ და „თი-ბი-სი ბანკი“.

EXCLUSIVE

მუსიკის გაკვეთილები ციხეში

მალე არასრულწლოვნთა ავტალის კოლონიაში მუსიკის პირველი გაკვეთილები ჩატარდება. იქ მყოფი პატიმრებისთვის მუსიკალური სკოლის გახსნა უცხოეთში მცხოვრებმა ქართველმა ქველმოქმედმა ნინო ყამბეგაშვილმა ითავა. მუსიკოსი საქართველოში მყოფ ნიჭიერ ბავშვებსა და მოზარდებზე თავადვე ზრუნავს. რამდენიმე თვის წინ „პრაიმტიმში“ წერდა იმის შესახებ, როგორ მიიღეს ავტალაში მყოფმა პატიმრებმა ის ინსტრუმენტები, რომლებზეც ისინი ოცნებობდნენ. ინსტრუმენტები არა მარტო პატიმრებს, საქართველოს სხვადასხვა რეგიონების მუსიკალურ სკოლებსაც დაურიგდათ. ამჯერად კი ინსტრუმენტები და სანოტო ნიგნები თბილისის დეენილთა 2 ხელოვნების სკოლას გადაეცემა. მუსიკოსი, ასევე, აპირებს მოზარდების არჩევასა და გერმანიაში საერთაშორისო კონკურსზე წაყვანას. მუსიკოსი თბილისში ჩამოსვლასა და ჩანაფიქრის განხორციელებას სექტემბრის ბოლოს გეგმავს. 1-დან 10 ოქტომბრის ჩათვლით საქართველოს შემდეგი რეგიონებიდან – მცხეთა, გორი, ქუთაისი, ფოთი და საჩხერე გერმანიაში გასამგზავრებლად პიანისტი 6 ბავშვს შეარჩევს. ბავშვები გერმანულ ენასა და ლიტერატურას შეისწავლიან, აგრეთვე, ჩაუტარდებათ მუსიკის გაკვეთილები და ბოლოს გერმანულ ბავშვებთან ერთად ექნებათ დასკვნითი კონცერტი. „პრაიმტიმში“ პიანისტს გერმანიაში დაუკავშირდა და სამომავლო გეგმებზე ესაუბრა.

ნინო ყამბეგაშვილი: „ჩემი მიზანია, დავეხმარო საქართველოში მცხოვრებ ნიჭიერ ბავშვებს. სწორედ ამ მიზნით უკვე წლებია, ისინი ჩემ მიერ დაარსებულ ფესტივალ „ოქროს კლავიშიში“ მონაწილეობენ. საუკეთესოებს ენიშნებათ სტიპენდია. მასწავლებლები კი გადიან კვალიფიკაციის ასამაღლებელ კურსებს. ჩემი დიდი სურვილია, ასევე, დავეხმარო ქართულ ეკონომიკას წინსვლასა და განვითარებაში. სწორედ ამ მიზნით ჩემი თაოსნობით ტარდება გერმანულ-ქართულ-აზერბაიჯანული ეკონომიკური ფორუმი ფრანკფურტის კომერცბანკში, სადაც მონვეული იქნება გერმანელი და აზერბაიჯანელი 100-მდე უმსხვილესი ინვესტორი. ჩემი სურვილია, სამომავლო თანამშრომლობის მიზნით ისინი ქართულ მხარესთან დავაახლოო. ამჯერად ორგანიზების პროცესში ვართ. ვფიქრობ, ამ ფორუმის შემდეგ გერმანიაში მცხოვრებ ქართველ წარმომადგენლებსა და მოზარდების მხარდასაჭერად მორზა ფათალი ახუნდოვის აზერბაიჯანული კულტურის მუზეუმს, საჩუქრად გადაეცემა მუსიკალური ინსტრუმენტები. აქ ფუნქციონირებს ნაციონალური და კლასიკური მუსიკის შემსწავლელი წრეები, ინსტრუმენტები და ნოტები დაურიგდებათ მარნეულისა და რუსთავის აზერბაიჯანულ სკოლებსაც“.

ნინო EXCLUSIVE ყამბეგაშვილი ახალი გეგმებით

რატომ წვავენ ბათუმში ნიგნებს?!

EXCLUSIVE
**„საქართველოში
 „ქალიშვილებს“ ახალი
 აკრძალვა აქვთ“**

რამდენიმე დღის წინ სოციალურ ქსელში გავრცელებულმა ინფორმაციამ ბევრი შეაშფოთა. ბათუმის მალაზიაში ნიგნების დაწვას, შემოფოტებასთან ერთად, მკითხველთა განაწყენება და გაბრაზება მოჰყვა. ბევრის გაკვირვება გამოიწვია იმ ფაქტმა, რომ მღვდლის კურთხევით დანიშნულ კონსულტანტთა ქმედება ღმერთის სახელით მოხდა... „ბიბლიის გვერდით რომ ეროტიკული ლიტერატურა და დო უხერხულია“, - აცხადებს მალაზიის მფლობელი დავით ბარამიძე... ირკვევა რომ ამ მალაზიაში მარხვის დროს ზოგიერთი უცხოელი მწერლის ქართული თარგმანი არ იყიდება.

ელიოს „11 წუთი“ და მიშელ უელბეის „ელემენტარული ნაწილაკები“ ტაბუდებული ნიგნებია... ამ ფაქტს მწერლების აღშფოთების გარეშე არ ჩაუვლია...

ლელა კოდლაშვილი, მწერალი: „ეს ისეთი ფაქტია, რომელზეც ყურადღების გამახვილება და სერიოზულად კომენტარება უხერხულია. როცა ნიგნს გადახედავს ვინმე კონსულტანტი და გადანყევს, რომ ზედმეტი ეროტიკული სცენების გამო უნდა დაწვას და გაანადგუროს, არ ვიცი, რომელ „ანექდოტურ“ სიტუაციას მივანერო, რადგან, მეორე მხრივ, სამინიჭება და მარაზმია, როდესაც ეს ხდება ქვეყანაში. ნიგნების

დანვა თავისთავად ვანდალური აქციაა. ეროტიკის ნიშნით ამის კეთება კი უზიგნურობაა. 30-იანი წლების შემდეგ ამგვარი რამ არ მოხდარა. მხოლოდ პოლიტიკური იდეოლოგიის გამო წავადნენ ნიგნებს. კონტრეფოლტურ ქვეყანაში ეს ჩვეულებრივი პოლიტიკური მოვლენა გახლდათ. ნიგნის მალაზია უნდა იყოს აბსოლუტურად ლია სივრცე. აბსოლუტურად თავისუფალი, ყველაწარმოადგინის გათვალისწინებით. თუ აკეთებ ეკლესიური მიმართულების მალაზიას და მოძღვრის კურთხევით ყიფი ნიგნებს, მაშინ მალაზია ეკლესიური პროცესის უნდა იყოს. საგალალოა, როცა ამგვარ ტენდენციას ნიგნის მალაზიის შესვერები იწვევს, საგალალოა, როცა პროტესტის ასეთ აგრესიულ ზომებს მიმართავენ. პრობლემა მსოფლიოშედეგობრივი შეზღუდულობა და ესაა მტკივნეული“.

თონა დოლენჯაშვილი, მწერალი: „მე პირადად, როცა ამ ინფორმაციას ვკითხულობდი, სწორედ ის შეგრძნება გამიჩნდა, რასაც რეი ბრედბერი წერდა ნიგნში „451 გრადუსი ფარენჰაიტით“ - როდესაც სამყაროს დასასრული იყო და ნიგნებს წავადნენ. ძალიან უცნაურია, რომ საქართველოში ხდება ეს და მით უმეტეს, ღმერთის სიყვარულის სახელით. ვფიქრობ, ასეთ ადამიანებს ნიგნთან საერთოდ არაფერი ესაქმებათ. ყველაზე დიდი ნიგნი ბიბლიაა და ჩემი აზრით ამით სწორედ ამას აკეთებენ, სიტყვას წვავენ, იმ მთავარს, რომელიც იყო პირველად და იმ შემოქმედებას, ეს გემოვნების ამბავია, ამიტომ ვისაც არ მოსწონს, არ წაიკითხოს. ეს ყოველივე გაუგებარია და გონე-

ბამიულენველია ჩემთვის. გულსტკივილიც არის, აღშფოთებაც და ყველაფერი ერთად. ვერაფრით ვხვდები, რატომ ან რისი სახელით შეიძლება გააკეთოს ეს იმ ადამიანმა, რომელსაც ნიგნთან აქვს შეხება. ვფიქრობ, რომ არასწორად ესმით. მაინც მინდა, რბილად შევხედო და ძალიან რადიკალური არ ვიყო ამ ადამიანების შეფასებაში. ალბათ, რაღაც ძალიან არასწორად და ძალიან ცუდად გაიგეს. მართლა რომ კითხულობდნენ ამ ნიგნებს, ეს დამოკიდებულა არ ექნებოდათ“.

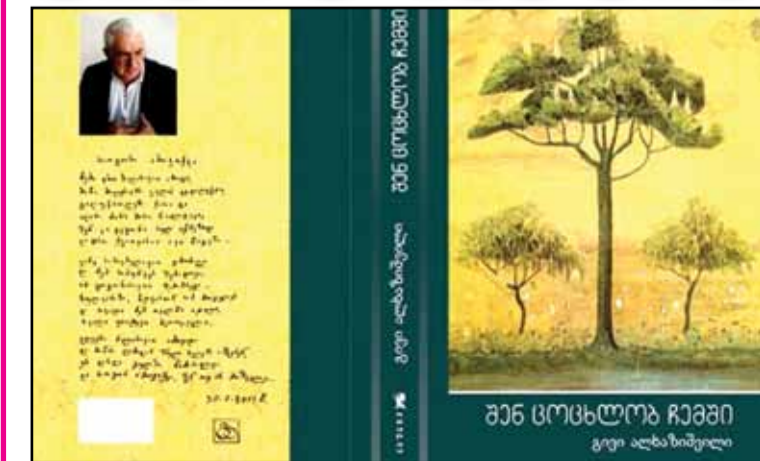
ნანა ტრაპაიძე, ფილოლოგიის დოქტორი, ბათუმის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ასოცირებული პროფესორი: „რა თქმა უნდა, მალაზიის მესაკუთრეს შეუძლია, თავის მალაზიაში ის ლიტერატურა შეიტანოს, რაც მას სურს, თავად განსაზღვროს საკუთარი პროფესიის კომერციული და მხატვრული ფასი. ამაში მას ვერ შევედევებით. თუმცა აქ ერთი ინტელექტუალური და ფსიქოლოგიური საკითხი დგება: ცხადია, კონსულტანტები საკუთარი გემოვნებითა და, ასე ვთქვათ, სულიერი მოთხოვნით

თონა დოლენჯაშვილი:
**„მართლა რომ
 კითხულობდნენ ამ
 ნიგნებს, ეს
 დამოკიდებულია
 არ ექნებოდათ“**

ლებებით ხელმძღვანელობდნენ ნიგნების გადარჩევას და ნაკლებად იციან (უფრო არ იციან) კომპეტენტური აზრი ამ ლიტერატურის შესახებ. არ იციან, რა შეიძლება ასხვავებდეს კოელოს უელბეისგან, ისევე როგორც მათთვის გაუგებარია ბურჟუაზიის კომერციული სტრატეგია და მხატვრული შრეები. ალბათ, არც ვალდებულნი არიან, იცოდნენ; სხვა გარემოებაა აქ მთავარი: ეს ლიტერატურა საკმაოდ ახალია (ყოველ შემთხვევაში ჩვენში) საიმისოდ, რომ მათ შიშობდნენ ის შეფასებითი და ღირებულებითი სტაბილურობა, რომელსაც კრიტიკა და დრო ანიჭებს ხოლმე ლიტერატურას. ასეთ შემთხვევაში შეფასებისა და მოქმედების (გაყიდო, თუ არ გაყიდო) საფუძველი რჩება კერძო ინტელექტუალური გამოცდილება, გემოვნება, ან, სულაც, კარგი მენეჯმენტი სხვა საბაზრო დიპაზონით. ამას ვერ მოვთხოვთ კონსულტანტს; მაგრამ საინტერესოა, დანავს თუ არა ის ბოკაოს, ან კონსულტანტი გამასხურდას, ან „ციფერყანწულთა“, გრიგოლ რობაქიძის, მურმან ლებანიძისა და სხვათა (უკვე შეფასებულ-დაფასებულთა) ეროტიკული შინაარსის ქმნილებებს, ხალხური სიტყვიერების შედეგებს? ვფიქრობ, რომ - არა. არგუმენტი კი იქნება ასეთი: რას ამბობთ, ეს ხომ ბოკაოა, ეს ხომ გამასხურდაა, ეს ხომ რობაქიძეა. და „ეს ხომ“ იქნება არა ამ ტექსტების მხატვრული ღირებულების ამომტყვევებელი შეფასებით, არამედ ავტორიტეტული აზრის მექანიკური ექო, რომელსაც საზოგადოება გამოსცემს ხოლმე იმ მოვლენებზე, რომელთა ღირებულება უკვე კარგა ხნის გადაწყვეტილია, მისი მონანილეობის გარეშე.

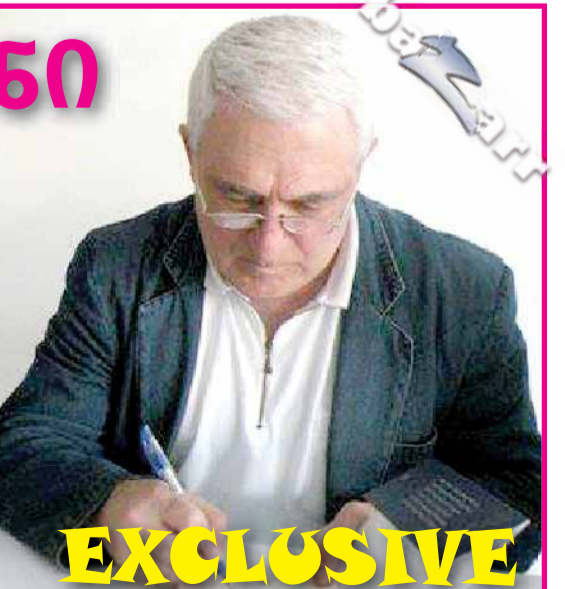
მაგრამ ნიგნების დანვა, ერთდროულად, უცნაური ფაქტიცაა და ვანდალურიც. ვანდალურია, რადგან ნიგნის დანვა ადამიანის დანვის „ჰუმანური“ ჩანაცვლებაა. უცნაური კი იმით, რომ დანვა ყველაზე რადიკალური ანტირეკლამაა და ანტირეკლამა ხომ საუკეთესო რეკლამაა. ეს უნდა ესმოდეს ნიგნის მალაზიის მესაკუთრეს. ვინ გამოდის ამით მოგებული? ცხადია, ავტორი! ნუთუ, მორალისტური აგრესიის ეს „პარადოქსი“ თუ კონსულტანტებს არა, მე-პატრონებს მინც არ ემისი? ალბათ, ბევრი არ ისურვებს, იყოს გულუბრყვილო და ეს დაიჯეროს... მით უმეტეს, ბათუმის ნიგნის მალაზიაში ნიგნის ბედის შესახებ პუბლიკაციამ სოციალურ ქსელში ფორად საინტერესო ტალა აიყოლა თავისი გაცოცხლების, შესხენების, მიწოდების ეროვნული ექსპლიციონისტური ვენებათაღელვის - აგრესიის მსხვერპლად ყოფნის ფარული ვენების სახით...“)

გივი ალხაზიშვილის ახალი ნიგნი

მალე მკითხველი პოეტ გივი ალხაზიშვილის ახალ ნიგნს გაეცნობა. კრებულს, რომელშიც 20 სხვადასხვა ნიგნიდან ამოკრებილი, ძველი და ახალი ლექსები შედის, პოეტმა „მენ ცოცხლოვ ჩემში“ დაარქვა. ნიგნის პრეზენტაცია 17 სექტემბერს „მწერალთა სახლში“ გაიმართება. გივი ალხაზიშვილს სხვადასხვა დროს გამოცემული აქვს შემდეგი პოეტური კრებულები: „მოგონებათა ქალაქი“, „უცხო ფრინველი“, „ლექსები, პოემა“, „დიალოგი ფიქრში“, „ნარსისის სარკმელი“, „სიტყვების მოლოდინი“, „ქორნიკონი“, „გალხევის სურვილი“, „ჩაბრუნებული მზერა“ და სხვა. არის რამდენიმე რომანის, ესსე ავტორი და პოეტური კრებულის მთარგმნელი, ასევე - სახელმწიფო პრემიისა და „საბას“ ლაურეატი.

გივი ალხაზიშვილი: „65-გვერდიან გამოცემაში ყველა პოეტური ნიგნიდან, რაც დღემდე გამოიქცა, შევადგიე შემჯამებული კრებულში, სადაც მკაფიოდ ჩანს რჩეულის კონტურები. ნიგნი იწყება ახალი, გამოუქვეყნებული ლექსებით, გრძელდება მარმან გამოცემული „ეპისტოლეა ნიგნით“ და მთავრდება 1972 წელს დაბეჭდილი პირველი კრებულთა. ანწყოდან წარსულისკენ გახედვა უკეთ აჩვენებს განვლილ გზას, სტილისტურ, მსოფლმხედველობრივ თუ ფორმალისტურ გრადაციასა და შემოქმედების დინამიკას. რჩეულის საბოლოო ვერსიის გამოცემა სამომავლოდ გადავადე, იმ დროისთვის, ღვთის შენეებით, როცა სხვა ნიგნებსაც გამოვცემ და არჩევანის მეტი საშუალება მექნება“.

EXCLUSIVE

დავით თაყვაირიძე

მოზარდ მაყურებელთა თეატრი კონკურსს აცხადებს

ნოდარ დუმბაძის სახელობის მოზარდ მაყურებელთა სახელმწიფო თეატრი პროფესიონალ რეჟისორებსა და დრამატურგებს თავისთან კონკურსს აცხადებს. საბავშვო და საყმაწვილო დრამატურგიული ნაწარმოებების გამოსავლენად საკონკურსო პიესების წარმოდგენის ვადა 25 ოქტომბერია. გამარჯვებული პიესა წლევანდელ სეზონში თეატრის დიდ სცენაზე დაიდგმება. დრამატურგი კი საავტორო ჰონორარს 2000 ლარს მიიღებს. კონკურსში მონაწილეობის უფლება აქვს ყველა მსურველს. კონკურსის პირობების მიხედვით, წარმოდგენილი პიესა არ უნდა იყოს ადრე გამოქვეყნებული ან დადგმული.

თეატრალური პროექტი, საკონკურსო კომისიის მიერ მაქსიმუმ 4 პროექტი შეირჩევა. ორგანიზატორების თქმით, კონკურსს აცხადებენ უნდა გაითვალისწინონ სცენის პარამეტრები

და პიესების შერჩევისას იფიქრონ მცირეპერსონაჟიან და მცირებიუჯეტურ პროექტებზე. საკონკურსო პროექტების წარმოდგენის ბოლო ვადა 10 ოქტომბერია.

EXCLUSIVE

ქართველების წარმატება ედინბურგის თეატრალურ ფესტივალზე

თუმანიშვილის კინოსასირობით თეატრი „ნიუ თაუნში“...

ჯონის მაკმილანი:
„განაქა და მისი მსახიობები მისი 80-წლიანი სუფთა და აღვირახსნილ კომედიას, სავსეს პოლიტიკური ქვაკუთხედიანობითა და ობარტონებით, რომლებიც არასდროს უშლის მოქმედებას და არ დომინირებს მასზე. მათ ესმით აბსურდიზმის ყველა ხერხი და ამიტომ, რომ ამ გადარეულ და შერყეულ სამყაროში ესაა ერთადერთი ფორმა, რომელიც ამართლებს“.

...არადა გასტროლები პრობლემებით დაინყო, ჯერ აღმინისტრაციული გაუგებრობა იყო, მერე კი სპექტაკლისთვის დაინიშნული დილის ათი საათი. ამას საბაჟოსთან გაურკვეველობა და დეკორაციების დაგვიანება მოჰყვა... მოუხდავად ამისა, „ნიუ თაუნში“ თეატრში, ჯორჯ სთრონზე, საბოლოოდ ყველაფერი საქართველოდან ჩასული მსახიობების დიდი გამარჯვებით დაგვირგვინდა. ქართულმა სპექტაკლებმა კრიტიკოსების ქება დაიმსახურეს. ზურა გენაძის სპექტაკლი „მელოტი მომღერალი ქალი“ მსოფლიო დონის კრიტიკოსმა ჯონის მაკმილანმა ედინბურგის ფესტივალის საუკეთესო სპექტაკლად აღიარა. როგორც თეატრალურ წრეებში ამბობენ, ეს არა მხოლოდ ქართული რეჟისორის, არამედ ქართული თეატრის დიდი გამარჯვებაა.

ჯონის მაკმილანი: „ქართველმა მსახიობებმა ერთ-ერთი ყველაზე საუკეთესო ანსამბლური სპექტაკლი წარმოადგინეს, რაც კი ფრინჯიზე წელს მინახავს. ეს არის შესანიშნავი ქართული ვერსია იონესკოს „მელოტი მომღერალი ქალი“, რომლის პრემიერაც პირველად პარიზში 1950 წელს გაიმართა. რეჟისორ ზურა გენაძის ბრწყინვალე და ჭკვიანური მიგნებაა, რომ მოქმედება საქართველოში გადმოაქვს – ასეთი დამახასიათებელი სამი იერარქიული გარემოთი და კორუფციული კეთილდღეობით, პოლიტიკური ზეწოლითა და უსამართლობით, რაც ცოტა ხნის წინ სუფევდა მათ ქვეყანაში და ყოველივე ამის მიუხედავად, რეჟისორი ყველანაირი საშუალებით გაურბის ყველაზე დიდ შეცდომას, რაც იონესკოს დადგმის დროს ემართებათ, თითქოს იონესკო უნდა გათამაშდეს კლოუნად და თეთრად შეითხზინილი სახეების გამოყენებით. რეჟისორი ფილტრებს დიალოგს. მსახიობების თამაშის მანერას გადაჭრავს სატელევიზიო სიტკომების სტილისტიკა, რის დროსაც ეს ბრწყინვალე, სატირული პოეზიით გაულეული ტექსტი კიდევ უფრო გამოკვეთილია. გენაძე და მისი მსახიობები ქმნიან მძნუთიან სუფთა და აღვირახსნილ კომედიას, საესეს პოლიტიკური ქვაკუთხედებითა და ობერტონებით, რომლებიც არასდროს უშლის მოქმედებას და არ დომინირებს

მასზე. მათ ესმით აბსურდიზმის ყველა ხერხი და ამიტომ, რომ ამ გადარეულ და შერყეულ სამყაროში ესაა ერთადერთი ფორმა, რომელიც ამართლებს“.

წავიკითხე, მიხვდი, რომ ძალიან სილომისეულად არის აღქმული სპექტაკლიც და ის ხერხი, რომლითაც ეს სპექტაკლი დაგვირგვინდა. ჯონის მაკმილანი ამას ხაზგასმით აღნიშნავს, ყველაზე მეტად სწორედ ეს მომენტონა. ამაყი და ბედნიერი იყავი. მეგობრები მუუბნებოდნენ, – ფრთხილად იყავი, თავში არ აგვივარდესო. რა თქმა უნდა, ძალიან მოქმედებს, როცა ამ დონის ფესტივალზე, ასეთი მაღალი დონის კრიტიკოსი, ყველაზე რეიტინგულ გაზეთში, ასე დადებითად გაფასება. ალბათ, დიდხანს გამყვება ეს შეგრძნება. სამუნებაროდ, პირადად მე ამ კრიტიკოსს არ ვიცნობ. ვერც შევხვები... ამჯერად ეს იყო ფესტივალ „საჩუქრის“ ქართული სეზონი ედინბურგში, რომელსაც ქეთი დოლიძე ხელმძღვანელობს. „მელოტი მომღერალი ქალიც“ ქეთიმ აარჩია. სპექტაკლი რის თქმა მინდოდა?! – ამაზე მხოლოდ ერთი პასუხი მაქვს: მოდი, ნახეთ სპექტაკლი და თქვენ თვითონ მიხვდებით. ორი სიტყვით ძნელია ამის ახსნა“.

ზურა გენაძე:
„სპექტაკლი რის თქმა მინდოდა?! – ამაზე მხოლოდ ერთი პასუხი მაქვს: მოდი, ნახეთ სპექტაკლი და თქვენ თვითონ მიხვდებით“...

my View
და
თავგაბრბობა

თუკი მის კონცერტზე ერთ-ელ მაინც ყოფილხართ, იტყვიოთ, - ღირდა ამ წუთებზე ცხოვრება... მასთან საუბარიც არანაკლებ საინტერესოა, ის რესპონდენტიც ისეთივე გულწრფელია, როგორც პიანისტი სცენაზე... მსოფლიოში აღიარებული ახალგაზრდა პიანისტი უკვე წლებია, სხვადასხვა ქვეყნის ცნობილ დარბაზებში მართავს კონცერტებს. მისი გასტროლები 2015 წლის ჩათვლით გაწერილია, თუმცა მოახერხა და თბილისს „ნიჭიერი“ პროექტისთვის ორი დღით ეწვია. ამჯერად, ის ამ პროექტში ჟიურის წევრის ფუნქციას ითავსებს.

ხატია ბუნიათიშვილი:
- მართალი გითხრათ, სრულიად მოულოდნელი იყო ჩემთვის ეს წინადადება, თან დიდი ინტერესით შევხვდი. მიყვარს არასტრუქტურული სიტუაციებში მოხვედრა და დათანხმება. ასეთი სიტუაციები უფრო მეტად მაგრძობინებს, რამდენად მრავალფეროვანი შეიძლება იყოს ცხოვრება. ისე, ცოტა აბსურდულად მეჩვენება, რომ ვინმე რაღაც ნომერს შეასრულებს და პასუხს ჩემგან ელის. რეალურად ადამიანი იმ შედეგს ელის, რაც სურს. უბრალოდ, ეს ამ შემთხვევაში კონკრეტულ 4 ადამიანზეა დამო-

„ადამიანის ყველაზე დიდი ნიჭი მაინც ის არის, როდესაც იმის უნარი აქვს, რომ თავიდან დაიწყოს რაღაცის ახელება. სწორედ ამ ხელებისკენ მოვუწოდებ ჩემს თავსაც და ყველას ირგვლივ... არ დირს პენსიონი, პენსიონის არაფერი მოაქვს კარგი“

კიდებული. ამიტომ მე არ აღვიქვამ თავს ჟიურის წევრად, აღვიქვამ ადამიანად, რომელიც რაღაც რაღაცებთან დაკავშირებით მხოლოდ თავის მოსაზრებას ამბობს. სხვებთან შედარებით, მგონი, მკაცრი არ ვარ. მონაწილეები კი ძალიან განსხვავებული არიან. ალბათ, ამით გამოირჩევა ეს პროექტი. ძალიან ჭრელია. ამ მხრივ, უფრო მიმართივდება შეფასება, ვამბობ იმას, რასაც ვგრძობ, ემოციებზე ვარ დამოკიდებული.
- რაც შეეხება თქვენს კონცერტებსა და თქვენს შესრულებას. ამბობენ, ბევრია ნიჭიერი და პროფესიონალი, მაგრამ ხატია ბუნიათიშვილს სხვა ქარიზმა აქვს, მსმენელს აჯადოებსო... როგორ ახერხებთ ამას?
- ჩემთვის რთულია ამაზე პასუხის გაცემა, ვილაციისთვის შეიძლება სხვანაირად იყოს... ზოგადად კი, თუ ადამიანი რეალურად არის სცენაზე და აკეთებს რაღაცას, მთავარია, როგორ აღიქვამს რეალურ ცხოვრებას და ფანტაზიის საშუალებით ამას უფრო სიურრეალისტურს როგორ ხდის. ამ შემთხვევაში, თუ ამ სიურრეალისტურ სამყაროში ახერხებ მთლიანად იმ რეალობაში იყო, რომელსაც სცენაზე ქმნი და არ ფიქრობ, რა ხდება გარე სამყაროში, ამ დროს ბევრად უფრო მარტივია, ჩაიყოლო იგივე მსმენელიც ამ სამყაროში და ეს ქმნის, ალბათ, სიურრეალისტურის ილუზიას. აქედან გამომდინარე, ზოგადად, მიმაჩნია, რომ ხელოვნები უფრო ბედნიერები ვართ მაშინ, როდესაც სცენაზე სრულიად ვიწყებთ რეალობას... ეს ყოველთვის არ ხდება, იგივე ჩემს შემთხვევაში, ამას ყოველთვის ვერ ვგრძობ, მაგრამ თუ შევძელი ის, რომ შეექმნა მხოლოდ ის სამყარო, რომელიც მე წარმოვიდგება სცენაზე ყოფნისას, იმ მომენტში უბედნიერესი ვარ.
- მსმენელი გრძობს იმ წუთებს, როცა შენ შენს სამყაროს ვერ ქმნი სცენაზე?
- მგონი, ვერ ხვდება. ყოველ შემთხვევაში ამას არ ამბობენ. არ ვიცი, კულტურა უმლთი ამაში ხელს თუ რა, მე ეს არ მიგრძნია. ეს მხოლოდ მე ვიცი... თან რა მომენტია, იცით? ჩვენი კონცერტი არ არის სპექტაკლი, რომელიც იწყება, ვითარდება და ბოლოს მთავრდება. ერთი და იგივე კონცერტზე ძირითადად სხვადასხ-

„მუსიკასთან ერთად მყვარებია და მომავალშიც მუსიკასთან ერთად ვიქნები შეყვარებული, ცალკე არ იქნება...“

ვანანარმოებებს ვუყვარვ, არის მომენტები, როდესაც ეს ხდება და არის მომენტები, როდესაც რეალობას უბრუნდები. ღირს რეალობასთან დაბრუნება იმისთვის, რომ აღიქვა, რამდენად ძლიერი იყო ის მომენტი, როცა შენს სამყაროში იყავი...
- ამ დროს ძირითად და მნიშვნელოვან როლს ემოცია ასრულებს?
- აქ გონებაც ჩართულია, აზროვნებაც, ყველაზე დიდ როლს კი მაინც ემოცია ასრულებს. იმდენად გამოიყოფა ადრენალინი, რომ ემოცია გადამწონის აზროვნებას. კონცერტში არის, მაგრამ შეფარული. რაც ასეც უნდა იყოს იმისთვის, რომ კონცერტი სპონტანური გამოვიდეს. ეს არის მომენტი, როდესაც ადამიანი გრძობს თავს სამყაროს ნაწილად ისე, რომ არა აქვს დისკომფორტი, თუნდაც სხვა ადამიანების ენერგეტიკიდან გამომდინარე, ან უთანხმოების გამო. ის, რაც რეალურ ცხოვრებაში ხშირად ხდება, რაღაც არ მოგწონს, ამით უკმაყოფილო ვართ, ამას გამოვხატავთ, მიღის ამაზე დებატები. საბოლოოდ კი შედეგი არ ვიცი, რა იქნება... ამ შემთხვევაში კი რაღაცნაირად სამყაროს ნაწილი ხდები, არის რაღაც სივრცის შეგრძობა. ალბათ, დრო ჩერდება ამ დროს. მე ძალიან მიყვარს დროის გაჩერება. არ მსიამოვნებს დროის დათვლა, იმიტომ რომ რეალურად მუდმივად ვითვლით დროს. მიჩვევია სივრცე, მრავალბიის შეგრძობა... ამ დროს რომც არ ფიქრობდე მსმენელზე, ენერგეტიკა თავისთავად მოდის, ამას გრძობ. ენერგეტიკა არის ის, რაც ადრენალინს გამოყოფს ჩვენში და ცოტა ეგზალტირებულ, ცოტა არანორმალურ სიტუ-

აციში ვგრძნობ თავს, დარბაზში შეკრებილი უამრავი ადამიანი შენგან რაღაცას ელის და შენ ამ დროს შენი ემოციები მიშველად უნდა გამოხატო. ეს ენერგეტიკა რომ არ იყოს, იგივე იქნებოდა, როგორც სახლი დაკრული კონცერტი.
- ასეთი ემოციური მუსიკოსი სცენაზე, ცხოვრებაში რამდენად ემოციური ხარ?
- ალბათ, ცხოვრებაშიც ემოციური ვარ. თუმცა, იმდენად ხდება გადაჭარბებულად სცენაზე ემოციების გამოხატვა, რომ, ალბათ, რაღაც დონეზე შეიძლება უფრო რეზერვირებული იყო ცხოვრებაში. ვფიქრობ არ ვარ გიჟი და არანორმალური, თუმცა, ზოგადად, ემოციური ვარ.
- უახლოეს ხანში საქართველოში ხომ არ გეგმავე კონცერტს?
- 2 ნოემბერს მე და ლიზიკო ბათი-აშვილი ერთად ვაპირებთ კონცერტს წინადადებაში.
- ამბობენ, ქართველი მსმენელი სხვებთან შედარებით ბევრად კრიტიკულია, მართალია?
- ამაზე საერთოდ არ ვფიქრობ. ჩემი აზრით, პროცესი, როცა ადამიანები თვლიან, რომ ვილაცა უნდა განსაჯონ, დროის დაკარგვაა, ეს აფერხებს იგივე ადამიანის მსველობას ცხოვრებაში. ჩვენც, „ნიჭიერის“ ჟიურის წევრები, ვამბობთ აზრს, ვაჩერებთ მომენტს, ვანალიზებთ იმას, რაც მოხდა. ამ დროს თვითონ „ნიჭიერის“ კონკურსანტები მთლიანად იმ მომენტით ცხოვრობენ. რა თქმა უნდა, ბევრად საინტერესოა თვითონ პროცესი, ვიდრე გაანალიზება. აქედან გამომდინარე, პუბლიკის არ მეშინია, არც მკაცრის, არც რე-

ლი ინტერვიუ პირად ბრძნობებზე

„უფრო ბედნიერები ვართ ხელოვანები მაშინ, როდესაც სცენაზე სრულიად ვივინყვებით რეალობას“...
EXCLUSIVE

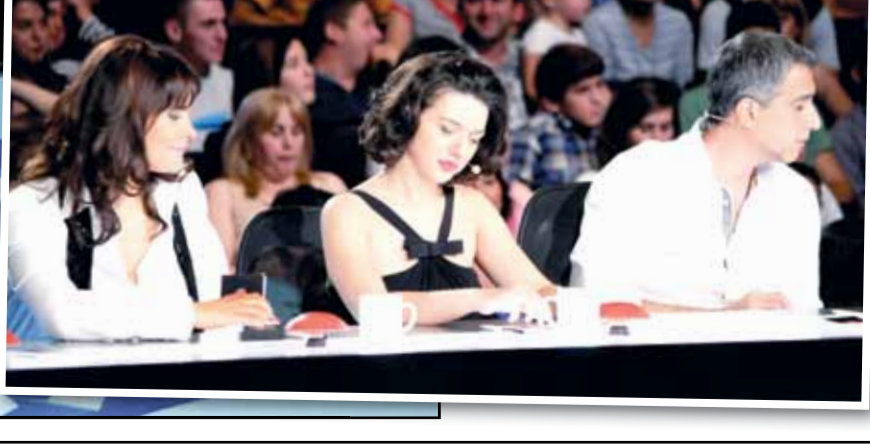
ალურის, „ნიჭიერის“ წევრებსაც იგივეს ვურჩევდი, არც პუბლიკის შეემინდეთ და არც ჟიურის წევრების...
 - რას მეტყვი დღევანდელ საქართველოზე, როგორია შენთვის ის?
 - ვფიქრობ, ახლა ძალიან რთული პერიოდია. ჩემთვის პირადად ეს არის პროცესი, როდესაც ცოტა უფრო რეალისტურად ვუყურებ რეალაც-რე-

ლაცებს. ადამიანებმა ერთი რამ უნდა გავიგოთ, რაც არ უნდა ლამაზი სახლი ააშენო, შეიძლება ერთ დღეს დაინგრეს, მე მქონდა ამის შეგრძნება... მაგრამ ადამიანის ყველაზე დიდი ნიჭი მაინც ის არის, როდესაც იმის უნარი აქვს, რომ თავიდან დაიწყოს რეალაციის აშენება. სწორედ ამ შენებისკენ მოვუწოდებ ჩემს თავსაც

და ყველას ირგვლივ... არ ღირს პესიმიზმი, პესიმიზმს არაფერი მოაქვს კარგი, მართალია, ბევრად უფრო რეალისტურად ვუყურებ რეალაცებს და ცოტა ნაკლები ენთუზიაზმითაც, მაგრამ მაინც უნდა ვაშენოთ ყოველდღე...
 - რისთვის ღირს ცხოვრება?
 - იმისთვის, რომ შევიგრძნოთ ბე-

დნიერების წუთები და ერთმანეთი გვიყვარდეს... როდესაც ადამიანი ბედნიერია და უყვარს, ძალიან ბევრი რამ აღარ აწუხებს. ერთადერთი, რამაც შეიძლება ბედნიერება ჩაგიშაბოს, ეს ძალადობაა, რაც სიყვარულის გრძნობასაც სპობს. სხვა მხრივ, ამ შეგრძნებით ყოფნისას ადამიანი, ზოგადად, ბედნიერია და სხვებს ნაკლებად აკრიტიკებს, სხვების მიმართ ნაკლებად არის ცუდად განწყობილი.
 - რისთვის უკრავთ, თქვენი სიამოვნების გამო?
 - მე თუ არ ვისიამოვნე, სხვაც ვერ ისიამოვნებს. მუსიკა ჩემი ოჯახია. როდესაც სხვის მუსიკას ვისმენ, ეს კიდევ სხვა შეგრძნებაა. როდესაც მე ვაკეთებ, ეს არის ჩემი ბუნებრივი მდგომარეობა. ეს აბსოლუტურად სრულიად ბუნებრივად მოხდა და არა ხელოვნურად. მუსიკის გარეშე რეალაცა ნაწილი ნაიშლება მე-ს ეგოსი, რომელიც გააუფერულებს, ალბათ, ჩემს ეგოს და აქედან გამომდინარე,

ჩემს ინდივიდუალობასაც, ამიტომ მე ვარსებობ მუსიკასთან ერთად. პათეტიკურად ჟღერს, მაგრამ ასეა.
 - ადამიანებს, რომლებიც მუსიკაზე ასე არიან შეყვარებულები, რეალურად, ალბათ, იშვიათად უყვარდებიან...
 - მე ფანატიკურად არ აღვიქვამ მუსიკას, პირიქით, ადამიანთან მიმყავს მაინც საბოლოოდ. ჩემთვის მუსიკა არის ემოციების გამაძლიერებელი საშუალება. როდესაც მუსიკას ვუსმენ, იგივე ემოციას უფრო მძაფრად აღვიქვამ. უფრო ცოცხლად გვაგრძნობინებს თავს, რადგან გვიძაფრებს ადამიანურ გრძნობებს და ემოციებს. აქედან გამომდინარე, ეს სიყვარულს არანაირად არ უმლის ხელს... თუმცა დღეს არაფერი არ ხდება, საერთოდ კი, შეყვარებული ვყოფილვარ და ვიქნები კიდევ...
 - ისე თავდავინყვებით გყვარებთ, როგორც მუსიკა გყვართ?
 - მუსიკასთან ერთად მყვარებია და მომავალშიც მუსიკასთან ერთად ვიქნები შეყვარებული, ცალკე არ იქნება... ეს არის ფონი ჩემი ცხოვრების, რომელიც აკუსტიკურად რომც არ ჟღერდეს, ყურებში მაინც მესმის. იგივე სიჩუმეც მუსიკაა და იმიტომ... ზოგადად, ბევრა, მუსიკაც ბევრაა ხომ, ადამიანების ხმა, სიცილის ხმა, ტრაგიკული ხმა, ბედნიერი ხმა, ბუნების ხმა, ეს ყველაფერი და პლუს მუსიკა, ადამიანის მიერ შექმნილი. თუ დანაწევრება მომიწევს და რეალაციის არჩევა, მაშინ თავს ბედნიერად ვერ ვიგრძნობ.

ოთო ნემსაძის „ფიქრების ზღვა“

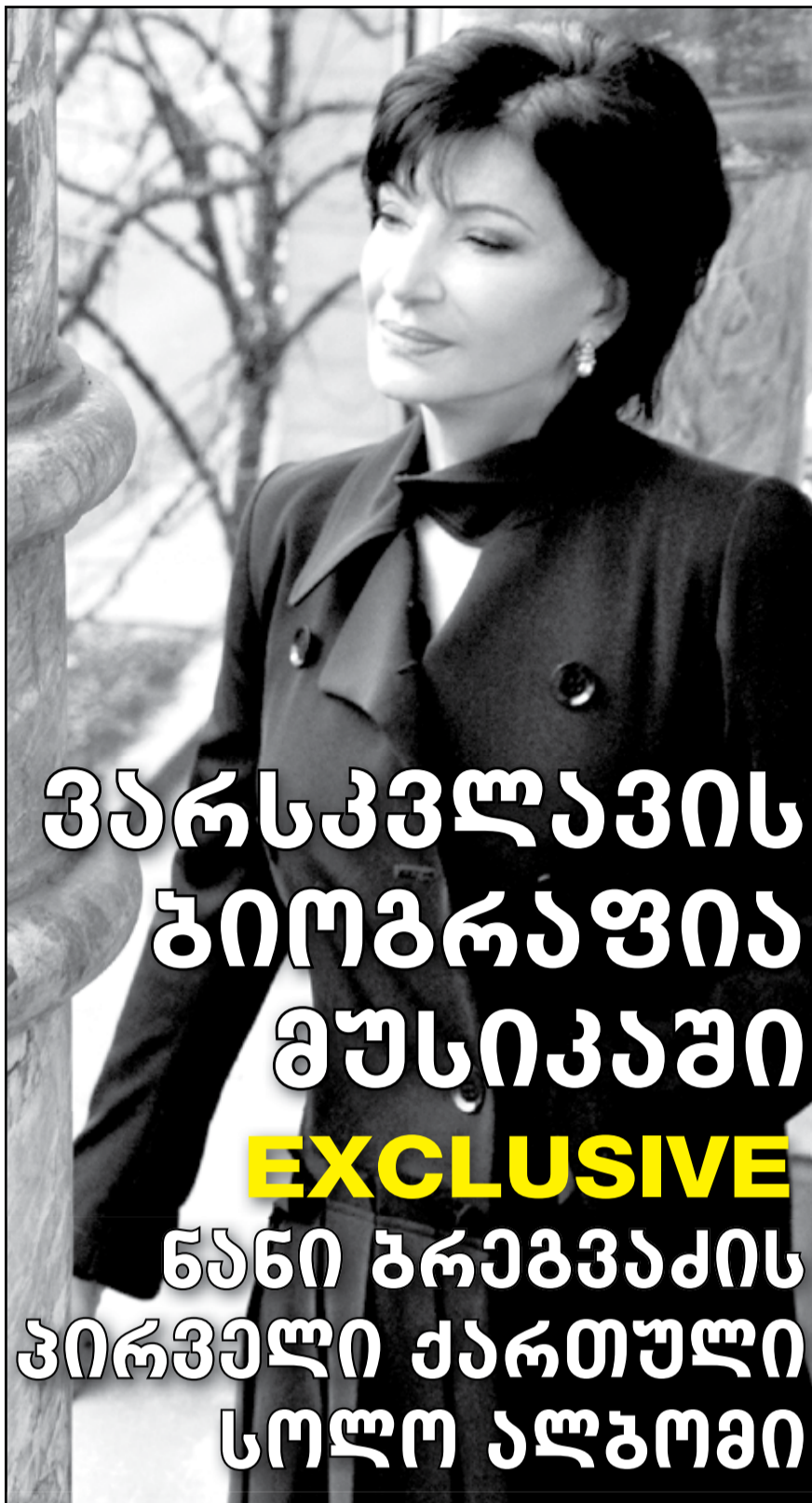
„მე
მერგო
ბედნიერებად
ეს მძიმე
ტვირთი“

ვარსკვლავის ბიოგრაფია მუსიკაში

EXCLUSIVE

ნანი ბრეგვაძის
პირველი ქართული
სოლო ალბომი

EXCLUSIVE

სატიანა გუნიათიშვილის გულახდილი ინტერვიუ პირადზე

